

פאזל האמונה

הדרך הקלה להגיע לאמונה בבורא ובתורת ישראל. ולזרוז קבלת פני משיח.

הקדמה

לפני זמן מה פגש אותי אדם וביקש ממני בקשה "להוכיח לו שיש אלוקים" אם אפשר בכמה דקות כי הוא ממהר.

אמרתי לו שאני מוכן אך בתנאי שיוכיח לי את "חוק היחסות של איינשטיין". הוא חייך ואמר נו ברצינות... הרי יקח לי כמה שבועות להוכיח לך את העניין. תהיה רציני..

ענית לי לו.. וממני אתה מצפה להוכיח לך בשניות "אלוקים כל כך גדול".

כדי להוכיח לך זאת

צריך להבין שהאמונה היא פאזל. הפאזל הזה מורכב מכמה הוכחות. הוכחה מארכיאולוגיה, מדע, נבואות שהתגשמו, היסטוריה, נצחיות עם ישראל. וכו'. עד שאדם רואה את כל התמונה בצורה בהירה ואומר אכן יש אלוקים. לכן בספרנו זה נשתדל לגעת בכל החלקים של הפאזל ולאט לאט תושלם התמונה וההוכחה בבורא העולם.

אולם לפני זה עלינו להקדים ולומר שבתורת החסידות כתוב שיהודי נולד עם אמונה ברורה וטבעית בבורא ובמתן תורה. והוא לא צריך שום הוכחות לכך.

משל למה הדבר דומה למחשב שמגיע עם התוכנה צרובה בתוכו. כך יהודי מקבל את "תוכנת האמונה" צרובה בתוכו.

אם כן נשאל איך זה שישנם יהודים שאומרים שאינם מאמינים. התשובה לכך שכמו שבמחשב ישנם וירוסים למיניהם שנכנסים מידי פעם. כך יהודי שאינו שומר על מוחו מדעות כוזבות ואינפורמציה מוטעית. וכן ממאכלים שאינם כשרים. או מתאוות שמתנגשות לו עם האמונה. מכניס לעצמו וירוסים רוחניים שפוגמים באמונתו.

אולם על כך אומר הרבי מליובאוויטש שכמו שבמחשב יש אנטי וירוס כך אצל יהודי יש אנטי וירוס וזהו תורת החסידות שמנקה את מוחו מכל הדעות הכוזבות.

בכל מקרה מכיוון שיש דרישה בתורה להאמין גם בשכל כמו שכתוב "וידעת היום" שיהודי צריך גם ידיעה שיש בורא לכן החלטנו לכתוב את הספר ולהביא את האדם לידיעה שכלית בבורא ובתורת ישראל שניתנה בהר סיני.

בספר זה נעבור צעד צעד עד להגעת האמונה ובמידה ונרצה לשאול שאלות ניתן טלפון בסוף הספר להמשך ההתקשרות.

נתחיל עם הוכחות מתחום הארכיאולוגיה:

פפירוס איפואר

בשנת 1828 קנה מוזיאון לייזן בהולנד את הפפירוס שמוכיח את מכות מצרים ואת יציאת מצרים. מספרו הקטלוגי במוזיאון הוא 344.

הפפירוס הוא תיאור של מסכת האירועים הקשים, הכתובים על ידי כהן דת מצרי בשם איפואר.. והוא מתאר מהשטח את הנעשה.

הפפירוס כתוב על שני צידיו. והוא מכיל שבעה עשר עמודים.

ניכר בעליל, שזהו תיאור עצוב וכואב של מאורעות יוצאי דופן, שהוא עד להם. בהתאם לגישתו הכללית של הפרופסור ווליקובסקי, הבונה מחדש את הכרונולוגיה של מלכויות מצרים, שייכת תעודה זו בדיוק לתקופת יציאת מצרים, ופפירוס איפואר הוא דיווח "מן

השטח". (מתוך ויקיפדיה (Rijksmuseum Van Oudheden),

נתחיל בתרגום הפפירוס ונראה את ההקבלה למכות מצרים.

תרגום כתב הפפירוס: (עמוד 2 שורה 5) המתאר את מכת דם.

וַיְהִי הַדָּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם - מכה בכל הארץ, דם בכל מקום

יִהְיֶה כֹל הַמִּים אֲשֶׁר בִּיָּאֵר לָדָם - הנהר הוא דם!

וְלֹא יִכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מִיָּם מִן הַיָּאֵר - אנשים מפחדים לנסות לטעום, אנשים צמאים בגלל הדם אבוי אלו הם המים שלנו! זו (היתה) השמחה שלנו! מה אנחנו יכולים לעשות? הכל אבוד! (עמוד 2 שורה 10)

מכת דבר

הנה יד ה' הונה במקנה אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד - כל החיות, ליבם בוכה. הבקר גונח הדבר והחולי שוכנים בכל הארץ... (עמוד 2 שורה 11)

מכת ברד

ותהלק אש ארצה ... ויהי כרד ואש מתלקחת בתוך הכרד כבד מאד-שערים עמודים וקירות נשרפים באש. (עמוד 2 שורה 12)

ויהי הכרד בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הכרד ואת כל עץ השדה שבר:

מצרים התחתון בוכה ... הארמון כולו נשאר בלי רווחיו. לו היה ראוי (אבל אין לו) חיטה ושעורה אווזים ודגים. (עמוד 4 שורה 14)

והפשטה והשערה נכחה כי השערה אביב והפשטה גבעל- התבואה נכחה מכל צד.

ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה-הנה הבקר נעזב משוחרר, ואין מי שאוסף אותם. (עמוד 5 שורה 5)

מכת ארבה

ויעל הארבה על כל ארץ מצרים ... ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הכרד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים-באמת, כל מה שהיה נראה עד אתמול, נעלם. השדה נשאר ריק כמו לאחר הקציר של פשתן. לא נמצא פירות ולא ירקות ... רעב. (עמוד 5 שורה 12)

מכת חושך

ויהי חשך על ארץ מצרים-הארץ בלי אור. (עמוד 6 שורה 1)

מכת בכורות

והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף - צעקה גדולה במצרים, מעורבת בקינה.

כי אין בית אשר אין שם מת-מי שמניח אחיו באדמה נמצא בכל מקום. (עמוד 9 שורה 2)

פאפירוס אפוכר
<p>See now, the transformations of people, He who did not build a hut is an owner of coffers, See the judges of the land are driven from the land, (The nobles) are expelled from the royal (or) mansions, See, noble ladies are on boards, Princess in the workhouse, He who did not sleep on a bed owns a bed, See, the man of wealth lies thieving, He who begged deep has overflowing bowls, See, those who owned robes are in rags, He who did not wear for himself owns fine linen, See, he who did not build a boat for himself owns ships, Their owner looks at them; they are not his, See, he who lacked shelter has shelter, Those who had shelter are in the dark of the storm, See, he who did not know a lyre owns a harp, He who did not sing exists the golden, See, those who owned offering-tables of bronze, Not one of their vessels is gilded, See, he who slept (5: 1) without found a noblewoman, He who was not seen stands ... See, he who had nothing is a man of wealth, The sublimar sings his praise, See, the poor of the land have become rich, The man of property is a pauper, See, nobles have become masters of butlers, He who was a messenger sends someone else, See, he who had no bull owns a bull, His storeroom is filled with another's goods, See, the baldhead who lacked oil Has become owner of jars of sweet myrrh, (5) See, she who lacked a son has furniture, She who saw her face in the water owns a mirror, See now ----</p>

וַיָּקָם פֶּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל עַבְדָּיו וְכָל מִצְרַיִם וַתְּהִי צָעָקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם – באמת, הגדול והקטן צעקו, המלווה והאם. האם זה סופו של האדם? כבר לא יהיה הריון ולא לידה? ... הכל נהרס! בתי האדם נהפכו כהרף עין. (עמוד 9 שורה 5)

וה' הִכָּה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פֶּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשָּׂבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר – באמת, הילדים הנסיכים מושלכים לרחובות ... הכלא נהרס. (עמוד 13 שורה 3)

וַתִּחַזַּק מִצְרַיִם עַל הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן הָאֶרֶץ כִּי אָמְרוּ (אם לא נשלח אותם בסוף) בָּלָנוּ מֵתִים – באמת, הגדול כמו הקטן אומרים: אני חושב שאני עלול למות. (עמוד 13 שורה 5)

למכה מצריים בבכוריהם

איפור מתאר גם שאז קרתה מלחמת אזרחים בין המצרים: "איך זה קרה לכל אדם להרוג את אחיו? למכה מצריים בבכוריהם. (עמוד 14 שורה 5)

תיאור שהיהודים לקחו את כספם של המצרים כפי שכתוב בפרשה.

"השפחות" (דהיינו העבריות), יצאו לבושות עם התכשיטים של המצריות, "זהב וספיר, כסף ומלביט, סמוקים ונחושת ... תלויים על צוואריהן של השפחות. (עמוד 14 שורה 6)

היציאה ממצרים ועמוד הענן (כפי שכתוב בספר שמות)

, וכך נכתב שם: "כמות כפולה של אנשים יצאו להלחם כדי להחזיר את העם שמשחתוהו (כלומר, העם שהלכו לעבוד את האלוהים). יותר ממיליון אנשים כבר אינם בטווח הראייה.... הדבר שנמצא בין שמים לארץ מפחיד את כולם.

קריעת ים סוף ואובדן מצרים בים

... הדרך הפכה למלכודת ... מצרים נכנסה למקום של שפיכת המים, והגיבורים נתפסו על ידי מי ששפך את המים ... האסיאתים (יהודים שבאו למצרים מאיזור אסיה) הגיעו לבדם עד הסוף (של הים?) ... לא נותר אף אחד נגדם. כל השבטים מחוץ למדינה התמלאו פחד". (עמוד 17).

(דבר שהתרחש כאשר טבעו בים סוף): "ראו עתה, הארץ נמצאת ללא מלכותה. ראה, כל כוחות הצבא לא נמצאים במקומם ... כמו צאן תועה ללא רועה." (עמוד 15 שורה 5).

ישנם עוד תיאורים אבל בנתיים נסתפק בזה. ונאמר על עוד כמה פפירוסים שמתעדים את יציאת מצרים:

1. פפירוס איפור שכבר הוזכר לעי"ל

2. במוזיאון של פטרסבורג נמצא פפירוס נוסף, ששמו "Papyrus Ermitage" (מספר

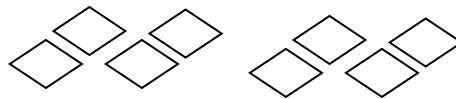
קטלוגי: 11610 (ישר). הפפירוס נכתב על ידי מצרי בשם נפר-רהו (Nefer-rohu). ומתאר את יציאת מצרים.

כאשר הוא מתאר את עמוד האש שכתוב בתורה ואת היהודים כאויבי הארץ. וכך כתוב:

”ראה האש הולכת גבוהה גבוהה כנגד אויבי הארץ.”

3. עוד פפירוס נמצא במוזיאון הבריטי (מוזכר על ידי החוקר A. Gardiner - JEA עמודים 95, 109). ומתאר את כל התהליך

ניתן לראות גם בקישור הבא: <http://www.hidabroot.org/MediaDetail.asp?MediaID=9423>

ממצאים ארכיאולוגיים על מסעות בני ישראל במדבר

1. החוקר רון ויאט מצא (וצילם) סלע בקועה בלב מדבר, עם סימנים ברורים שיצאו ממנה שטף מים רבים, אע"פ שאין מתחתיה ולא בכל הסביבה מעיינות ומקורות מים כלל.

והדברים מתאימים מאוד לנס המתואר בספר במדבר כ י-יא: "וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַקָּהָל אֶל פְּנֵי הַסֹּלֶעַ וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמָעוּ נָא הַמִּזְרִים הַמֵּן הַסֹּלֶעַ הַזֶּה נֹצֵיץ לָכֶם מֵיִם: וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ וַיַּךְ אֶת הַסֹּלֶעַ בַּמֶּטֶה וַיֵּצְאוּ מִיָּם רַבִּים וַתִּשָּׁתּוּ הָעֵדָה וּבָעִירוּם:

2. חפירות ארכיאולוגיות במדבר סיני (ב 1956) מראים כי כמה מקומות היו מיושבים באופן זמני על ידי מספר עצום של אנשים (דבר שנחשב כחידה גדולה בעיני ההיסטוריונים, כיון שאזורים

הסלע שנמצא על ידי החוקר רון ויאט

אלו כבר היו מדבריים לחלוטין באותה תקופה), וקובעים החוקרים באתרים אלו, שמסיבה לא ידועה אותם מתיישבים נטשו מקומות אלו בפתאומיות, ללא סימני מלחמה או סכנה. והדברים מתאימים להפליא עם מה שמספרת לנו התורה בספר במדבר ט, שהיהודים היו 40 שנה במדבר, וכאשר ענני הכבוד היו נעצרים באיזה מקום, היהודים היו חונים שם ומתיישבים באוהלים, וכאשר הענן היה עולה בפתאומיות, ידעו היהודים שעליהם לנסוע מיד יחד עם הענן. (ומהיכן היה להם לאכול ולשתות? מסופר בתורה שהיו אוכלים את "המן" שירד באופן ניסי מן השמים, ושותים מבאר מים ניסי שליווה אותם בכל מסעיהם). יש לציין שמקומות הישובים שנתגלו על ידי ארכיאולוגים, כגון "קדש ברנע", הם אכן מהמקומות המוזכרים בתורה (ספר במדבר פרשת מסעי) שבהם התיישבו היהודים במדבר. ההיסטוריון דניאל לוי. מסביר, שתקופת הישובים שנתגלו בחפירות הנזכרות, תואמת בדיוק לתקופה שיצאו עם ישראל ממצרים. מעניין גם, שבאתרים אלו נמצאו כלי טחינה, דבר שתואם מאוד לתיאור בתורה על צורת הכנת ה"מן" לאכילה במדבר: שָׁטוּ הָעָם וּלְקָטוּ וַתַּחֲנוּן בְּרַחֲמִים אוּ דָּכוּ בַמֶּדְבָּה (ספר במדבר יא).

3. החוקר יהושע עציון. מביא שנמצאו בלב המדבר הרבה קבוצות של שדות קבורה, לפעמים בריכוזים ענקיים. והדבר נראה כפלא בעיני כל חוקר, מי ומדוע עשו בית קברות ענקיים באמצע המדבר? והתשובה לכך נמצאת הן בתורה שבכתב הן בתורה שבע"פ. והן בתורה שבכתב, מסופר על כמה וכמה אירועים, שכאשר עם ישראל חטאו במדבר, אלוקים הטיל עליהם מגפה ומתו בהמוניהם (לדוגמא עיין בספר שמות לב כח: "וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשָׁת אֲלָפֵי אִישׁ". ובספר במדבר יא לג: "וְאַף ה' חָרָה בָּעָם וַיַּךְ ה' בָּעָם מִפֶּה רֶבֶּה

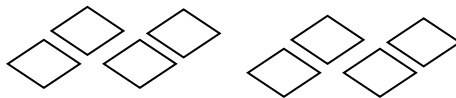
מָאֵד. וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה כִּי שָׁם קָבְרוּ אֶת הָעָם הַמִּתְאַוִּים". ובספר מדבר יז יד: "וַיִּהְיוּ הַמִּתִּים בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלֶּבֶד הַמִּתִּים עַל דֶּבַר קָרַח". ובספר במדבר כה ט: "וַיִּהְיוּ הַמִּתִּים בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה וָעֶשְׂרִים אֶלֶף". ובתורה שבעל פה מתואר שאחרי

שעם ישראל חטאו בחטא המרגלים, כל שנה (ביום ט' באב דווקא) היו מתים רבים מן העם.

4. החוקר עציון כתב גם, שבאותם היישובים שבאמצע המדבר, היה מצוי שהגגות של הבתים היו עשויים מענפים ולא מאבנים, דבר שהוא מוזר בהחלט. והנה פסוק מפורש בספר ויקרא כג: "כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם".

ניתן לראות עוד הוכחות מדהימות

באתר: <http://www.daat.ac.il/daat/tanach/maamarim/hatanach1-2.htm#1>

ונמשיך לעדות הבאה:

מקום קריעת ים סוף

בדצמבר 1998 החוקרים ביל פריי ורון וואייט עם עוד 8 אנשים נסעו לחקור מיקום יציאת מצרים וקריעת ים סוף והיכן נמצא מקום קריעת ים סוף.

וכך העלו במחקרם:

תחילה הם בדקו את התיאורים המקראיים היטב, אז כדי להגיע ממדבר ים סוף לחוף הים בני ישראל היו צריכים לעבור דרך ואדי שעונה על התנאים הבאים:

- 1 שיהיה מוקף בהרים גבוהים שאין מהם דרך בריחה דבר שיגרום להם להיות "נבוכים"
- 2 שיוכל להכיל כמות של כמה מליוני אנשים על צאנם ורכושם.
- 3 שיוביל לחוף גדול דיו להכיל את כולם.

הואדי היחיד בסביבה שעונה לתיאורים בתורה, נקרא **ואדי ואטיר**. והינו הנתיב היחיד שיכל להכיל את הכמות האדירה של היוצאים ממצרים, הוא מוביל ממדבר ים סוף ועד לחוף הים ...

תמונות של ואדי ואטיר

יוספוס פלאביוס מוסיף לנו מידע בספרו "קדמוניות היהודים" ספר שני פרק XV:

לגבי רדיפת צבא פרעה אחרי עם ישראל הוא כותב:

"הם גם סגרו על המעברים בהם הם חשבו שהעברים עשויים לברוח, ולירות עליהם בין המצוק הלא נגיש והים... ולכן הם לחצו את העברים עם הצבא שלהם במקום בו רכס ההרים נסגר על ידי הים..."

החוף שבו התרחש נס קריעת ים סוף

אם מחפשים במפת האזור, חוף גדול דיו להכיל לפחות 2 מליון אנשים - מוצאים רק מועמד אחד:

חוף נואיבה

העמודים

ב- 1978 התגלו 2 עמודי גרניט תואמים משני צידי מפרץ ים סוף, אחד התגלה בחוף נואיבה שחלקו בתוך המים והכתב שהיה עליו נשחק כמעט לחלוטין, ואז הרי נואיבה עדיין היתה בשטח מדינת ישראל, לאחר מכן העבירו את עמוד הגרניט משם אל מעבר לכביש.

העמוד שהתגלה בחוף נואיבה

עמוד הגרניט השני נמצא בצידו השני של מפרץ ים סוף בצד של ערב הסעודית, על עמוד זה נשארו עדיין כתובות בעברית שכללו את המילים:

מצרים, מתו, אדום, פרעה, משה, מים, ושם השם.

החוקרים צללו באזור שלפי הנראה למעלה התרחשה חציית ים סוף, כלומר בחלק הדרומי של חוף נואיבה, ומצאו שם בתוך הים לאורך חציית בני ישראל את ים סוף, חלקי מרכבות שהיו כבר מכוסים בשכבת אלמוגים, ונדרש טיפול זהיר בהם כדי לראות אותם, אך עם זאת האלמוגים סייעו כנראה לשימורם כל השנים. בקרקעית הים נמצאו גלגלים בעלי 4, 6 ו-8 חישורים, רון הוציא מהמים ציר מרכבה שאליו היו מחוברים 8 חישורים של גלגל, והביא אותו לבדיקה בקהיר אצל נאסיף מוחמד חסן - מנהל העתיקות. נאסיף מוחמד חסן בדק את חלק המרכבה ומייד הודיע שמדובר בממצא מהשושלת ה-18 של מצרים העתיקה, שידועה כתקופת שיעבוד עם ישראל במצרים.

גלגלים שנמצאו ים בצד של חוף נואיבה

למטה - גלגלי זהב שנמצאו על ידי רון וואייט ב- 1988 , נשארו כמעט מושלמים מכיוון שקשה לאלמוגים להיצמד לזהב

ולמטה לשם השוואה- ציור מרכבה שנמצא בקבר מצרי מאותה תקופה

<http://www.ayalla.net>

מעניין שחלקי מרכבות עם זהב, נמצאו בצד המצרי של מפרץ ים סוף, כלומר נואיבה, המקום שממנו החלה חציית ים סוף, והרי מרכבות זהב שימשו לטקסים והיו שייכות ל"אצולה" של מצרים העתיקה ולא היו בנויות לקרב כמו המרכבות האחרות, מה שהופך את מקום הימצאם להגיוני - כלומר הגיוני שבראש הצבא שנכנסו ראשונים לים, היו אלה שמאומנים לקרב, ואילו ה"אצולה" ובני המלוכה יהיו בסוף והאחרונים להיכנס לים, ולכן כשהים "נסגר" עליהם, הם היו עדיין קרובים לחוף נואיבה.

לפנינו תבליט עתיק של מרכבה עם גלגלים של 4 ו- 8 חישורים

גלגלים וצירי מרכבות נוספים

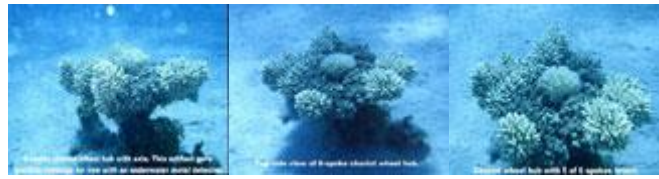
כמו כן רון מצא בקרקעית הים עצמות של סוסים ובני אדם: מימין- ירך של אדם מכוסה באלמוגים שנבדקה באוניברסיטת שטוקהולם ונמצאה כירך ימין של אדם שהיה בגובה של כ- 170 ס"מ, ולידה משמאל ירך אחרת לשם השוואה

צלעות אדם

ביל פריי ועוד חוקר צללו ודי מהר גילו ציר של מרכבה מבצבץ כ- 60 ס"מ מתוך החול, כשאליו מחוברים עדיין, גלגל עם 6 חישורים כשהכל כמובן כבר מכוסה באלמוגים. כדי לוודא שאכן מדובר בחלקי מרכבות ולא בסתם אלמוגים יפים, הם השתמשו בגלאי מתכות שנתן קריאה חיובית לכל החלקים, מה שאומר שמתחת לאלמוגים יש חלקים עשויים מתכת.

הממצאים שגילה ביל פריי

כמה צוללנים אחרים שהיו איתם, מצאו עוד גלגלים ואף תאים של מרכבות, אך מה שיותר הדהים אותם היה מציאת עצם הירך של אדם וכמו כן ערמות של עצמות אדם, חלקן מפוזרות וחלקן מקובצות בתוך אלמוגים.

עצם הירך שהתגלתה

ב-**מאי 2000** נערכו צלילות מחקר נוספות בעקבות הממצאים, על ידי קבוצות חוקרים שונות בראשותו של מארק קראסברג מנורווגיה ובין הצוללים היו חוקרים ידועים כמו: רוס פטרסון מאוסטרליה, ויוקה פונטן משבדיה, מייקל רדמן ואהרון סן מבריטניה ותור לארסן מנורווגיה.

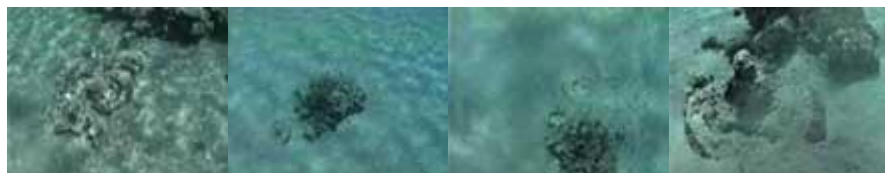
למרבה שמחתם בדיוק היה באזור ד"ר לנרט מולאר כשברשותו מצלמה תת-ימית משוכללת עם שלט רחוק והוא הצטרף אליהם, כמו כן הצטרפו אליהם עוד חוקרים עם ציוד משוכלל לחקר תת-ימי.

הם שטו עם סירתם לכיוון ערב הסעודית (העבר השני של מקום חציית ים סוף) הם הצליחו לעבור את הסימון של חצי הדרך (מנואיבה לערב הסעודית), הם צללו עם "אקסקליבר 1000" - מכשיר שמאפשר לגלות לתוך קרקעית הים.

בצלילה אחת בעומק 28 מטר, התגלו שרידים מכוסים אלמוגים, בדיוק בגודל של גלגלי מרכבה .

כמו כן התגלו עוד המון חלקי מתכות מכוסים אלמוגים.

לאורך כל הדרך מנואיבה לערב הסעודית התגלו עוד הרבה שרידים של גלגלי מרכבות בקרקעית הים בצורה ישרה. מה שמאושש את הטענה שמסלול חציית ים סוף של בני ישראל היה מחוף נואיבה .

גלגלי מרכבות שהתגלו במעמקי הים.

עוד דבר מעניין מתקופת יציאת מצרים.

יוסף החטוף

ונעבור לתיעוד נוסף שהתגלה באי "סהל" שבמצרים.

א. באי "סהל" שבדרום מצרים חקוקה על סלע כתובת, המספרת כי בימי המלך ג'וסר אירע **רעב שנמשך שבע שנים**. המלך ביקש עצה מהכהן של ה"ווזיר" (משנה למלך) ששמו "אמחתפ". המלך הקדיש חבל ארץ נרחב לכוהני הדת. שבע שנות הרעב מזכירות כמובן את שבע שנות הרעב בימי יוסף. ב. בהמשך מסופר על חטוף בשם "אמחתפ" שהגיע למצרים והפך משנה למלך. ומל את כל המצריים. וקנה את כל אדמות מצריים. **לפניכם תמונת הסלע:**

עלפי החוקר המפורסם ויליסון במאמרו:

Wilson, the Tradition of Seven Lean Years in Egypt, in: Pritchard (ed.) ANET, Princeton 1969, pp. 31-32; Eggebrecht, Das alte Agypten, Munchen 1984, p. 48.

ג. כמו כן נתגלו באזור מטבעות מאבן ועליהן חקוק השם יוסף.

בעת נמשיך לעוד הוכחה לאמיתות התורה מהעיתונות בתאריך ד' סיוון תשד"מ:

התגלה מזבח של יהושע בן נון על הר עיבל

וכך תוכן הכתבה:

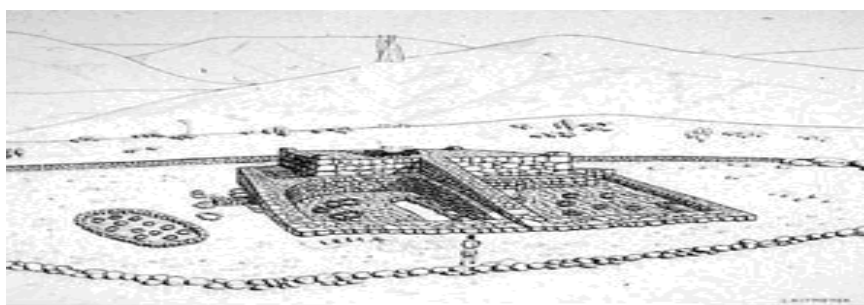
התגלה מזבח התואם במדותיו את מדות המבנה המתואר בספר יהושע.

במסיבת עיתונאים מסר הארכיאולוג הנודע פרופ' אדם זרטל מאוניברסיטת חיפה על תגלית רבת חשיבות בהר עיבל.

עשרות חופרים מהארץ ומחו"ל השתתפו בחשיפת המזבח.

עם חשיפת המזבח אמר מר זרטל. **יש עתה בידנו אישור למסורת המקראית.**

הוא הוסיף ואמר שבאזור המזבח לא התגלו שום צלמים ועבודה זרה. כמו כן נשתמרו כלי מנחות המתאימים למקרא.

שרטוט המזבח בהר עיבל

בספר [יהושע](#), ח, פסוקים ל-לד.

הר עיבל והסבר על המזבח

אז יבנה יהושע מזבח, ל-ה' אלהי ישראל, בהר, עיבל: כאשר צוה משה עבד-ה' את-בני ישראל, ככתוב בספר תורת משה--מזבח אבנים שלמות, אשר לא-הניף עליהן ברזל; ויעלו עליו עלות ל-ה', ויזבחו שלמים. לב ויכתב-שם, על-האבנים--את, משנה תורת משה, אשר כתב, לפני בני ישראל. לג וכל-ישראל וזקניו ושטריה ושפטיה עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלויים נשאי

ארון ברית-ה', בגר פאזרח--חציו אל-מול הר-גרזים, והחציו אל-מול הר-עיבל: כאשר צוה משה עבד-ה', לברך את-העם ישראל--בראשנה. לד ואחרי-כן, קרא את-כל-דברי התורה, הברכה, והקללה--בכל-הכתוב, בספר התורה. לה לא-היה דבר, מכל אשר-צוה משה--אשר לא-קרא יהושע, נגד כל-קהל ישראל והנשים והשף, והגר, ההלוי בקרבם.

נעבור להוכחות מדברים שהתורה כתבה לפני אלפי שנים והתקיימו:

נבואות מהתורה

נבואת המגילה לשואה:

נתחיל מהוכחות במגילת אסתר שנכתבה בסוף זמן בית ראשון למעלה משלושת אלפים שנה. המגילה כתובה בצורה רגילה עד שמגיעים לסיפור "עשרת בני המן" ואז מקבלים את עשרת בני המן אחד מעל השני שהמילה "ואת" נמצאת מצד שמאל - וכך נאמר:

ויבן היהודים

בכל-איביהם מכת-חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאייהם פרצונם: ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש

ואת פרעה
ואת דלפון
ואת אספונא
ואת פורתא
ואת אדילא
ואת ארדילא
ואת פרבולא
ואת אריס
ואת ארמל
ואת וילא

עשרת בני המן בן-המדתא עדר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את-ידם: ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עוד ותעש: ותאמר אסתר אס-על-המלך טוב ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני-המן יתלו על-העץ: ויאמר המלך להעשות כן ונתתן דת בשושן ואת עשרת בני-המן תלו: (אסתר ט)

נשאלות כמה שאלות מעניינות וקשות על הקטע.

שאלה 1 - הקטע מתאר את הריגתם של עשרת בני המן - כמו שכתוב :

ובשושן הבירה, הרגו היהודים ואבד--חמש מאות,

לאחר שהמגילה מספרת שהרגו אותם – אסתר שוב מבקשת מהמלך לתלות אותם.

מדוע לאחר שהרגו אותם, מבקשת אסתר שוב לתלות אותם? להלן בקטע:

וַיְמַחֲ-בִקְשָׁתָּךְ עוֹד וַתַּעַשׂ. י' וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יִנָּתֵן גַּם-מָחָר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בָּשׂוּשׁוֹן,

לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם; וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הָמֶן, יִתְּלוּ עַל-הָעֵץ.

הרי כבר הרגו אותם וכי כדאי לבזבז משאלה כדי שיתלו אותם?

שאלה 2 – מדוע עשרת בני המן רשומים אחד מעל השני. ובצד מופרדת המלה "ואת". הרי היה מספיק שיהיה ואו החיבור לדוגמא ואת פרשנדתא ודלפון ואספתא ופורתא..וכו'.מדוע המלה **ואת** חוזרת על עצמה?

שאלה 3 – שימו לב שמופיעות שלוש אותיות קטנות בעשרת בני המן בשמות :

פרשנדתא ת קטנה

ובשם:

פרבשדא ש קטנה

ובשם:

דלפון ז קטנה

הצרוף היוצר את המלה תש"ז.מדוע זה נכתב באותיות קטנות לפני אלפי שנים ?

ובכן נעבור לתשובות המדהימות:

תשובה 1 –מסתבר שאסתר המלכה מבקשת לתלות עוד עשרה אנשים שיהיו צוררי ישראל בעתיד. לכן לאחר שהרגו אותם היא מבקשת על עוד עשר .

תשובה 2 – והעשרה אמורים להיות במקביל לעשרת בני המן. ולכן כתוב **ואת** כדי לרבות עוד עשרה.

נבואות מהתורה

1	נא	אלי
2	נא	פרעה
3	נא	דכ
4	נא	אספ
5	נא	פור
6	נא	אד
7	נא	אד
8	נא	פר
9	נא	אד
10	נא	אד
	עשר	אד

ובכן מי הם העשרה שאסתר מבקשת לתלות בהמשך ההיסטוריה?

משפט נירנברג

בשנת 1946 הובאו 11 נאשמים, אדריכלי השואה הגרמנית. למשפט הנקרא משפט נירנברג.

גזר דינם נחתם להוצאה להורג בתליה.

יום לפני גזר הדין התאבד אחד הנאשמים. ולמחרת הובאו לתליה 10 נאשמים.

הפלא שבמקום שבו נשפטו היה עונש המוות אמור להיות בבסא חשמלי כפי שהיה מקובל. אולם באורח פלא נגזר שיתלו אותם על קורת עץ. בדיוק כפי שביקשה אסתר.

מעניין שהמילים האחרונות של אחד הנידונים שטרייכר היה – "היום חג פורים 1946 ליהודים".

וראה זה פלא – התאריך העברי שבו הם נתלו הוא לא פחות מאשר : **תש"ז**

בדיוק התאריך שמופיע במגילה באותיות קטנות בתוך שמות עשרת בני המן.

- פאזל האמונה -

תש"ז(5707) — 1946

תשרי SEP.-OCT.						
יחידון מזל	שני מזל	שלישי מזל	רביעי מזל	חמישי מזל	שישי מזל	שבת מזל
—	—	—	—	א 26 ב' חמ"ז	ב 27 ג' חמ"ח	ג 28 ד' חמ"ט
ד 29 ה' חס"ה	ה 30 ו' חס"ד	ו 1 ז' חס"ג	ז 2 ח' חס"ב	ח 3 ט' חס"א	ט 4 י' חס"ה	י 5 יא' חס"ו
יא 6 יב' חמ"ו	יב 7 יג' חמ"ה	יג 8 יד' חמ"ד	יד 9 טו' חמ"ג	טו 10 טז' חמ"ב	טז 11 יז' חמ"א	יז 12 יח' חמ"ה
יח 13 יט' חמ"ו	יט 14 כ' חמ"ה	כ 15 כ"א חמ"ד	כ"א 16 כ"ב חמ"ג	כ"ב 17 כ"ג חמ"ב	כ"ג 18 כ"ד חמ"א	כ"ד 19 כ"ה חמ"ה
כ"ה 20 כ"ו חמ"ו	כ"ו 21 כ"ז חמ"ה	כ"ז 22 כ"ח חמ"ד	כ"ח 23 כ"ט חמ"ג	כ"ט 24 ל' חמ"ב	ל 25 י"א חמ"א	—

ולהלן קטע מהניו יורק טיימס של אותה תקופה:

שימו לב לקו המודגש שבו צעק שטרייכר : "Purim feast 1946" חג פורים ליהודים 1946.

"Purim Feast, 1946" (a reference to a Jew-Baiter of fifth century BC who was hanged)

27

New York Times.

LATE CITY EDITION

WEDNESDAY, OCTOBER 16, 1946. THREE CENTS

POISON, 10 OTHERS HANGED FOR NAZI WAR CRIMES; JEWS PRAY FOR GERMANY

Purim Feast, 1946

...ness. ...nt, was not confined to the Germans. There was no racing hurry to get Frank to the gallows. A man was experiencing his last seconds on earth and yet he had to be treated so brutally.

The guards had at last got Streicher into his clothes. His hands bound behind him, he was trundled over to the No. 1 scaffold. Once there, he turned and screamed: 'Heil Hitler!' The Lt Colonel snapped out: 'Ask the man his name.' Streicher, eyes blazing, spat back at the interpreter. 'You know my name very well!' The man whose very title had spelled out persecution and massacre for thousands now had the hood over his head, the rope about his neck. Guided up towards the gallows by a priest he yelled through the black cloth: 'Purim Feast, 1946!' (a reference to a Jew-baiter of the fifth century BC who was hanged).

As the hangman stepped across to the lever, Streicher screamed at him once more: 'The Bolsheviks will hang you one day!' And just before he dropped through the sprung trap door, one more word came from the heavy mask: 'Adele, my beloved wife. ... Then he was hanged.

As the hangman put the noose about Sauckel's neck - at 2.26 am - he cried out: 'I am dying without fault. The judgement is wrong. I ask God to protect Germany and make it great again.' He was followed by Alfred Jodl ('I greet you, my Germany. . .'), and finally by the limping Artur Seyss-Inquart. 'I hope,' he said, 'that this execution is the last act of the tragedy of the Second World War and I hope that out of this disaster, wisdom will inspire the people, which will result in understanding between the nations and that peace on earth will be finally established. I believe in

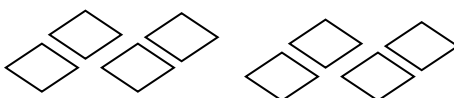
on Last Day: GUILT IS PUNISHED

Escapist Books

No. 2 Nazi a Suicide Two Hours Before the Execution Time

OTHERS GO GRIMLY Shout Praise of Their Country as They Mount Scaffold

-רואים אנו נבואה מדהימה לפני שלושת אלפים שנה על צוררי היהודים מהשואה בצורה מדהימה ומדויקת.

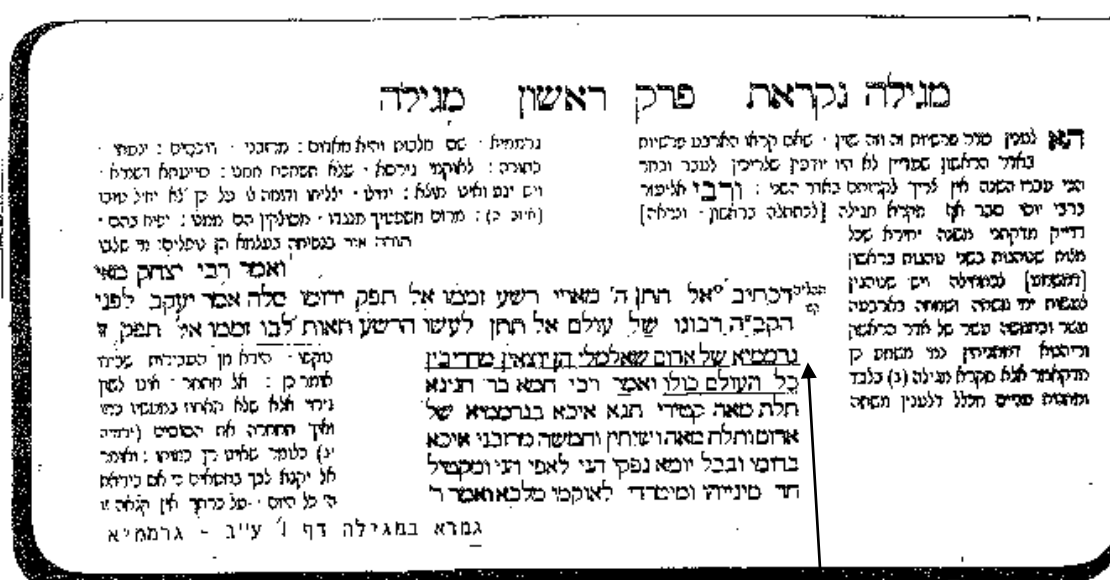
נמשיך לגילוי מדהים נוסף

נבואה של הגמרא לשואה

(נקדים ונשים דגש שהרבי מלובאביץ אמר שמי שנותן תשובה מדוע הייתה שואה הוא אדם אבדני. כי אין שום הצדקה לכך. ואין אנו מבינים מדוע זה קרה. כדי להבין זאת צריך לדעת את סוד גלגולי נשמות. ואין אנו צריכים להתעסק בכך.)

ובכן כעת נעבור לנבואה מהגמרא במסכת מגילה בקשר לשואה. נסתכל על צילום ממסכת "מגילה" בעמוד ו'. (כידוע הגמרא כתובה בלשון ארמית).

גרמניה

הגמרא כותבת בשורה 4 מלמעלה:

גרמניה של אדום שאלמלי הוציאין מדרבין
כל העולם כולו

תרגום:

הגמרא כותבת שרבי יצחק אומר - שיעקב אבינו מבקש מהבורא שירחם על עם ישראל ויציל אותם ממדינה שנקראת בשם *גרמניה שרוצה להחריב את העולם

*רבי יעקב עמדין שחי שנים רבות לפני השואה מתקן וכותב גרמניה במקום גרמניה על פי גמרא מקורית שיש בידו.

נבואות מהתורה

רואים אנו שבשעה שנכתבה הגמרא לפני אלפיים שנה, עדיין לא היתה בכלל מדינה שקראו לה גרמניה. וגם אף אחד לא ידע שתקום.

ובגמרא מסכת מגילה דף ו' כתוב שתקום מדינה בשם גרמניה שרוצה להחריב את העולם.

ממשיכה הגמרא וכותבת:

תלת מאה קמרי תגא איכא בגרמניא של
אדום

תרגום:

אם אתה רוצה להכיר מי זאת גרמניה הזאת תבדוק ותראה מדינה שיש בה "תלת מאה קטירי תגא" כלומר 300 נסיכויות.

בואו ונבדוק באנציקלופדיה העברית בערך גרמניה כמה נסיכויות היו לה?

והנה הציטוט עמוד 439 באנציקלופדיה העיברית:

להתפוררות הפוליטית של ג' היו תוצאות כלכליות מרחיקות-לכת: 300 הנסיכויות והערים החפשיות שמרו בקנאות על עצמאותן הכלכלית והכבידו על המסחר ע"י הטלת מכסים כבדים. ג' יצאה כמעט לחלוטין מהמסחר העולמי, ואף לא לקחה חלק בהתפתחות הקולוניאלית, שבוצעה בידי שאר העמים הגדולים באירופה במאות ה-17—18.
אנצ. עברית ערך גרמניה עמ' 439.

רואים אנו איפה שהגמרא מנבאת לפני אלפיים שנה על גרמניה וכותבת שיש לה 300 נסיכויות.

עוד לפני שהמדינה הזו נבראה.

וכן מדהימה אותנו הגמרא וכותבת שיש לה 300 נסיכויות בצורה מדויקת להפליא.

לא 299 ולא 301. בדיוק 300 נסיכויות.

רואים שרק בורא העולם שיוזע מה יהיה בהמשך ההיסטוריה יכול לכתוב דבר כזה.

כמו כן כתוב שמדינה זו רוצה להחריב את העולם כולו.

נבואות מהתורה

וידוע שגרמניה רצתה להכחיד את כל העולם ולהשאיר חס ושלום רק את "גזע הארי".

-שוב נבואה מדהימה-

נבואה שהכותל המערבי לא יחרב

בשיר השירים שכתב שלמה המלך מוזכר הכותל המערבי בפסוקים הבאים:

פרק ב.

הנה זה עומד אחר כְּתֻלְנוּ, מְשֻׁגִּים מִן הַסִּלְנוֹת, מְצִיץ מִן הַחֲרָכִים. עֲנֵה דוֹדִי וְאָמַר לִי, קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וּלְכִי לָךְ

כותב המדרש רבה פרשה ב, ט לפני אלפי שנים:

נה זה עומד אחר כְּתֻלְנוּ אומר

על הפסוק שז;

דרש רבה:

"אחר כותל המערבי של בית המקדש - שנשבע הקדוש ברוך הוא שאים חרב לעולם"

רואים אנו נבואה לפני אלפי שנים שהכותל לא יחרב..

וזאת למרות שירושלים נחרבה כמה פעמים עד היסוד.

ויותר מזה:

בפרקי רבי אליעזר פרק ל' שנכתב לפני אלפי שנים על ידי רבי אליעזר בן הורקנוס מופיעים:

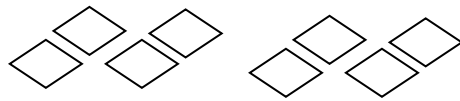
"חמשה עשר דברים עתידים לעשות בני ישמעאל":

נבואות מהתורה

ואחד מהם שיבנו מסגד בקודש הקודשים.

וראה זה פלא שדבר זה נובא לפני אלפי שנים על ידי רבי אליעזר.

-רואים אנו שרק בורא העולם צופה ויודע מה יהיה בעולם במשך ההיסטוריה-

נבואה שפריצת המדע תתגלה החל מ-1840

כעת נעבור לנבואה על ידי ספר הזוהר שאומר שתהיה פריצה בתחום המדע החל משנת 1840.

נראה את הכתוב בספר הזוהר בפרשת "וירא"

זוהר וירא

וככל ששים וששים של אלף השישי. תתגבר. ה ותעלה
במדרגות להתחזק. ובשש מאות שנה לאלף השישי יופתחו
שערי החכמה למעלה. ומעיני החכמה למטה. ויכין עצמו
העולם ליכנס באלף ה'. כאדם המכין עצמו ביום השישי
אחרי צהרים להבנסת שבת. כן גם בזה. וסימנך בשנת
שש מאות שנה לחיי נח וג' נבקעו כל מעינות תהום רבד...

הזוהר כותב שבשנת שש מאות שנה לאלף השישי שזה יוצא לפי החישוב בצורה הבאה
במאה ה-18.

באמצע האלף השישי תהיה פריצת דרך

הדרגתית וגוברת עד שתגיעה לשואה

ב- **ת"ר (ב-600) לאלף השישי**
(1840 למנינם).

בוא ניתן קרדיט למדענים שאומרים שהעולם קיים מליוני שנה ונשאל אותם היכן היה
המדע כל כך הרבה שנים. ומדוע הוא לא התגלה במשך כל המיליוני שנים. ודווקא בזמן
שהזוהר מנבא במאה ה-18 החל המדע להתפתח.

טבלה המראה את התפתחות המדע:

הבה ונראה רשימה חלקית של גילויים מדעיים, שנתגלו בתקופה זו:

- (1805 למנינם) – רעיון האטום (דלתון).
- (1823 למנינם) – החשמל (אמפר).
- (1825 למנינם) – נוסחאות לה-פלאס.
- (1831 למנינם) – הטלגרף (ג'וזף הנרי).
- (1833 למנינם) – האלקטרומגנטיות (גאוס).
- (1834 למנינם) – גילוי יסודות האלקטרו-כמיה (פרדי).
- (1842 למנינם) – חוק שימור האנרגיה (ג'אול).
- (1842 למנינם) – אפקט דופלר.
- (1842 למנינם) – הרדיו.
- (1845 למנינם) – המתמטיקה הבולאנית (הבסיס לשפות המחשב המודרניות).
- (1850 למנינם) – החוק השני של התרמודינמיקה – אנטרופיה (רודולף קלאוזיוס).
- (1857 למנינם) – פריצת דרך בגילוי החידקים והחיסונים. (לואי פסטר).
- (1859 למנינם) – הספקרוסקופיה (בונזן וקירכהוף).
- (1864 למנינם) – הדינמיט (אלפרד נובל).
- (1865 למנינם) – חוקי מנדל (תורשה).
- (1869 למנינם) – המערכה המחזורית של היסודות (מנדלייב).
- (1873 למנינם) – משוואות מקסוול (אלקטרומגנטיקה).

נבואת הזוהר הקדוש על המהפכה התעשייתית

והנה הזוהר הקדוש מנבא שבאמצע האלף השישי, תהיה פריצת דרך הדרגתית, יפתחו מעיינות החכמה, שתגיע לשיאה בשנת ת"ר (אמצע המאה התשע עשרה למנינם).

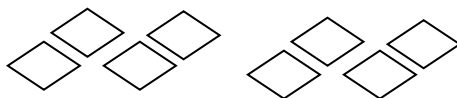
והיד עוד נטויה עד זמננו אנו...המחשב הסמארטפון וכו'

בספרו תולדות האנושות כותב החוקר הדגול...:

הנריק ואן לון

תוך ימי דור אחד (בין 1801 ו-1840) נעשתה התקדמות רבה יותר בכל ענפי המדע מאשר כאלפי השנים שעברו מאז התבונן האדם לראשונה בכוכבים ושאל עצמו מנין הם באים
(בספרו: "תולדות האנושות" עמ' 321)

-מדהים-

גילוי הזמן המדויק של סיבוב הירח

עתה נעבור לנבואה שמציינת את זמן סיבוב הירח בצורה מדויקת עד אלפית השנייה, על ידי רבן גמליאל בגמרא וזאת בלי שום ציוד מדידה – אלא רק על סמך מה שהתקבל במתן תורה.

וכך מופיע בגמרא:

ראש השנה **כה ע"א** **אמר**
להם רבן גמליאל: כך מקובלני מבית אבי אבא: אין
חידושה של לבנה פחותה מעשרים ותשעה יום ומחצה
ושני שלישי שעה ושבעים ושלשה חלקים.
 אמר רבי יוחנן: מאי
 טעמא דבי רבי – דכתיב "עשה ירח למועדים שמש
 ידע מבואו", שמש הוא ידע מבואו, ירח לא ידע
 מבואו.

בואו ונבדוק מה שנאמר בגמרא:

אין חידושה של לבנה פחותה מעשרים ותשעה יום ומחצה כלומר = 29.5 ימים.

ושני שלישי שעה = 720

ושבעים ושלשה חלקים = 73

נחבר בניהם ונקבל:

על פי קבלת חז"ל הזמן ממולד למולד: כט' יום
 יב' שעות, ותשצ"ג (793) חלקים.

$$\frac{793}{1080} = \left[\begin{array}{c} (0.734259) \\ \text{שעות} \end{array} \right] = \left[\begin{array}{c} (0.03059) \\ \text{ימים} \end{array} \right]$$

נוסיף 29.5 ימים נקבל 29.53059

כלומר זמן מולד הירח הוא = 29.530590 יום.

בואו ונראה מה מצאו במינהל החלל האמריקאי (NASA) אחרי בדיקות לויינים עם שעונים אטומיים (שעונים מדויקים) ועם מכשור מיוחד.

162
4.2.1 Mechanische Daten der Planeten und Monde
[Lit. S. 163]

Umlaufzeit des Perigäums (rechtläufig)	3 232 ^d ≈ 8,85 trop. Jahre
Umlaufzeit des Mondknotens (rückläufig)	6 798 ^d ≈ 18,61 trop. Jahre
Mittlere Bahngeschwindigkeit des Mondes	1,023 km/sec
Mittlere Zentripetalbeschleunigung	0,272 cm/sec ²

B. Mittlere Monatslängen in Ephemeriden-Tagen — Lengths of the mean months in ephemeris days (s. auch 2.2.4)

Siderische Umlaufzeit (Fixstern — Fixstern)	27 ^d 321 661
Tropische Umlaufzeit (Frühlingspunkt — Frühlingspunkt)	27 ^d 321 582
Anomalistische Umlaufzeit (Perigäum — Perigäum)	27 ^d 554 551
Drakonitische Umlaufzeit (Knoten — Knoten)	27 ^d 212 220
Synodische Umlaufzeit (Neumond — Neumond)	29 ^d 530 589

Die Zahlen für die Monatslängen sind mittlere Werte, entsprechend den Brown'schen Mondbahn-Elementen; die wirklichen Werte können um große Beträge davon abweichen:

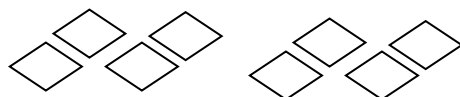
	Variationsbereich	Hauptursache
Länge des siderischen Monats	≈ 7 ^h	Sonnenstörungen
Länge des synodischen Monats	≈ 13 ^h	Exzentrizität der Mondbahn

Astronomy And Astrophysics
 Loudolt Börnstein Group vol 1 Sec 2.2.4
 Ser Ed. KH Hellwege. vol, Ed:44 Voigt.
 Spruigr, Berlin (1965)

שימו לב למספר: בדיוק המספר שהתורה אומרת ללא שום מיכשור. ורואים שיש הפרש קטן. של כמה מליוניות השנייה.

לאחר כמה שנים שיגרו הגרמנים לוויין שבדק זאת והגיע לתוצאה יותר ויותר קרובה למה שכתוב בתורה.

אז רואים מכאן שרק בורא העולם יכול לתת נתונים כאלה מדויקים.

נבואה שבני ישראל ישמרו ברית מילה

כעת נעבור לנבואה בעניין ברית המילה:

כידוע שאם נשאל אדם ונאמר לו -
יבוא יום ועם ישראל לא ישמור תורה
ומצוות -

איזה מצווה ניראה לך שהם בכל זאת
יקיימו בזמננו אנו?

האדם בטח יחשוב על מצווה שאולי
הגיונית כגון "נטילת ידיים " או
כיבוד אב ואם.

אבל בטח מצוות מילה שבה חותכים
לילד רך מבשרו. ויורד דם וכולם
חוגגים על רבע עוף.

את המצווה הזאת אף אחד לא יעז לומר.

והנה אנו רואים שבימנו אנו ישנם אנשים שאינם דתיים ולא מקיימים מצווה אחת. אולם את
מצוות מילה הם דוקא מקיימים באדיקות.

והנה אנו רואים לפני אלפי שנים שהתורה מנבאת זאת בספר זכריה:

גם את, בדם בריתך - שלחתי אֲסִירָךְ מְבוֹר אֵין מִים בּוֹ". (זכריה ט, יא).

וכתב על זה הרמב"ן בפיחשו על שיר השירים:

**"רמז בכאן על עקבות משיח שהיה החר כולו חייב, ותשתכח תורה מישראל ותרבה
החוצפה והעזות, כדכתיב "מבור אין מים בו", ולא יישאר בידם רק מצוות מילה".**

-שוב נבואה מדהימה -

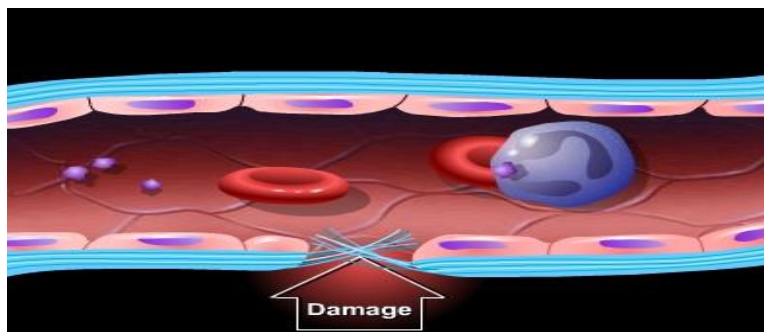
נמשיך לגילוי מסעיר בעניין ברית המילה:

זמן קרישת הדם המהיר ביותר של אדם בחייו זהו בזמן הברית:

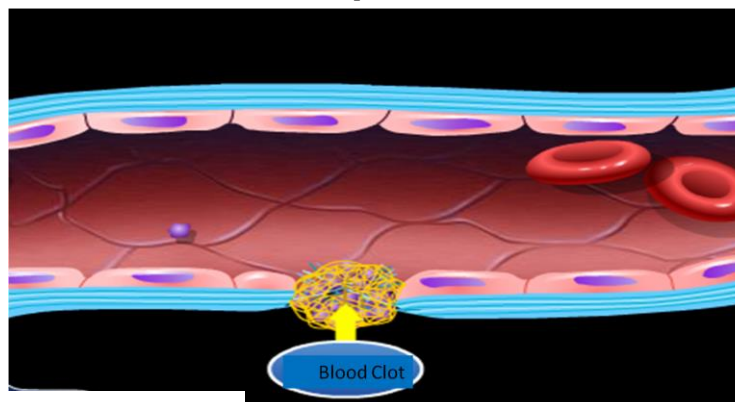
ד"ר אילה אברהמוב (אסיא, כרך ג עמ' 384) במאמרה "בעיות קרישה ודמום ביילוד":

"מנגנון הקרישה תלוי בקבוצת חלבונים הנוצרים בכבד, אשר נקראים 'גורמי קרישה' או 'פקטורי קרישה'. גורמים אלה מסומנים במספרים הרומיים (I-III, 1-13), והם מפעילים זה את זה בשרשרת [בעזרת אנזימים] עד לקבלת הקריש היציב הנקרא 'פיברין'. בימים הראשונים אחרי הלידה אין הכבד בשל עדיין לפעילות זו, וברור שאדם יכול לעמוד במעמסת יתר של פעילות כירורגית. [דבר] היכול לגרום למותו של התינוק עקב דמם מסיבי, ללא יכולתו של התינוק להתגבר על הדמם הזה. באופן פיזיולוגי עד גיל 8 ימים הכבד מתחיל להתאושש, הוא הולך ומתבגר, ותיפקודיו משתפרים, ובגיל 8 גורמי קרישה הופכים להיות מקסימליים, (ד"ר גיימס ארמנד קוויק).

לפני קרישה

אחרי קרישה

נבואות מהתורה

-רואים אנו שרק בורא העולם צופה ויודע למה הוא נתן את המצווה ביום השמיני-

תיבת נח

חוקרים מצאו את תיבת נח על הרי הררט:

וואלה חדשות

חברי משלחת של חוקרים מצאו בהרי אררט הם שרידי התיבה, אליה נכנסו בעלי החיים בעת המבול. בטורקיה ביקשו להכריז על המקום כ"אתר מורשת עולמית"?

מצאנו את שרידיה של תיבת נח – כך סיפרה הבוקר (שלישי) בהתרגשות קבוצת חוקרים מטורקיה ומסין. לדברי חברי הקבוצה השרידים נמצאו על גבי הר אררט שבטורקיה, בגובה 4,000 מטר. אררט, המוזכר בסיפור המקראי, הוא הר געש כבוי הנמצא בשטחה של טורקיה בין גבולה עם אירן.

בקבוצה טוענים כי הם הצליחו לאתר שאריות מתיבת העץ, לאחר שדגמו פיסות ממבנה שהתגלה על ההר. על פי תוצאות בדיקת המעבדה, ניתן לתארך לטענתם את פיסות העץ כבנות 4,800 שנים. "רמת הביטחון שלנו באמיתות הממצאים היא 99.9%", אמר יונג ווינג-צ'ונג, במאי סרטים תיעודיים מהונג קונג, אחד מ-15 חברי המשלחת.

לטענתו, במבנה שאותר ניתן לזהות מספר תאים – עבור סוגים שונים של בעלי חיים – וכן גם קורות עץ שהפרידו בין המפלסים. באשר לאפשרות שהשרידים אינם אלא שרידיו של אתר התיישבות אנושי קדום – גילוי מרשים לא פחות, אך שונה לחלוטין – טוענים בקבוצה כי מעולם לא נמצאו שרידים להתיישבות אנושית בגובה רב כל כך.

המידות תואמות אחת לאחת את הנאמר בספר בראשית פרשת נח. יונג אמר כי בעקבות הגילוי, הרשויות המקומיות באזור יבקשו ממשלת טורקיה לפנות לאונסק"ו כדי שזו תכריז על האזור כאתר מורשת עולמית. זאת גם במטרה להגן על שלמות האתר במהלך החפירה הארכיאולוגית הצפויה. לאור האזכור התנ"כי, לפיו נחה התיבה "על הרי אררט" (בראשית ח', פסוק ד'), חוקרים רבים ומגלי ארצות מבקשים מזה מאות שנים לאתר את ההרים האמורים באזורי טורקיה.

נצחיות ישראל

נבואה שעם ישראל לא יכחד.

לאורך כל ההיסטוריה ניסו עמי העולם להכחיד את עם ישראל. אולם ראה זה פלא. למרות שאנו עם קטן ומולנו עומדים מאות מיליונים של אויבים ומאות מיליונים של שונאים אנטישמים. בכל זאת עם ישראל עומד וניצב.

אומר הנביא ירמיהו לפני אלפי שנים כפי שמופיע בתנ"ך:

כֹּה אָמַר יְהוָה בְּתֵן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם חֹקֶת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְאוֹר לַיְלָה, אִם יִמָּשׁוּ הַחֻקִּים הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵי נְאֻם יְהוָה גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִהָיֹת גּוֹי לִפְנֵי כָּל הַיָּמִים.

כמו שגרמי השמיים לא יכולים להפסיק מפעולתם. כך עם ישראל לעולם לא יכחד.

וממשיכים בספר ויקרא כ"ו :

וְאִף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אֲיִכֵּיהֶם לֹא מֵאֲסִתֶּם וְלֹא גְעַלְתֶּם לְכַלְתֶּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

רואים איפה שהתורה מבטיחה בספר ויקרא שהבורא לא יכלה לעולם את עם ישראל.
(Mark Twain, Harper's Magazine, Sept 1899)

כך מתאר זאת הסופר האמריקאי מרק טוויין

המצרים, הבבלים והפרסים עלו ומלאו את העולם בשאון הדר ויפעה, עד שהועם הזוהר והם שקעו ועברו מן העולם. היוונים והרומאים הלכו בעקבותיהם. עוררו רעש עצום ונעלמו. עמים אחרים הופיעו, נשאו ברמה את לפידם לזמן מה, אך הוא נשרף באש של עצמו ועתה, הם יושבים בצל, או אבדו בכלל.

היהודי ראה את כולם, הכה את כולם, והוא היום מה שהיה מאז. אינו מראה סימני שקיעה, לא האטה בכישוריו, וערנותו לא קהתה. כולם בני תמותה בעולם, מלבד היהודים. כל הכוחות חולפים אך הוא נשאר. מה הוא סוד נצחיותו?

בך מתאר הפילוסוף הרוסי ניקולאי ב. נצחיות ישראל

ניקולאי ברדייב

"... ואמנם, לפי הקריטריון
המטריאליסטי והפוזיטיבי, צריכה
היתה אומה זו (העם היהודי) מזמן
לעבור מן העולם. קיומה היא תופעה
מיסתורית ומופלאה, המעידה כי "ח"
אומה זו מתנהלים בכוח גזרה
קדומה..."

(הפילוסוף הרוסי, ניקולאי ברדייב 1936, משמעותה של ההיסטוריה עמוד 87-86).

ובך מתאר הסופר לב טולסטוי:

לב טולסטוי

"מה זה יהודי? שאלה זו אינה מוזרה
כפי שזה יכול להיראות תחילה. הבה
נראה איזה מן יצור מיוחד הוא זה,
שכל שליטי עולם וכל העמים העליבוהו
ודיכאוהו וגירשוהו ורמסוהו, רדפוהו,
שרפו, והטביעו, והוא, על אפם ועל
חמתם, ממשיך לחיות ולהתקיים. מה
זה יהודי - שלעולם לא הצליחו לפתותו
בשום פיתויים שבעולם שמדכאיו הציעו
לו בלבד שיתכחש לדתו ויטוש את
אמונת אבותיו.

יהודי — הנו סמל הנצח. הוא שלא
יכלו להשמידו לא טבח ולא עינויים; לא
אש ולא חרב האינקוויזיציה לא הצליחו
להכחידו. הוא אשר ראשון בישר דבר
ה'; הוא אשר זמן רב כל-כך שמר על
הנבואה ומסרה לאנושות כולה. עם
כזה לא יכול להיעלם.

יהודי הנו הנצח - הוא התגשמות
הנצח.

(לב טולסטוי, - לונדון 1908)

-רואים אנו שרק בורא העולם צופה ויודע מה יהיה בעולם במשך ההיסטוריה-

עוד נבואות שהתגשמו :

נפילת בבל ושלא תוכל להיבנות יותר:

הנביא ירמיהו מנבא:

וְהָיְתָה בָּבֶל צָבִי מִמְּלָכֹת תִּפְאֶרֶת גָּאוֹן פְּשָׁדִים כְּמִהְפַּכֶת אֱלֹהִים אֶת סֶדֶם וְאֶת עֲמֹרָה: לֹא תִשָּׁב לְנֹצֶחַ וְלֹא תִשָּׁכֵן עַד דּוֹר וָדוֹר (ישעיהו י"ג, ירמיהו נ')

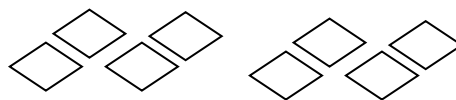
וְאִמְרָתָּ יְהוָה אֱתָהּ דְּבַרְתָּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַכְרִיתוֹ לְבִלְתִּי הָיֹת בּוֹ יוֹשֵׁב לְמֵאדָּם וְעַד בְּהִמָּה **בִּי שְׂמֻמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה:**

וכך מתוך האינציקלופדיה:

"בבל - עיר זו, שהיתה במשך האלף השני והאלף הראשון לפסה"נ בירתן של אימפריות שונות, לא נשאר ממנה היום אלא שדה חורבות נרחב על שפת נהר פרת ממזרחו, כ-34 ק"מ מדרום לבגדאד.

אלכסנדר הגדול, התאמץ בכל מאמצי כוחו לשוב ולבנות את חרבות בבל, ויעביד, עשרת אלפים איש עבודה גדולה לבנותה ולהשיבה לקדמתה, אך פתאום עלה עליו הכורח וימת בחצי ימי חלדו ולא בצע את אשר יזם לעשות: הוא חפץ לרפא את בבל, אך היא לא נרפאה: "כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים" (ירמיהו כ"א, ס') (הראל - קלמן שולמן)

ד"ר פנחס ביברפילד 22, Pg, Universal History

פיזור עם ישראל בין הגויים בכל העולם:

וכך כותבת התורה:

"והפיצך ה' בכל העמים, מקצה הארץ ועד קצה הארץ". (דברים כח, סד)

וכך מתוך האינציקלופדיה:

אחרי חורבן בית-שני התפזר עם ישראל בעולם. ובניו נדדו ממקום למקום, ומארץ לארץ, ולכל קצווי תבל הגיעו. גם אם היו עוד אי אילו מקומות שלא היו שם יהודים, הרי בתקופה האחרונה גם לשם הם הגיעו. במלחמת העולם האחרונה, הוגלו ונדדו פליטי החרב היהודים עד לפינות הנדחות

ביותר בעולם, לקצווי סיביר וגם למזרח הרחוק, לסין ויפן, ואף עד הפיליפינים ואינדונזיה הגיעו, אין ארץ בעולם שאין בה יהודים! בספר "הפזורה היהודית" מסכם את הדברים ומסיק:

-רואים אנו שרק בורא העולם צופה ויודע מה יהיה בעולם במשך ההיסטוריה-

נצחיות תורת ישראל:

וְאֵנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלַי וְדִבְרֵי אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמְשְׁלוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע אָמַר יְהוָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: (ישעיהו נ"ט, כא).

היינריך היינה 1830 : היהודים יכולים להתנחם בקלות, שאבדו את ירושלים ואת בית המקדש ואת ארון הברית ואת כלי הזהב והתכשיטים של שלמה מלך. אבידה כזאת היא קלת ערך בהשוואה אל התנ"ך, אוצר נצחי זה שהצילו. הם חיים במחיצת הספר הזה, בו הם מקיימים את זכותם האזרחית, מכאן אי אפשר לגרש אותם, ואין כאן לבוז להם, כאן הם חזקים ונערצים. מתוך שהשקיעו עצמם בעיון בספר זה לא הרגישו אלא מעט בשנויים שהתרחשו מסביב להם. עמים התרוממו ונעלמו, מדינות פרחו ונבלו, מהפכות סערו על פני האדמה והם, היהודים היו מורכבים על פני ספרם ולא הרגישו כלום מסופת הזמן שעברה על ראשיהם.

הארץ תהיה שוממה כל זמן שעם ישראל לא יהיה בה :

אומרת הגמרא במסכת סהנדרין :

ואמר רבי אבא אין לך קץ מגולה מזה שנאמר :

שנאמר: 'וְאַתֶּם הָרִי יִשְׂרָאֵל עֲנֹפְכֶם תִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם תִּשְׂאוּ לְעַמִּי יִשְׂרָאֵל כִּי קָרְבוּ לְבוֹא' (יחזקאל לו,ח).

כלומר כשיחזרו עם ישראל לארצם הארץ תתחיל לפרוח ולתת יבולה.

במשך כל הדורות ניסו עמים כובשים ליישב את ארץ ישראל אך ארץ ישראל עמדה שוממה ללא יכולת להניב תבואה.

רק שעם ישראל הגיעו לארץ התחילה הארץ להניב פרות עד שאפילו בנגב מגדלים היום עגבניות.

-רואים אנו שרק בורא העולם צופה ויודע מה יהיה בעולם במשך ההיסטוריה-

ינסו להשמיד את העם היהודי, אך לעולם לא יצליחו.

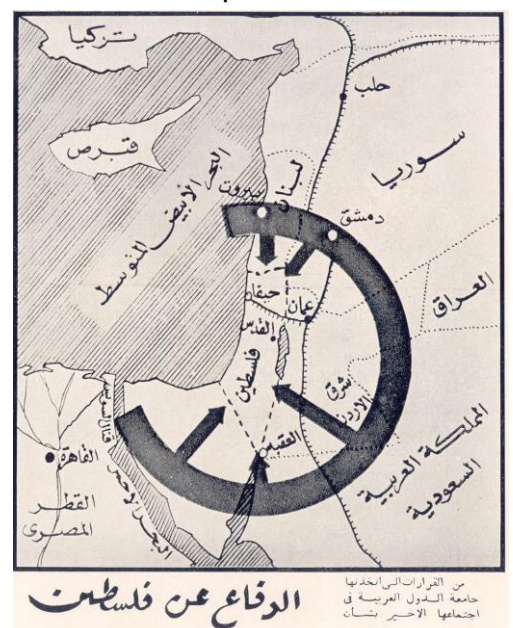
מסביבנו כל כך הרבה אויבים עם נשק קטלני. ובכל זאת אינם יכולים להשמיד את ארץ ישראל. ואף הם מסוכסכים בינם לבין ארצם.

רק לפני מספר שנים היו מדינות ערב עם נשק שמופנה לכיוון ארץ ישראל. והיום הם נלחמים בינם לבין עצמם באורך פלא.

שנאת הערבים אלינו, כאשר יש להם חמישים מדינות משלהם, והם חפצים בחלקת האדמה הקטנה שלנו במזרח התיכון.

ההשגחה העליונה ניכרת לאורך כל התקופות בעם היהודי, הנבדל והשונה מכל עם אחר.

כל ניסיון להשמיד את העם הקטן עם כוחות מוגברים על ידי אויבנו לא צלחו.

עם ישראל ישוב לארצו מכל רחבי העולם

**וְשָׁב ה' אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְּצָךָ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצָךָ
ה' אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה". (ספר דברים)**

תשאלו בארץ עשרה אנשים על ארץ מוצאם וכולם יאמרו לכם שהם ממוצא אחר. אחד פולני אחד מתורכיה אחד ממרוקו אחד מהולנד וכו'. מכל קצוות תבל.

ואכן עם ישראל הגיע לארצו מכל התפוצות, למקום שחזר והפך למקום רוחני.

ומעניין גם שכולם הגיעו אחרי כל כך הרבה שנים עם אותו ספר תורה.

-רואים אנו שרק בורא העולם צופה ויודע מה יהיה בעולם במשך ההיסטוריה-

האם מותר להשאיר גויים בארץ -ומה יקרה אם נשאיר אותם כאן בארץ ישראל

בספר במדבר כתובים הדברים הבאים:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, בְּעֶרְבַת מוֹאָב, עַל-יַרְדֵּן יְרֵחוֹ, לֵאמֹר. נֹא דַבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן, אֶל-אֶרֶץ כְּנָעַן. נֵב וְהוֹרֵשְׁתֶּם אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, מִפְּנִיכֶם, וְאַבְדֶּתֶם, אֶת כָּל-מִשְׁכֵּיתֶם; וְאֵת כָּל-צִלְמֵי מַסַּכְתֶּם תֹּאבְדוּ, וְאֵת כָּל-בְּמוֹתֶם תִּשְׁמִידוּ. נֵב וְהוֹרֵשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ, וּיִשְׁבְּתֶם-בָּהּ: כִּי לָכֵם נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ, לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ.

. נֵה וְאִם-לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, מִפְּנִיכֶם--וְהָיָה אֲשֶׁר תוֹתִירוּ מֵהֶם, לְשָׂכִים בְּעֵינֵיכֶם וּלְצִנִּינִם בְּצַדִּיכֶם; וְצָרְרוּ אֲתֶכֶם--עַל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ.

הכתוב אומר לעם ישראל לסלק את כל יושבי הארץ הגויים מכל הסוגים.

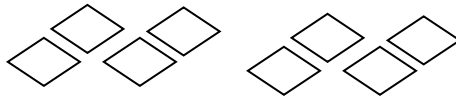
אחרת הם יהיו לצנינים בעיניכם-כלומר יגרמו לכם

צער וינסו לקחת את הארץ מכם.

ועיננו הרואות שזה מה שקורה היום על ידי
האוייבים הגויים שגרים בארץ ובסביבותיה את כל
הפיגועים לא עלינו שחוינו על ידם בארץ ואת כל
הצער שהם גורמים לנו. עד שאפילו הם יושבים
במקום הכי מקודש לנו.

נבואות שהתגשמו על ידי הרבי מלובאביץ

מלחמת ששת הימים

לפני מלחמת ששת הימים הרבי הכריז שאין מה לחשוש. והכותל המערבי בקרוב יהיה בידנו.

(ראה וידאו באתר: <http://www.chabad.info/newvideo/video.php?id=3917>)

מלחמת יום-הכיפורים

הרבי כינס ילדים שיאמרו תהילים ליד "הכותל המערבי" ואמר מלחמות ישראל סופן ניצחון.

ראה וידאו באתר: <http://www.mashiach.org.il/time/rebbe.html>

העליה מרוסיה:

בשנת 1987 קרא הרבי לממשלת ישראל לבנות בתים ולהעריך לעליה גדולה של יהודים מרוסיה. ולאחר שלוש שנים אומתה הנבואה והחל גל עליה גדול מברית המועצות.

נפילת ברית המועצות:

בשנת 1990 תש"נ אמר הרבי שראשי התיבות תש"נ הם **ת**היה **ש**נת **נ**יסים. ואמר "שחומת רוסיה" תיפול והיהודים יצאו מברית המועצות. ואכן כך קרה.

מלחמת המפרץ :

הרבי אמר שאין צורך בשום מסכות ואמר שאין מה לחשוש מעירק. ואף הורה לאנשים להגיע לארץ ללא שום חשש. ואכן נבואותיו התממשו וכל הטילים שהגיעו מעירק לא גרמו לפגיעה באנשים. דוגמה לאחד הניסים שבמאגר הגז שבצומת גלילות חלה תקלה וכל צנורות הגז נסגרו כיממה לפני שנפל טיל במקום.

49 טילים ששוקלים טונות נפלו על מרכזי הערים הצפופים ללא פגיעה ישירה אחת בנפש אדם.

הסכם השלום:

הרבי אמר שאסור לעשות שום הסכם עם הערבים. ואף אמר שדבר זה יכול להביא את הערבים לפיגועי מיקוח, ואכן כך היה.

(הכל מתועד ב YOUTUBE – יש לכתוב הרבי ומלחמת המפרץ)

מדע

גיל העולם

ידועה השאלה כיצד התורה אומרת
שגיל העולם הוא בערך חמשת
אלפים שנה ואילו המדע אומר שגיל
העולם כמה מיליארדי שנה?

ובכן ידוע שהבורא כול יכול

ויכול לברוא עולם שגילו
מיליארדי שנים בשניה
אחת.

נקח דוגמה מיצירת הגבינה במחלבה.

זמן יצירת גבינה לוקח כחודש באופן טבעי. אולם היום ניתן להכין גבינה תוך פחות
משעה על ידי שזורים כדור "קלציום" לתוך החלב.

רואים איפה שדבר שלוקח חודש ניתן לבצע בזמן קצר.

מדוע הבורא ברא כך מכיוון שלפי תורת החסידות יש עניין לעשות דברים בהדרגה.

כמו כן, המדענים של היום בודקים גיל של חפץ על ידי חומר שנקרא "פחמן 14"
וזאת בהנחה שהעולם התפתח בצורה עיקבית.

אולם אף אחד לא יכול לומר שהתפתחות העולם היתה בצורה ליניארית ועקבית.

נקח לדוגמה תינוק שנולד.

התינוק התפתח ברחם ממצב אפסי למצב של
2-3 קילוגרם תוך תשעה חודשים. כלומר פי
כמה מיליונים.

אולם לאחר שהוא יוצא מבטן אמו הוא
מתפתח פי ארבעים בערך עד גיל 18.

רואים שתהליך הגדילה לא קבוע לאורך כל
חיוו של התינוק.

לכן לא ניתן לקבוע בודאות את גילו של העולם. מכיוון שהתפתחות אינה עיקבית

למשך כל זמן חיי העולם, עקב שינויים אטמוספריים. מדע

האם יש גנים מיוחדים ליהודים וכוהנים מה שאין אצל עמים אחרים?

את המחקר שפורסם ב- Nature ערכו ריצ'רד וילמס (Vellums) מאוניברסיטת טארטו שבאסטוניה, וקרל סקורצקי מהטכניון, במחקר השוו את הגנן HO של 121 יהודים מ-14 קהילות שונות ברחבי העולם, לגנוטיפים של 1,166 לא-יהודים מ-69 אוכלוסיות שונות של "העולם הישן" (אפריקה, אירופה ואסיה), זאת בשילוב עם נתונים של כ-8,000 כרומוזומי Y-14,000 רצפי דנ"א מיטוכונדרי שנמצאים במאגרי מידע.

החוקרים השתמשו בתוכנה בשם אגנסופט (EIGENSOFT) לניתוח המרכיב הגנטי העיקרי של כל אוכלוסייה והתאמתו לאזור גיאוגרפי.

המחקר גילה שאכן יש גן אחיד ותכונות אחידות אצל העם היהודי מה שאין בעמים אחרים ליהודים.

לפי התאריך התברר שהגן שייך לזמן של לפני כשלושת אלפים וחמש מאות שנה.

(עיתון מדעי בן לאומי Nature)

מנהל היחידה לסיווג ותאום רקמות, ומאגר מידע לתורמי מח עצמות, הדסה עין כרם. במחקר גנטי שנמשך מספר שנים,

נמצא גן משותף אצל כהנים ללא הבדלי מוצא,

אשכנזים וספרדים, תימנים, רוסים ותוניסאים. המחקר נערך ע"י ד"ר ד. גולדשטיין מאוניברסיטת אוקספורד, וד"ר ח. בן עמי מבי"ח רמב"ם בחיפה. ראש הפרוייקט בארץ הוא פרופסור קרל סקורצקי, ראש המחלקה לנפרולוגיה בבי"ח רמב"ם, חיפה, וכן ראש המחלקה לביולוגיה מולקולרית בבית הספר לרפואה. פרטי המחקר שפורסמו בכתב העת המדעי "NATURE" מאשרים את הידוע לנו מהתורה על משפחת הכהונה, ועל ההשתייכות אליה העוברת מדור לדור רק מאב לבן וממנו לבנו וכן

הלאה. בת כהן שבעלה אינו כהן, אין בניה כהנים. ואכן, אצל בנים אלו לא ימצא הגן המשותף. הסיבה המדעית לכך פשוטה; הגן המשותף הזה נמצא רק בכרומוזום הגברי Y.

נרתיק השמש

ממתי ידוע במדע שיש לשמש כיסוי ונרתיק

ב-1938 גילתה ד"ר "הנס בתה" את הרכב השמש וכך שלשמש יש מעטפת המכונה נרתיק. וזאת לאחר גילוי אמצעים מתאימים לצפייה בשמש.

מסתבר שהתורה גילתה זאת בעבר הרחוק וכך אומרת התורה על הפסוק :

"לשמש שם אוהל בהם" (תהילים י"ט)

אומרת התורה במדרש רבה פרק ו' שנכתב לפני אלפי שנים.

"גלגל חמה – יש לו נרתיק".

רואים איפה שהתורה ידעה דבר זה לפני אלפי שנים.

העולם הוא כדורי

הראשונים שהעלו טענה שהעולם הוא עגול היו פיתגורס ואפלטון .

אולם לפנייהם האימנו אנשי המדע שהעולם ישר והוא עומד על פילים וצבים.

ומי שהיתנגד לדעה זו היה מוצא חלילה להורג.

התורה כבר לפני אלפי שנה כותבת בפסוק:

דָּהָא כָּל יְשׁוּבָא מִתְּגַלְגָּלָא בְּעִגּוּלָא כַּכְדוּרָא

בתרגום מארמית:

העולם הוא כדורי ומסתובב על צירו.

רואים איפה שהתורה ידעה לפני אלפי שנים את האמת על כדור הארץ. וזה רק בורא העולם יכול לדעת.

"וְאֵת אֶתֶר דְּכוּלִּיהּ יִמָּא, וְלֹא אִשְׁתַּכַּח בֵּיהּ לִילִיָּא, בְּרִבְשַׁעְתָּא חָדָא זַעֲיָא"

בתרגום מארמית:

כשיש אור אצלנו אזי בצד אחר של הכדור יש לילה

–רואים אנו שרק בורא העולם צופה ויודע מה יהיה בעולם בצורה מדעית–

האם התורה ידעה כיצד נוצר גשם עוד לפני שהמדע בכלל חשב על כך?

לפני כמה מאות שנים התגלה מחזור המים וכיצד יורד גשם.

אולם דבר זה נכתב בתורה כבר לפני אלפי שנים:

ר' יהושע אומר כל העולם כולו ממים העליונים הוא שותה שנאמר "למטר השמים תשתה מים" (דברים יא) אלא מה אני מקיים (עושה עם הפסוק)

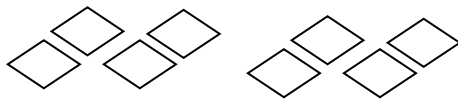
וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהַשָּׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. (בראשית ב,ו')

מלמד שהעננים מתגברים ועולים לרקיע

רואים שעוד בספר בראשית התגלתה מערכת מחזור המים.

דבר שנודע רק בשנים האחרונות.

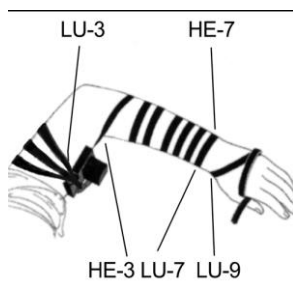
רואים מכאן שרק בורא העולם ידע לכתוב זאת בתורתו .

תפילין ודיקור סיני

לדברי ד"ר סטיבן שראם מניו יורק, קיים קשר בין הנחת תפילין לנקודות לחיצה סיניות שגורמות הרפייה וריכוז. לפני שנים אחדות השתתף ד"ר שראם המגדיר את עצמו "יהודי שאינו שומר מצות", בסמינר לדיקור סיני, שמסר מומחה צרפתי ידוע.

שראם המנהל מרפאה המטפלת באנשים הסובלים מחרדה ודכאון בקש למצא שיטות חדשות, כדי להביא מזור למטופליו. "עברנו אחת לאחת על תעלות האנרגיה שהרפואה הסינית מתארת. מעל כל תעלה קיימת נקודת דיקור. התקדמנו לפי הסדר,

מעמוד השדרה לכיוון הראש. כאשר המרצה הצביע על נקודה מסוימת פתאם הבחנתי, כי בנקודה זו ממש מניחים תפילין. הסקרנות שלי

JOURNAL OF CHINESE MEDICINE NUMBER 70 OCTOBER 2002
www.myib.co.il

Ashle	LU-3	HE-7	SI-3
Selard	LU-3	HE-7	SI-3
Selardim	LU-3	HE-7	SI-3
Chasidic	LU-3	HE-7	SI-3

www.myib.co.il

outside of the arm bones we have excluded general points on the Pericardium and Triple Burner channel. That leaves us with the points shown on the Tables to the right. The points are listed in the order in which they are initially stimulated.

Tefillin point formula comparison
A set of point formulas for each of the methods arises from our analysis:

Ashkenazi: Tianfu LU-3, Shaozhai HE-3, Chize LU-5, Zhuzheng SI-7, Wenshi LU-7, Pianli LU-4, Lieque LU-7, Shenmen HE-7, Taiyuan LU-9, Shenting DU-24, Shangqing DU-23, Fengfu DU-16, Hegu LU-4, Houxi SI-3, Pericardium channel.

Selard: Tianfu LU-3, Shaozhai HE-3, Chize LU-5, Zhuzheng SI-7, Wenshi LU-7, Pianli LU-4, Lieque LU-7, Shenmen HE-7, Taiyuan LU-9, Shenting DU-24, Shangqing DU-23, Fengfu DU-16, Hegu LU-4, Houxi SI-3, Pericardium channel.

Selardim: Tianfu LU-3, Shaozhai HE-3, Chize LU-5, Zhuzheng SI-7, Wenshi LU-7, Pianli LU-4, Lieque LU-7, Shenmen HE-7, Taiyuan LU-9, Shenting DU-24, Shangqing DU-23, Fengfu DU-16, Hegu LU-4, Houxi SI-3, Pericardium channel.

Chasidic: Tianfu LU-3, Shaozhai HE-3, Chize LU-5, Zhuzheng SI-7, Wenshi LU-7, Pianli LU-4, Lieque LU-7, Shenmen HE-7, Taiyuan LU-9, Shenting DU-24, Shangqing DU-23, Fengfu DU-16, Hegu LU-4, Houxi SI-3, Pericardium channel.

התעוררה."

את התוצאות לסקרנות הזו, ניתן למצא בגליון חדש אוקטובר 2002 של כתב העת לרפואה. תחת הכותרת "תפילין: נקודת דיקור עתיקה Journal of Chinese Medicine סינית להשגת בהירות נפשית", קובע שראם, כי כאשר מניחים אותם בראוי, מעוררות התפילין נקודות אקופונקטורה, המשפרות את הרכוז. ואת ההרפייה המוחית.

עוד מהמדע

האנומליה של המים

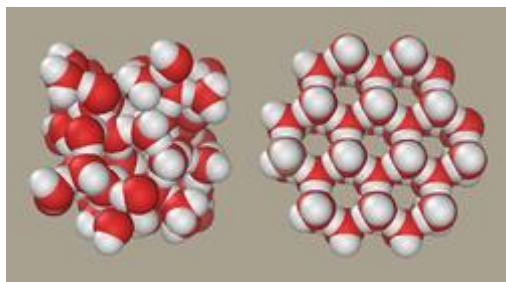
נמשיך לראות איך העולם מתוכנן בצורה פילאית

נשאלת שאלה כיצד היצורים והדגים מצליחים לחיות בקוטב ששם המים הופכים לקרח.

לכאורה כל היצורים היו צריכים גם לקפוא כולל הדגים.

ובכן הבורא עשה משהוא פילאי שכל היצורים יוכלו לחיות גם שהכל הופך לקרח.

ידוע שמיים מתכווצים בזמן שמקפאים אותם. אולם כשהמיים מגיעים ל-4 מעלות הם מתחילים להתרחב במקום להתכווץ. נוכל לקחת דוגמא מבקבוק זכוכית שנמצא בהקפאה שלאחר זמן מסויים מתפוצץ בפריזר. מכיוון שהמיים במקום להתכווץ מתחילים להתפשט.

בטווח הטמפרטורות ארבע עד אפס מעלות, קצת לפני שהופכים המים לקרח (בס[°]), משתנה תכונתם בניגוד לחוקי הטבע. ככל שיורדת הטמפרטורה, לא זו בלבד שנפחם אינו מצטמצם, הוא מתרחב.

המבנה האטומי של גביש קרח (ימין), לעומת זה של מים נוזליים (שמאל)

וכל כך למה? כי אילו היו המים ממשיכים להתכווץ, היה הקרח כבד מן המים והיה אפוא שוקע.

אולם, משקלו הסגולי של הקרח נמוך מזה של המים, מאחר ויש בו פחות מולקולות של H₂O בסמ"ק. אילו שקע, היו קופאים מי התהומות ויצורי המים שבתוכם היו נשמדים. בגלל השינוי הרדיקלי שחל בתכונת המים בעת הקפאתם, קופאת השכבה העליונה של המים לבדה, ומתחתיה ממשיכה להתקיים זרימה מתמדת

כך עשה בורא העולם שגם הדגים בקוטב ישארו במיים לא קפואים ויצליחו לשרוד.

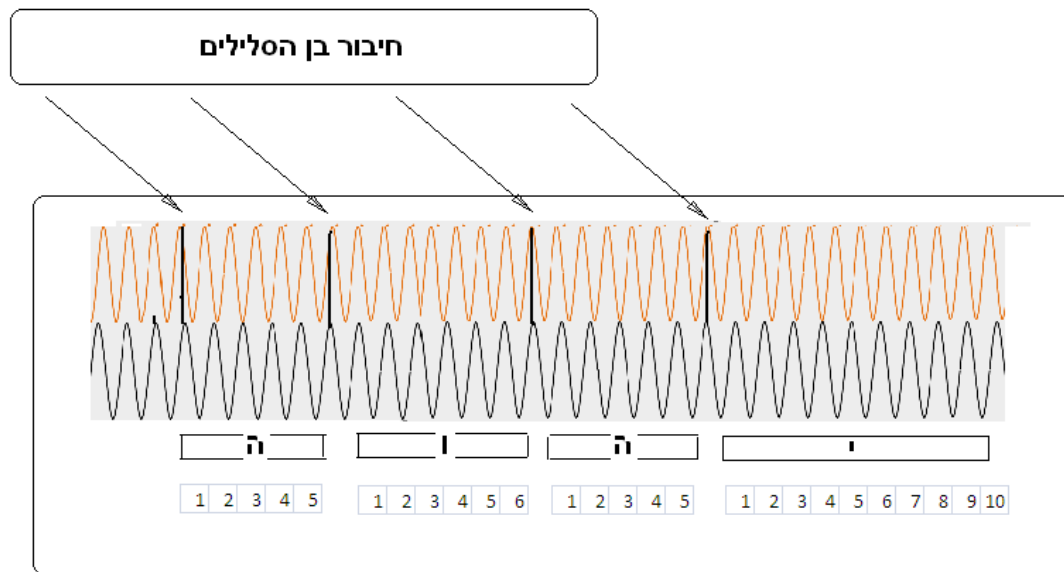
האין זה מדהים שהכל משתנה לפי רצון הבורא. סדר המורה על תכנון מדויק בהתאם למבנה העולם ולצרכיו הקיומיים. התופעות המתרחשות ומתחלפות בעולם לפי סדר הגיוני, לפי חוקים המנחים את התהוותם של כל היצורים ואת ארגונו של כל היקום. מנין הגיע אותו חוק, אותה תבונה המשליטה סדר ביקום? ודאי שלא מן החומר, שהוא כשלעצמו חסר פעולה. אנו חייבים אפוא להודות כי קיים כוח רוחני, המסדיר את חיי היקום.

ה- DNA והחותם של שם השם.

ה- DNA היא מולקולת ענק של חומצת גרעין המורכבת ממיליוני זוגות נוקליאוטידים היוצרים **סליל כפול**, המכילה את כל המידע התורשתי לבנייתם של כל החלבונים בתא, אצל כל האורגניזמים הידועים, החל מחיידקים ועד לבני אדם.

חוקר ה-DNA ד"ר ישעיהו רובינשטיין חקר במשך עשרות שנים על חולדות ואנשים וגילה את החותם האלוני בתוכו... שם הויה נמצא בכל תא ותא בגופינו הכיצד?

ידוע שצורת ה-DNA נראית כפי שמתואר בציור.

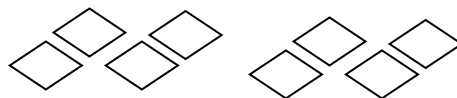

נשים לב שכל 10 סלילים מתחברים שני הסלילים ביחד ונוצר קו חיבור ב-DNA לאחר מכן כל 5 לאחר מכן כל 6 ולאחר מכן כל 5.

מקבלים בתוך ה-DNA את חותמו של הבורא בשם השם. $10=י$ $5=ה$ $6=ו'$ $5=ה$

בתוך ה-DNA קיים קוד גנטי. כיום יודעים שהקוד הזה זהה בכל היצורים החיים ובנגיפים.

דבר המראה בפשיטות שהכל התחיל מאחד. וכל הבריאה מאוחדת.

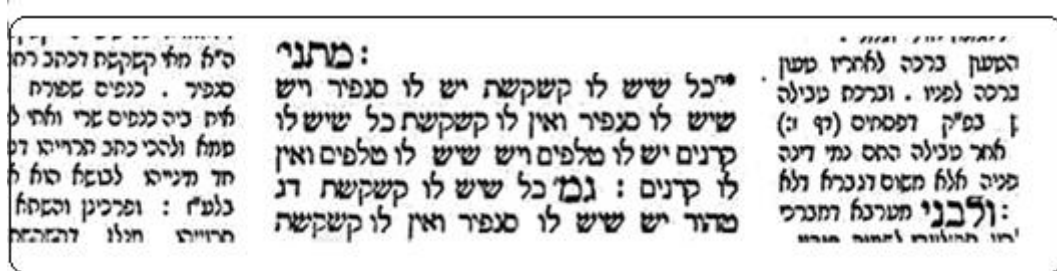

סימני דגים

אומרת התורה בספר דברים (יא, ט)

ט את-זה, תאכלו, מפל, אשר במים: כל אשר-לו סנפיר וקשקשת
במים, בימים ובנחלים--אתם תאכלו

אומרת המשנה :

אומרת המשנה כלל מדהים: כל דג שיש בו קשקשים חייב להיות בו סנפיר על מנת שנוכל לזהותו בדג בשר.

ואילו כל דג שיש בו סנפיר לא בהכרח שיהיה לו קשקשים.

אם כך שתגיד המשנה רק את הכלל שדג שיש לו קשקשים מותר לאכול אותו.

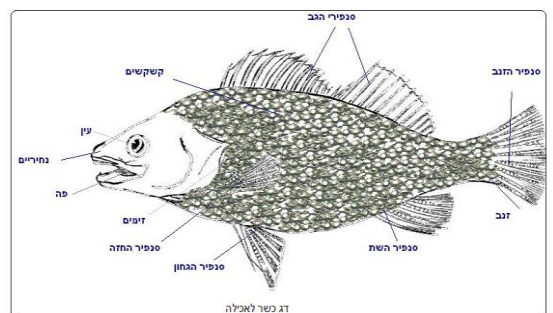
ואין צורך בבדיקת הסנפיר. אלה אומרת הגמרא כדי להגדיל את עוצמת התורה שיודעת שבעולם יש מיליוני סוגי דגים. ובכל זאת הכלל כל דג שיש בו סנפיר לא בהכרח שיהיה לו קשקשים נכון אצל כולם. אבל כל דג שיש בו קשקשים חייב להיות בו סנפיר.

(היו כאלה שניסו לומר שמצאו שיש דג שיש לו קשקשים ואין לו סנפיר אולם בברור מעמיק ונסיעה למוזיאון כדי לראות מקרוב התגלה שלדג זה יש סנפיר לא רק שיש לו סנפיר קטן תחת זנבו, והתרגום של שמו הלועזי MONOPTERUS הוא: "כנף [סנפיר] אחד", על שם הסנפיר שתחת זנבו!!!)

במשך שנים ניסו חוקרים למצוא דג שאינו מתאים לכלל זה. נבדקו מיליוני דגים ולא נמצא אחד שלא עונה על הכלל.

נשאלת השאלה כיצד יתכן שחז"ל ידעו את הדבר הרי עדיין לא מצאו את יבשת אמריקה ועוד אוקיינוסים - כיצד חז"ל לוקחים סיכון על מה שהם אומרים?

אלא התשובה היא שרק בורא העולם שמכיר את עולמו הוא זה שדאג לכתוב את המשנה ואת הגמרא. ב"הלכה למשה

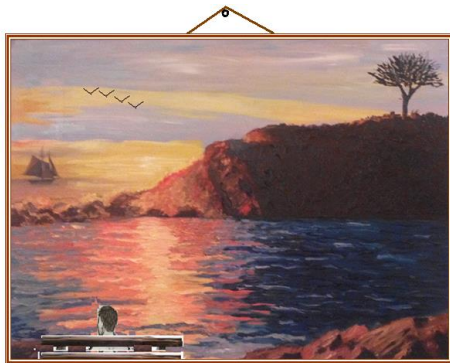
מסיני".

נפלאות הבורא

עתה ניראה איזה דברים פילאיים ברא הבורא ואיך שהכל בסדר מתוכנן ולא נעשה במקרה.

נתאר לנו שמזמינים אותנו לתערוכת ציורים ואנו רואים ציור נפלא על הקיר בו ניראים אנשים הולכים, ציפורים, נוף ירוק, מפלי מים.

בניח שנשאל את המנהל של המוזיאון מי צייר את הציור הנפלא הזה והוא יאמר: זה נורא פשוט.

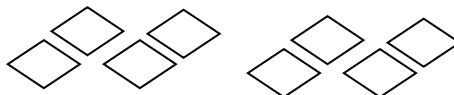
אתמול בערב שמעתי פיצוץ ולפתע שרצתי למקום ראיתי שכתוצאה מהפיצוץ - נוצרה במקרה התמונה הזאת על הקיר.

האם נקבל טענה זאת? - האם לא נצחק לשמע טענה זו.

והנה מסתבר שאותה תמונה ניגלית לעינינו כשאנו מסתכלים דרך החלון על הבריאה. רק שמחוץ לחלון הכל אמיתי ואנשים הולכים ומשוחחים באמת. ציפורים מצייצות. והמעין אמיתי.

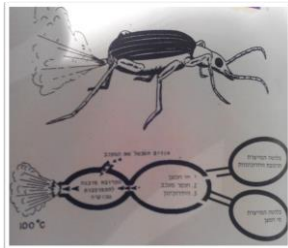
מדוע כאן דרך החלון אנחנו חושבים שהבריאה קרתה במקרה.

מדוע כשראינו את התמונה על הקיר לא אמרנו בטח היתה איזו אבולוציה והתמונה נוצרה בעקבות זאת - ואילו שאנו רואים את העולם אנו מתרצים שהעולם נוצר במקרה..

חיפושית הפלא

עתה נראה רק כמה פלאים מתוך מליונים שמראים שיד הבורא נמצאת לפנינו.

ישנה חיפושית מדהימה שמחסלת כל תוקף שעומד לטרוף אותה.

לחיפושית ישנם שני מיכלים אחד מצד ימין ואחד בצד שמאל

ברגע שהחיפושית מזהה תוקף. היא יוצרת בתוכה חיבור בין שני החומרים. דבר שמייצר חומר נפץ. שנורה דרך חדק קטן לכיוון פיו של היצור התוקף.

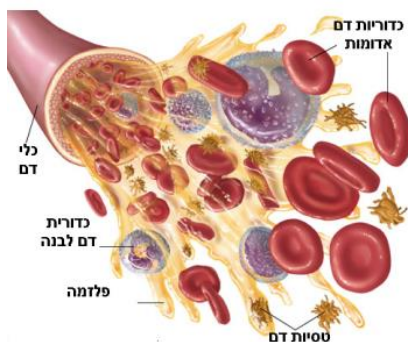
כיצד יודעת חיפושית זאת איך לכוון את הירי. מסתבר שיש לה בכנפיה מסלולים כדוגמת מסלול בליסטי. והיא בוחרת במסלול המתאים ומשגרת את חומר הנפץ בדיוק לפה התוקף.

ובכן מי לימד את החיפושית הזאת את חוקי הבליסטיקה. מי יצר לה בתוכה מחסן חומרים שיודע ליצור פצצה של ממש.

האם מקרה או תכנון של הבורא.

הדם

הדם זורם בעורקנו ואינו ניקרש –

לפתע כאשר אדם מקבל פצע מיד מתרחש דבר
ניפלא:

הרקמה הפגועה משדרת איתותי תגבורת.ומיד הדם מפריש חומר הנקרא "תרומבופלסטין" החומר עוטר את האזור הפגוע ומתחיל לגרום באותו מקום לקרישת דם.

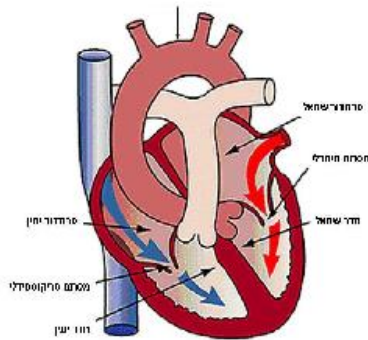
הגוף מרפא את עצמו ולאחר כמה ימים כבר אין
פצע באותו מקום.האין זה פלא.

מי גילה לדם שברגע שיש פצע עליו להפסיק לזרום ולהתחיל להתקשר.

הדברים הרבה יותר מפליאים ומורכבים אבל אנו נותנים פה דוגמא רק "על קצה המזלג".

רואים אנו שהכל מתוכנן מאת בורא העולם.

הלב

הלב היא משאבה שעובדת עשרות שנים ללא שמן. האם ראיתם פעם מכונת או מכונה שאינה צריכה שמן על מנת לשרוד.

הלב שולח בדקה 5 ליטרים של דם לכל האברים.

הכוח שבו הלב שולח את הדם הוא כוח עצום שכל צינור אחר היה מתפוצץ מזמן.

רואים אנו שהכל מתוכנן מאת בורא העולם.

הכבד

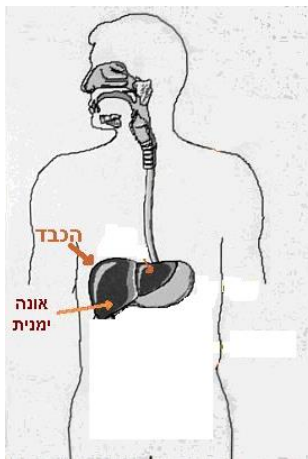
אם היה צריך לבנות מערכת במקום הכבד היה צריך לבנות בית חרושת שלם.

הכבד מבצע 500 תפקידים שונים בניהם:

ייצור דם, ייצור סוכר, אחסון עודפים של אבות המזון, בניית חלבונים, מיחזור תאי ברזל, מפריש חומר שעוזר לעיכול, משחרר את הגוף מרעלים ועוד...

"מה רבו מעשיך השם".

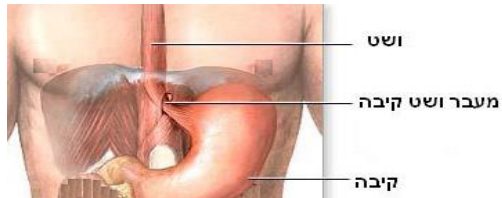
רואים אנו שהכל מתוכנן מאת בורא העולם.

הקיבה

הקיבה מעכלת את כל המאכלים בשר קשה ואפילו עצמות.

השאלה שנשאלת כיצד היא לא מעכלת את עצמה שהרי היא עשויה גם מבשר.

"לאלוקים הפתרוני"

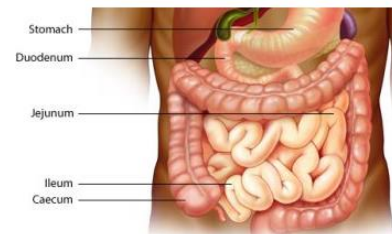
רואים אנו שהכל מתוכנן מאת בורא העולם.

המעיים

המעיים מעבירות את האוכל ודואגות לשלוח את כל הויטמינים והמינרלים לגוף.

ולאחר מכן הם בודקות איזה אוכל לא תקין ומעבירה זאת לצינור הפסולת.

שוב, אם היינו צריכים לבנות מערכת כזאת מלאכותית היינו צריכים עיר שלמה של בתי חרושת.

רואים אנו שהכל מתוכנן מאת בורא העולם.

הכליות

הכליות דואגות לסנן את הרעלים שנכנסים לגוף כתוצאה מהנוזלים.

הכליות מכילות יותר ממליון יחידות ניקוי הנקראים "נופרונים" אורכם הכולל של הנופרונים נאמד ביותר מ-10 קילומטר. הכליות בודקות 1700 ליטרים ביום ואת החלק הטוב של הנוזלים מעבירה לדם ואת היתר משחררת כפסולת לכיוון שלפוחית השתן.

מי לימד אותה לפעול בצורה כזאת?

רואים אנו שהכל מתוכנן מאת בורא העולם.

העין

העין בנויה משבעה מיליון חיישני צבע המכוונים אוטומטית במדויק את ניגוד הצבעים

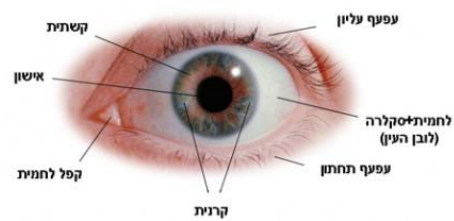
כתוצאה מפגיעת האור.

ברגע שכמות האור יורדת נכנסים לפעולה כ-12 מיליון חיישני שחור לבן. ושולחים למחשב במוח את התוצאה במהירות של מיליארד בשניה. המוח מחשב ואז מפעיל מכשיר הדמייה מורכב בעין על מנת להבהיר טשטושים בחושך ולמקד את הראיה.

העין עושה טיול בכל יום במרחק כ-80 קילומטר ומכניסה את זה לזכרון המוח. הרשתית מבצעת בכל שניה כ-10 מיליארד חישובים.

התמונות הנכנסות למוח נאגרים בתאי זיכרון בגודל ראש סיכה. לכמות שכל השרתי מחשבים בעולם לא מסוגלים לזכור.

הזכרון המנוצל במשך שנות האדם הוא כ-5 אחוז מגודל הזכרון במוח.

האוזן

האוזן החיצונית כוללת את האפרכסת ואת תעלת השמע. גלי הקול מתרכזים בעזרת האפרכסת ועוברים באוויר שבתעלת השמע ומרעידים אותו עד שהם מגיעים לעור התוף. עור התוף מהווה את הגבול שבין האוזן החיצונית והאוזן התיכונה.

האוזן הפנימית מורכבת מהשבלול ומאיבר שיווי המשקל, שאינו קשור לשמיעה. בשבלול יש צינורות, המכילים נוזל, שכרוכים סביב המרכז כמו קונכיה של שבלול. בתוך הצינורות יש קולטנים המגיבים לרעידות של הנוזל. הקולטנים הופכים את הרעידות לדחף עצבי ומעבירים את המידע למוח דרך עצב השמיעה. המוח מפענח את המידע לצלילים.

מעניין שאיבר שיווי המשקל נמצא בדיוק באוזן.

והתורה קוראת לאוזן אוזן על שם איזון. ששם נמצא שיווי המשקל. כיצד ידעה התורה על גוף האדם עוד לפני שבכלל גילו את מקום האיזון באדם. אין זה אלא שבורא העולם שיודע כיצד נוצר האדם נתן שם זה על שם האיזון ומלשון מאזניים, שמופעים בתורה לפני אלפי שנים.

זה על "קצה המזלג" ועוד לא דיברנו על הריאות, האף, הפה, החושים, העור ושאר האברים הפנימיים, ועוד..

האבולוציה

אלדוס האכסלי, מדען והוגה דעות, היה זה שפרסם בזמנו את תורת האבולוציה של דרווין והיה מחסידי השערת האבולוציה. לקראת סוף ימיו, כתב מאמר בשם:

וידויו של כופר מקצועי. נצטט משם קטע:

היו לי סיבות לא לרצות שלעולם תהיה משמעות, ובתוצאה מכך הנחתי שאין לעולם משמעות, וללא שום קושי הייתי מסוגל למצוא נימוקים משביעי רצון להנחה זו... בעבורי, כשם שללא ספק בעבור רוב בני דורי,

הפילוסופיה של חוסר משמעות הייתה מכשיר לשחרור... ממערכת מסוימת של מוסר,

התנגדנו למוסריות מפני שהפריעה לחופש המיני שלנו.

המקור: Article titled, "Confessions of a Professed Atheist" published in Report: Perspective on the News, Vol. 3, June, 1966, p.19. The paragraph itself was taken from Aldous Huxley's book, Ends and Means, written in 1937 (chapter 14, the chapter on "Beliefs").

נצרף לזה את דבריו של הרברט ספנסר, המדען הנודע:

"אילו נכפתה עלינו הברירה בין הסברת התופעות הרוחניות עי התופעות הפיסיות (גשמיות), לבין הסברת התופעות הפיסיות על ידי התופעות הרוחניות, הברירה השנייה מהשתיים נראית כמתקבלת יותר על הדעת. הבחירה בין הברירה השנייה – התפישה של האמונה – לבין הברירה הראשונה, איננה נעשית בכוח שכל, כי אם בכוח היצר, המשעבד את השכל ומעוות את ההיגיון.

כמובן שתאוריה זו כבר אינה נתפסת ונלמדת באף מקום בעולם והיא אינה מסבירה כיצד התפתחו השמש הירח ועוד דברים. וברור שאינה עונה ומסבירה מאין הגיע האטום הראשון לעולם. אנשים ניתפסים באבולוציה כדי לשחרר את עצמם ממערכת מוסרית זו או אחרת."

אנחנו כבר לא מדברים מאיפה נוצר חלק רוחני באדם כגון אהבה, שמחה, קנאה, גאווה, חמדנות, בעס, חסד, ועוד.. הירח השמש – לכל זה אין תשובה לאבולוציה. מי לימד את השמש ליצור כורים אטומים בתוכה וכו'. אז מה איכפת לנו איך

הכחשת האבולוציה

נוצר החי שאיננו יודעים כיצד נוצר הדומם?

נצטט כעת מאנשי מדע מפורסמים:

אלברט איינשטיין:

ידיעה על החכמה האלוקית היא במרכז הדת האמיתית. (הכחשת האבולוציה)

אלברט איינשטיין, גדול המדענים, לא נמנע מלהשתמש במושג "אלוהים", "ולעתים גם תיאר את עצמו כאדם בעל אמונה דתית. (מתוך מאמר פיסיקה ותאולוגיה אוניברסיטת תל אביב).

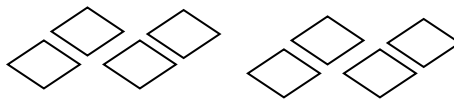
פרופסור תיאודור פכנר (מיסד הפסיכו פיזיקה):

קיומה של התודעה האנושית מוכיחה את קיומה של התודעה העליונה, התודעה האלוקית.

(מבוא לפילוסופיה עמוד 213)

פרופסור עמנואל קאנט:

אף דבר לא יכול לנהוג לבד באופן מסודר כהלכה.. כל היצורים קשורים בסיבה אחת, שהיא תבונתו של האלוקים. (תורת הטבע הכללית ותורת השמיים)

השמיטה:

התורה מצווה עלינו לא לעבוד באדמה בשנה השביעית שנאמר בתחילת פרשת בהר:

ג שש שנים תזרע שדך, ושש שנים תזמר כרמך;
ואספת, את-תבואתה.

ד ובשנה השביעית, שבת שבתון יהיה לארץ--
שבת, ליהוה:

שדך לא תזרע, וכרמך לא תזמר.

וכי תאמרו, מה-נאכל בשנה השביעית: הן לא נזרע, ולא נאסף את-
תבואתנו.

כא וצויתי את-ברכתי לכם, בשנה הששית; ועשית, את-התבואה,
לשלש, השנים

אם כן אומרת התורה שאסור לנו לעבוד בשנה השביעית. אולם הקדוש ברוך מבטיח שבשנה השישית תהיה תבואה פי שלוש.

רבתי אם נחשוב חלילה שהתורה ניתנה בידי אדם מאיזה סיבה כל שהיא. האם האדם הזה היה מסתכן וכותב דבר כזה. לא לעבוד ולזרוע שנה שלמה. הרי ידוע שפעם לא היה הייטק או מפעלי חרושת והאוכל היחידי שהיה זה אוכל מהתבואה.

למה שאדם יסתכן לכתוב בתורה דבר כזה לא לעבוד שנה שלימה.

הרי מיד היו זורקים חלילה את התורה אם חס ושלום לא היתה ברכה פי שלוש.

ובכן ברור שרק בורא העולם יכול להבטיח דבר כזה ואף אדם לא היה מעלה על הדעת דברים כאלה.

חייזרים

פעם היתה טענה מצחיקה שאולי אנשים מכוכב אחר באו ונתנו חלילה את התורה ובנו את מעמד הר סיני עם רמקולים וקולות וברקים.

עדיין זה לא פותר את השאלה מי ברא את העולם ואותם.

דבר נוסף האם לאנשים האלה איכפת משעטנז או מציצית או משבת או מבשר וחלב.

ברור שזה קישקוש. כמו כן האם הם יכולים לבקש שלא יעבדו שנה שלמה באדמה. שהיא

שנת השמיטה.

האם אותם אלה שהמציאו את התאוריה הזו שכחו שמצריים היתה מלאה כישופים ועם ישראל לא האמין לשום טריק כי היה רגיל באחיזת עיניים. רק כאשר נגלה עליהם מלך מלכי המלכים רק אז הם אמרו "עיננו ראינו ולא זר אזננו שמעו ולא אחר".

האם אותם יצורים יכולים לברוא מכת כינים ערוב מכת בכורות חושך צפרדע דבר ארבה ועוד. האם הם יכולים ליצור קריעת ים סוף לשש מיליון איש.

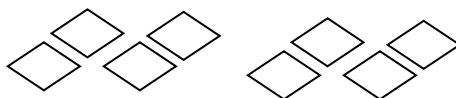
רק בורא העולם יכול ליצור את מעמד הר סיני לפני שש מיליון איש טף ונשים.

וליצור מצב שהעם "יראה את הקולות".

ברור שהמדענים שבדקו את הספר "מרכבות האל" ואמרו שהוא כולו שקרים מהתחלה ועד הסוף.

AAS - Ancient Astronaut Society

ציטוט (מתוך כנס איגוד האסטרונאוטים
העולמי)

צפונות בתורה

ישנו רב בשם הרב וייסמנדל שתיאר דבר מעניין והוא שיש קוד בתורה שמספרו 49.

הקוד מרמז על דברים שיקרו בעתיד וכן מראה כמה דברים מדהימים בתורה.

הקוד עובד בדילוגים של 49 אותיות. לוקחים את הטקסט בתורה - מאות מסוימת וסופרים 49 אותיות ורושמים את האות שמגיעים אליה.

לאחר מכן סופרים שוב 49 אותיות מאותה אות שרשמנו ומגיעים שוב לאות נוספת, עד שפתאום מקבלים דברים בעלי משמעות. הדבר המפליא שהתקבל הוא בצורה הבאה הוא:

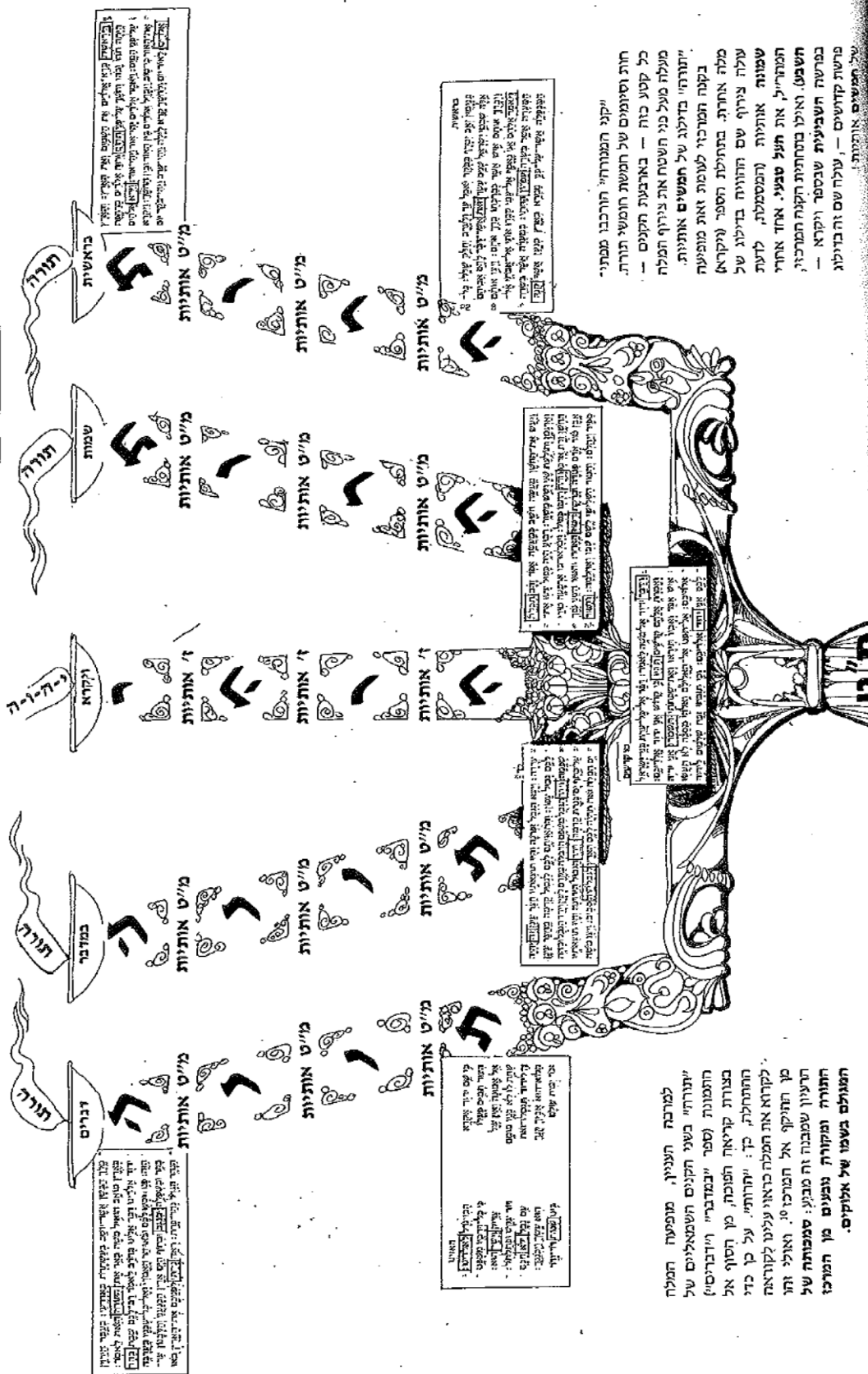
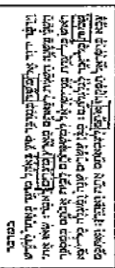
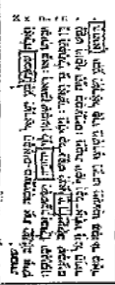
נתחיל מהאות **ת'** במילה בראשית ונספור משם 49 אותיות ונגיע לאות **ו'** משם נמשיך ונספור עוד 49 אותיות ונגיע לאות **ר'** נמשיך עוד 49 אותיות ואנו מקבלים את האות **ה'**. ביחד קיבלנו את המילה "**תורה**".

נמשיך בספר שמות מה-**ת'** הראשונה של שמות ונקבל בדילוגים של 49 שוב את המילה **תורה**.

נמשיך לספר במדבר ושוב נקבל את המילה **תורה** וכן גם בספר דברים.

ומה שמעניין ומדהים שאם נלך לסוף חומש בראשית ונספור מה-**ת'** האחרונה שוב נקבל בדילוגים של 49 את המילה **תורה** לכיוון ההפוך וכן חוזר חלילה בכל החומשים. אכן מפליא הדבר ומראה שרק בורא העולם יכול לכתוב את ספר התורה.

להלן התמונה שממחישה את העניין:

ונעבור לעוד גילוי מעניין.

לדוגמא נחפש איפה מופיע הרמב"ם בתורה ונמצא את המלה הרמבם בראשי תיבות ובאותם פסוקים. את הספר שהרמב"ם כתב הנקרא "**משנה תורה**" אותו כתב על 613 מצוות. ראה אותיות בצבע אדום בדילוגים של 49.

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-**מֹשֶׁה**, לֹא-יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם
פְּרַעֲהַ--לְמַעַן **רְבוֹת מוֹפְתֵי**, בְּאֶרֶץ **מִצְרַיִם**. י
וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, עָשׂוּ אֶת-כָּל-הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה--
לִפְנֵי פְרַעֲהַ; וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרַעֲהַ, וְלֹא-
שָׁלַח אֶת-**בְּנֵי**-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ א וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר.
ב הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם, רֹאשׁ
חֳדָשִׁים: רֹאשׁוֹן הוּא לָכֶם, לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה. ג
דַּבְּרוּ, אֶל-כָּל-עַדְת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר, בַּעֲשֹׂר,
לְחֹדֶשׁ הַזֶּה: וַיִּקְחוּ לָהֶם, אִישׁ שֶׁה לְבֵית-
אָבִת--שֶׁה לְבֵית. ד וְאִם-יִמְעַט הַבֵּית,
מִהְיוֹת מִשֶּׁה--וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל-
בֵּיתוֹ, בְּמִכְסֵּת נֶפֶשׁ: אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ, תִּכְסֹּו
עַל-הַשֶּׁה. ה שֶׁה תָּמִים זָכָר בֶּן-שָׁנָה, יִהְיֶה
לָכֶם; מִן-הַכֹּבָשִׁים וּמִן-הָעִזִּים, תִּקְחוּ. ו
וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת, עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לְחֹדֶשׁ הַזֶּה; וּשְׁחֹטוּ אוֹתוֹ, כָּל קֹהֶל עַדְת-
יִשְׂרָאֵל--בֵּין הָעֲרֻבִים. ז וְלָקַחוּ, מִן-הַדֶּם,
וְנָתְנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת, וְעַל-הַמַּשְׁקוּף--עַל,
הַבָּתִּים, אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ אוֹתוֹ, בָּהֶם. ח וְאָכְלוּ
אֶת-הַבָּשָׂר, בַּלֵּילָה הַזֶּה: צָלִי-אֵשׁ וּמִצּוֹת,
עַל-מַרְרִים יֹאכְלֶהוּ. ט אֶל-תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נֶאֱמַר,
וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בְּמַיִם: כִּי אִם-צָלִי-אֵשׁ, רֹאשׁוֹ
עַל-כִּרְעָיו וְעַל-קִרְבּוֹ. י וְלֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ,
עַד-בֹּקֶר; וְהִנֵּתֶם מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר, בָּאֵשׁ
תִּשְׂרֹפוּ. יא וְכָכָה, תֹּאכְלוּ אֹתוֹ--מִתְּנִיכֶם
חֲגָרִים, נַעֲלֵיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקַּלְכֶם בְּיַדְכֶם;
וְאָכַלְתֶּם אוֹתוֹ בַּחֲפֹז, פֶּסַח הוּא לַיהוָה. יב
וְעִבְרָתִי בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם, בַּלֵּילָה הַזֶּה, וְהִכִּיתִי
כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה;
וּבְכָל-אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים, אֲנִי
יְהוָה. יג וְהָיָה הַדֶּם לָכֶם לְאֹת, עַל הַבָּתִּים
אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם, וְרֹאִיתִי אֶת-הַדֶּם, וּפָסַחְתִּי
עֲלֵיכֶם; וְלֹא-יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית, בְּהַכֹּתִי
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

ובל זה בדילוגים של 49 אותיות-כאשר המרחק בן "משנה" לתורה מראה 613 אותיות. שהם 613 מצוות בהן עוסק הספר.

השואה בדילוגים

נמשיך לבדוק את התורה ונגלה: שבמקום שהתורה מספרת על דברים נוראים שקרו לעם ישראל וכן הסתרת פניו של הבורא. (דבר שמזכיר את השואה שהרי כולם שאלו היכן היה האלוקים).

ואז מגלים בדילוגים של 49 אותיות את המלה השואה.

נתחיל מהמלה "הנך" מהאות **ה'** ונספור 49 אותיות נגיע לאות **ש'** עוד 49 אותיות ונגיע לאות **ו'** עוד 49 אותיות נגיע לאות **א'** עוד 49 אותיות נגיע לאות **ה'**. קיבלנו את המילה השואה בדיוק בקטע שמדבר על צרות לעם.

מתוך תגובת חלק מהניצולים

השואה עומדת במרכז מאורעות דורנו ומבחינות רבות גם במרכז חסריו. היא חתומה וכוללת נקודות המוקד של מאורע זה היא הדרישה לאלוהים. כל מי ששחח בגיטאות ובמחנות זוכר את תסמונת-חאל ששרת שם. מבוקר עד ערב זעקנו לאות כי תאלוהים עמנו. ממעמקי אסונונו, לנוכח חתוליות וחדרי הגזים, לנוכח גילויי הרשע חבלתי-נפסיס קראנו: "אלוהים כלי-כל, אל רחום וחנון, אייכה?" חיפשנוהו ולא מצאנוהו. תמיד ליוותה אותנו התחושה המקוממת והמשפילה כי חאל נעדר. חוויה זו היא בלתי נמחקת ובלתי נשכחת.

(מתוך "מחשבות" 46 ע' 4)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְנָךְ שָׁכֵב עִם-אֲבֹתֶיךָ וְקִם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה וְאָחֲרֵי וְאֱלֹהֵי נִכְר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בֹא שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ וְעִזְבֵנִי וְהִפָּךְ אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ: וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בְּיוֹם-הַחֲרוֹף וְעִזְבֹתֶיךָ וְהִסְתַּרְתִּי פְנֵי מוֹהֶם וְהָיָה לֵאמֹל וּמִצָּאֵהוּ רַעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא הֲלֹא עָלַי כִּי-אֵין אֱלֹהִי בְּקִרְבִּי מִצָּאוֹנִי הִרְעוֹת הָאֱלֹהִים: וְאֲנֹכִי סֹתֵר אֶסְתִּיר פְּנֵי בְיוֹם הַהוּא עַל כָּל-הִרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל-אֱלֹהִים אַחֲרַי:

שתי הדתות

ישנם שתי דתות שהם חיקוי עלוב לדת ישראל וזה האיסלם שמאמין ב**אבן** במכה ומשתחוה לשם. וכן דת הנצרות שמאמינה ומשתחוה ל**עץ**.

ואכן אנו רואים שבמקום שכתוב בתורה מעשה ידי אדם עץ ואבן (ראה טקסט הבא). דוקא שם מוצאים את שתי הדתות בדילוגים של 49.

מה שמסומן בעיגול בקפיצות 49 זה ישו(ראשי תיבות "ימח שמו וזכרו") וכן מה שמסומן במרובע מהסוף להתחלה בדילוגים של 49 זה מכה.

כז לא־תִּאֲרִיכּוּ יָמִים עָלֶיךָ כִּי הַשְׁמַד תִּשְׁמַדוּן: וְהָיָה יְהוָה אִתְּכֶם
בְּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מִתִּי מִסִּפֵּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אִתְּכֶם
כח שְׁמָה: וְעַבַּדְתֶּם־שֵׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר
כט לֹא־יִדְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּ וְלֹא יֵאָכְלוּן וְלֹא יִרְיָחוּ: וְאַתָּחָן ד

כמו כן ידוע שדת האיסלם והנצרות הם דתות פרימיטיביות. ראו שעם ישראל לקח את היום השביעי אז הם בחרו את יום שישי ואת יום ראשון.

לדוגמה האיסלם מתאר בקוראן את הבורא כסוס עם זנב של טווס וראש של אישה יפה.

ואילו הנצרות מאמינה בעץ שיכול להושיע אותה. וכן בניתוק מהעולם ללכת להתנזר ולא לשאת אישה. כמו כן הנצרות מתארת את הבורא כמי ששכב עם אישה והביא את אותו האיש שהם מאמינים בו.. השם ישמור.

כמו כן היא מספרת שהבורא בחר בעם ישראל והתחרט. כאילו שהבורא לא יודע את העתיד.

וכן שוכחים שכתוב בתורה שהבורא אומר שעם ישראל יחטאו בעתיד ואני לא אעזבם.

בספר ויקרא אומר הבורא:

"וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְם בְּאֶרֶץ אֲבִיהֶם, לֹא מֵאֲסָתִים וְלֹא גְעֻלָּתִים, לְכַלְתֶּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם, כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיהֶם".

שהבורא לא יפר את הברית עם עם ישראל.

או בספר ירמיהו :

כֹּה אָמַר ה', נָתַן שֶׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם, חֶקֶת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְאוֹר לַיְלָה, רִגַּע הַיָּם וַיִּהְיֶמוּ גִלְיוֹ, ה' צָבָאוֹת שְׁמוֹ. אִם יִמְשׁוּ הַחֻקִּים הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵי, נֶאֱמַר ה', גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִקְּהוֹת גּוֹי לִפְנֵי כָּל הַיָּמִים". (ירמיהו, לא, לד-לה).

כמו שהשמש והירח לא ישובתו כך גם עם ישראל לא ישובתו.

ישנם עוד הרבה דוגמאות של פסוקים.

כמו כן אומר הקדוש ברוך הוא בתורה "שאסור להוסיף ולשנות אות אחת

בתורה" והרי ידוע שכל הדתות האחרות עשו שינויים מרחיקי לכת. בתורה כתוב שאסור לאכול טרף והם אוכלים טרף ועוד המון דוגמאות.

הפלא הגדול שבשעם ישראל הגיע לארץ ישראל מהרבה ארצות, כולם הגיעו עם אותו ספר תורה בלי שינוי אפילו קטן. וזה אומר שהבורא דאג שכול עם ישראל ישמרו את התורה ולא ישנו בה אות אחת.

ובך אומר הפסוק:

"לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצווה אתכם, ולא תגרעו ממנו - לשמור את מצוות ה' אלוהיכם, אשר אנכי מצווה אתכם. (דברים ד, ב).

רואים אנו שאסור לשנות אות אחת בתורה. ואפילו הקדוש ברוך הוא לא יכול לשנות שנאמר "לא בשמים היא"

שגם בשמיים אסור לשנות אחרי שהקדוש ברוך הוא כבר נתן את התורה.

ויתרה מזאת כתוב במפורש שאם יבוא נביא ויגיד לשנות דבר אחד מהתורה כמו שעשו נביאי הדתות האחרות דינו מוות שנאמר בספר דברים:

כי-יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא, או חֵלֶם חֲלוֹם; וְנָתַן אֵלַיָּךְ אוֹת, או מוֹפֵת.

וּבֵא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת, אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵלַיָּךְ לֵאמֹר: גִּלְכָּה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים, אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֶתֶם-וְנִעֲבַדֵם.

לֹא תִשְׁמַע, אֶל-דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא, או אֶל-חֹלֶם הַחֲלוֹם, הַהוּא:

כִּי מִנְסָה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, אֶתְכֶם, לְדַעַת הַיִּשְׁכֶּם אֲהַבִּים אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם.

אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ, וְאֹתוֹ תִירָאוּ; וְאֶת-מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ,

וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וּבו תִּדְבְּקוּן.

וְהַנָּבִיא הַהוּא או חֵלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא יוֹמֵת,

כִּי דִבֶּר-סָרָה עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדֵף מִבֵּית עֲבָדִים-- לְהַדִּיחָךְ מִן-הַדֶּרֶךְ, אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ; וּבַעֲרַת הָרֶעַ, מִקִּרְבְּךָ.

כמו כן כתוב:

**כִּי דָבַר-סָרָה עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהַפְדָּךְ מִבֵּית עֲבָדִים.**

כמו כן את מי הבורא הוציא ממצרים ופדה מבית עבדים כמובן שאת עם ישראל. אז איך הגויים טוענים שהבורא התחרט ובקש לעבור על תורתו.

דבר נוסף כתוב במגילת אסתר ט':

**וַיְמִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים
וְזָכָרָם לֹא-יָסוּף מִזֵּרְעָם...**

התורה מבטיחה שימי הפורים לא יעברו מתוך היהודים. ואכן אנו רואים שהיחידים שמקיימים את חג הפורים כהלכתו הם היהודים. (כגון משלוח מנות, מתנות לאביונים, מקרא מגילה). ולא הגויים עמי העולם שהמציאו דת משלהם.

מעניין שההבדל בן היהדות לשאר הדתות-ששאר הדתות אומרים שאם אתה רוצה להיות דתי עליך להתנזר מכל העולם לא להתחתן ולהתנתק מכל הגשמיות.

אולם היהדות אומרת שעלינו להיות מצד אחד מחוברים לגשמיות העולם ויחד עם זה לעבוד את הבורא. ולקיים ולהפרות את העולם כמו שכתוב "פרו ורבו ומלאו את הארץ". או "כל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה". וניתן לקיים את התורה בד בבד עם קיום גשמיות העולם.

שאר הדתות הורסות את קיום העולם בכך שהם מתנזרות מכל הסובב.

האם שמירת תורה ומצוות פוגעת ב"טוב להיות יהודי"? או שטוב להיות יהודי דתי?

מסתבר ששמירת המצוות נותנת לאדם הנאה גשמית הרבה יותר טובה מאשר אדם שאינו שומר תורה ומצוות.

נקח לדוגמא שבת

שבת גורמת לאיחוד המשפחה סביב השולחן. אדם מרגיש כמו בן של מלך שכל הגשמיות של העולם כגון אוכל קפה תה ושאר מזון מוכנים ואין צורך לטרוח. וכל הזמן מוקדש לעניינים רוחניים. הוא מנותק מעמל השבוע. הפלאפונים לא מצלצלים כל רגע והוא נותן לעצמו מנוחה נפשית. הדברים הרוחניים שהוא עושה בשבת מחזקים את המערכת הנפשית רוחנית שלו. והוא מגיע למוצאי שבת עם הרגשה של התחדשות.

ביערות הכרמל שוכן מרכז הבראה רפואי שמגיע להצלחה רבה. אתה מגיע לשם ואז מקבל את ההוראות הבאות:
בלי דוא"ל. בלי טלפונים (כן, כולל טלפונים ניידים). בלי טלוויזיה. בלי אייפודים או מחשבים ניידים. בלי לנהוג. בלי רדיו. בלי מכשירים אלקטרוניים כלשהם. ל-24 שעות,

לאחר שאתה יוצא משם אתה מרגיש בנאדם חדש. גילית שיש עוד דברים מרדיפה ובריחה מהמציאות באמצעות כל כלי התקשורת שאתה חי איתם. פתאום אתה מגלה את עצמך למרות שפחדת לפגוש את עצמך פנים מול פנים. פתאום אתה מבין מה עיקר ומה טפל בחיים. פתאום אתה מבין שזמן איכותי עם הילדים יותר חשוב מלשבת ולראות טלביזיה. פתאום אתה מגלה שיש טבע ועולם.

זו השבת. לא כל שבוע צריכים לשאול נו..לאן הולכים השבת.. פשוט יש לך סדר יום מסודר ומנוחה אמיתית.

מהן משמעויות השבת לאדם בימינו?

א. השבת נבדלת ומרוממת מימי החול. בכך היא מאפשרת לנו לחוות עולם רוחני, שמעניק משמעות לחיינו גם בשאר ימות השבוע.

ב. כל צרכי האדם בשבת מוכנים מראש. ביום זה אנחנו יכולים להתנסות בחוויה של אמון בעולם, בתחושת בטחון של שחרור מן האחריות לפרנסה ולדאגות היומיום. זהו זמן של פיוס עם העולם, שבו אפשר לשמוח בחלקנו, לברך על היש, ולהאמין שתמיד יישאר גם למחר.

ג. בשבת כולם שובתים ממלאכה. זהו זמן שבו מתבטלים המעמדות, ומודגש שוויון הערך של כל בני-האדם. השבת מתקנת את היחסים בין בני-אדם, והופכת אותם מיחסים תועלתניים ליחסים של אחווה.
ד. השבת היא יום מנוחה לגוף ולנפש, שמאפשר לאדם להתחיל את השבוע הבא עם כוחות חדשים.

אפשר לראות את השבת כגבול למרוצת-היתר של חיי היומיום (למי שנחוץ לו גבול כזה).

ה. שבת היא זמן המשפחה: הפסקת המלאכה מאפשרת לכל בני-הבית להיפגש ולבלות ביחד.

1. השבת - על העושר התרבותי שנאצר בה במשך הדורות טוב להיות יהודי לחבר בין כל חלקי העם היהודי.

טהרת המשפחה

טהרת המשפחה גורמת לאדם לאהוב ולרצות את רעייתו הרבה יותר מאשר כל הזמן מתאפשר לו להיות איתה. נקח לדוגמה אדם שכל שבועיים מקבל רכב ולאחר שבועיים הוא צריך להחזירו. ביום שהוא אמור לקבל את הרכב הוא מרגיש ממש יום של שמחה. אותו הדבר לגבי אדם שמפסיק את הקשר הפיזי עם אשתו לשבוע וחצי ולאחר מכן מותר לו להיות איתה. השמחה היא בדיוק כמו ביום הכלולות.

דבר נוסף זה שהם חייבים להיות ביחד ביום הטבילה אזי גם אם יש מריבה בניהם הם חייבים להשלים. ואלו דברים שקורים ביום יום. ושומרים על הזוגיות הבריאה גם אם ישנם חילוקי דעות.

מודה אני

מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך".

מאת : ד"ר איתי גל פורסם: 24.05.07 YNET,

מה קורה כשעוברים ממצב שכיבה לשיבה?
בזמן ששכבנו, לחץ הדם נותר נמוך יחסית, כיוון שהתנוחה המאוזנת מזרימה בקלות דם למוח. אלא שבמעבר לעמידה, על הדם להתנגד לכח המשיכה, מה שדורש לחץ גבוה יותר בכלי הדם. ואת הלחץ הזה, כאמור, משיגים על ידי התכווצות העורקים המזרימים דם או האצת קצב הלב.
אלא שכאשר פעילות אחד המנגנונים (המוח, הברורצפטורים, כלי הדם או הלב) לקויה, לחץ הדם במעבר לעמידה אינו עולה דיו. כתוצאה מכך לא מגיע מספיק דם למוח, והוא – שרגיש כל כך למחסור בחמצן – גורם לנו לחוש בסחרחורת. המסר חד-משמעי: קמתם מהר מדי.

בכנס של נוירולוגים מכל העולם, שהתקיים בארה"ב, נדונה התופעה של הסחרחורת המתרחשות בשעות הבוקר, מיד לאחר הקימה מן השינה. פרופ' לינדה מק'מרון נוירולוגית בריטית, נשאה נאום ארוך, בו פירטה את תוצאות המחקר רב השנים שערכה בסוגיה זו. לאחר כל המחקרים פרופ' מק'מרון הגיעה למסקנה שההתעלפויות נגרמות כתוצאה מן המעבר החד שבין שכיבה לעמידה. פרופ' מק'מרון אמרה, שלוקח לדם 12 שניות להגיע מן הרגליים אל המוח. כאשר מתבצעת קימה מהירה, הדם "נזרק" למוח במהירות רבה מידי והוא מגיב בתגובת שרשרת שגורמת להתעלפות. היא הציעה לכל אדם, גם אם אינו נוטה להתעלף, שלאחר קומו משנתו ישב על המיטה, יספור לאט עד 12 ורק אז יקום.

אז קם פרופסור מקמל, שומר מצוות וביקש את רשות הדיבור.

וכך אמר: אצלנו היהודים יש הלכה המופיעה בשולחן ערוך, (הלכה פסוקה קיצור שולחן ערוך סימן א סעיף ב):

. לומר תפילת הודיה מיוחדת לבורא עולם, על שזכינו להתעורר בבוקר בריאים ושלמים.

התפילה הזאת נאמרת בישיבה, מיד כשמתעוררים. יש בה בדין, טוב להיות יהודי

"מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך".

12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ברכות ודחיית סיפוק

ביהדות כאשר הילד בגיל ארבע כבר מלמדים אותו שצריך להפסיק בין בשר לבין חלב. ילד שאכל ברגע בשר ורוצה לאכול משהוא חלבי – לומד להתאפק ולחכות כמה שעות. ילד שרוצה לאכול משהוא יודע שהוא צריך להתאפק עד אשר הוא מברך. ילד שמקבל סוכריה משוקולד טעימה צריך לבדוק אם יש הכשר ואם אין הוא זורק אותה. ברגע שילד מגיל קטן מתרגל להתגבר על היצר שלו הוא גדל אחרת מאשר ילד שלא עמד בשום ניסיונות. וכאשר יגדל הוא יעמוד בניסיונות הרבה יותר מאשר ילד רגיל שלא חונך בבית דתי. הוא גם ידאג לכבד את הוריו ולהתנהג לפי כללי התורה ולהיות אדם מיוחד. האם כדאי לוותר על ריווח כזה...??

נטילת ידיים

לפני שנים רבות רק היהודים היו מקפידים על מצוות נטילת ידיים לפני שאוכלים. ורק לאחר שנים גילו בעצם שביידיים ישנם חיידקים שעלולים לגרות למחלות. רואים איפה שהתורה כבר דאגה ודואגת לבריאותו הנפשית והגופנית של האדם. החיבור לתורה ולמצוות היהדות אומר הרבי מלובאביץ **"הם אושרו של האדם היהודי"** בין בגשמיות ובין ברוחניות.

תפילה

תפילה היא חיבור בן האדם לבורא. כאשר יהודי מתפלל הוא חש שהוא מתנתק מהעולם הזה ומתחבר למישהוא ששומע אותו וכך הוא מרוקן את כל צרותיו הגשמיות. לאחר התפילה אדם מרגיש שמחה לאין שיעור שמלווה אותו ומרגיעה אותו לאורך כל היום. האם כדאי לוותר על פרס כזה?

כתב העת האמריקאי המכובד: "JOURNAL OF REPRODUCTIVE MEDICINE" פרסם בגליון אוקטובר 2001 מחקר בנושא זה שנערך ע"י החוקרים דניאל ווירט', קוויט צ'ה, וורגריו לובו, מטרת המחקר היתה לבחון את האפקט הפוטנציאלי של התפילה על שיעורי ההריון בקרב משפחות שלא זכו לילדים ועברו טיפולים עקב כך.

במחקר שנערך על כ- 219 נשים שהיו בבי"ח צ'ה שבסיאול – דרום קוריאה, וללא ידיעתן. הוא נערך במשך כ- 4 חודשים בין השנים 99-98. קבוצות התפילה היו אנשים ונשים בקנדה ארה"ב ובאוסטרליה הנתונים נאספו באוניברסיטת טת' קולומביה שבניו-יורק ארה"ב, ורק על מחצית מן הנשים התפללו. כל אחד מן המתפללים קיבל חמש תמונות שונות והתבקש להתפלל לבורא העולם ולבקש את עזרתו למען אותן נשים. יש להוסיף ולציין שאף אחד מן החוקרים לא מועסק ע"י גוף דתי

טוב להיות יהודי
ולא התבקש לערוך את המחקר מטעם אף קבוצה דתית והוא נערך ביוני 2009.

התוצאות היו מרשימות, לאחר שנודעו שיעורי ההריון הקלינים נמצא שבקבוצה שהתפללו עבורה, היו שיעורי הצלחה גבוהים פי שניים מן הקבוצה שלא התפללו עבורה. בעוד שאצל האחרונים שיעור ההצלחה היה 26% (שזהו ממוצע ההצלחות הרגיל). בקרב הקבוצה שהתפללו עבורה התוצאות היו 50% הצלחה! כפי שכבר ציינו המטופלות לא ידעו כלל כי מתפללים עבורן, וגם הרופאים שלהן לא ידעו עבור מי מהן מתפללים כך שאין אפשרות לומר שעצם הידיעה גרמה אצל הנשים לתחושה טובה יותר שיתכן והיתה גורמת להצלחה עקב מצב פסיכוסומטי טוב יותר שלהן.

מחקר נוסף שנערך בבי"ח הכללי של סן פרנסיסקו ופורסם ב - TIMES NEW ROMAN (יוני 99) התבצע על כ- 393 חולי לב שחולקו ללא ידיעתם לשתי קבוצות, קבוצה אחת שהתפללו עבורה וקבוצה שנייה שנשארה נתונה לחסדי הרופאים בלבד, גם כאן התוצאות היו מפתיעות בקרב הקבוצה שהתפללו עבורה היו פחות מקרי דלקת ריאות, הם התלוננו פחות, הם נזקקו לשליש ממנת האנטיביוטיקה שצרכה הקבוצה שנייה, לשיטת מכמות האינפוזיה, ומקרב קבוצה זו נפטר רק אדם אחד, תוצאות המחקר היו חד משמעיות, התפילה הועילה לבריאותם של החולים (ועיין "עת לחשוב" גיליון מס' 34 "תפילת האדם" מאת א. פז אודות מחקרים נוספים בתחום זה). "קרוב ה' לכל קוראיו - לכל אשר יקראוהו באמת!"

חגים

החגים אצל יהודי גורמים שמחה עצומה וידיעה שכל המשפחה נפגשת ביחד ומתרוממים למעלה מיוחד מעל חיי החולין השגרתיים.

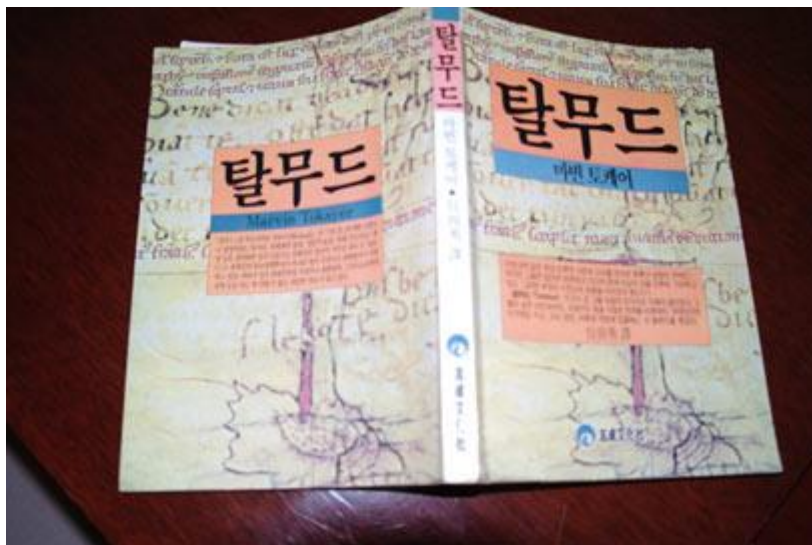
לימוד התורה

קטע מעיתון לא דתי:

האם התורה שלנו היא החכמה האמיתית

בדרום קוריאה חיים קרוב ל-50 מיליון איש, וכמעט כולם לומדים גמרא בבית. "ניסינו להבין מדוע היהודים כאלה גאונים, והגענו למסקנה שהם לומדים תלמוד", מסביר שגריר קוריאה בישראל. כך הפך רב פפא לחכם מוכר בקוריאה.

"היינו סקרנים מאוד לגבי ההישגים האקדמיים הגבוהים של היהודים", מסביר שגריר דרום קוריאה בישראל, יאנג סאם מה, שהתארח בתוכנית "תרבות היום". "ליהודים יש אחוז גבוה של זוכי פרס נובל בכל התחומים: בספרות, במדעים ובכלכלה. זה הישג מדהים. ניסינו להבין מהו הסוד של העם היהודי? כיצד הם - יותר מעמים אחרים - מצליחים להגיע לכאלה הישגים מרשימים? איך זה שיהודים הם כל כך גאונים? המסקנה שהגענו אליה היא שאחד מהסודות שלכם זה לימוד התלמוד. .

התלמוד בגירסה הקוריאנית

הקוריאנים מחבבים את התלמוד לא רק כי הם רואים בו מקדם גאונות, אלא משום שמצאו בו ערכים הקרובים לליבם .

"במסורת היהודית יש חשיבות לערכי המשפחה", מסביר השגריר הדרום-קוריאני. "רואים את זה גם היום, במנהג שלכם להתכנס בכל יום שישי לארוחה משפחתית. גם בארצי המשפחה מאוד חשובה. היחס למבוגר, הכבוד וההערכה שיש ביהדות לזקנים, מקבילים להערכה הגבוהה שזוכים לה המבוגרים בארצי .

דבר נוסף ומאוד משמעותי זה היחס לחינוך. במסורת היהודית יש חובה ללמד את הילדים, ומקדישים לזה המון תשומת לב. גם אצל ההורים הקוריאנים עומד חינוך הילדים בראש סדר העדיפויות. אני חושב שהדמיון הזה הוביל לכך שהיום אפשר לראות בארצות הברית מהגרים קוריאנים שהולכים בעקבות היהודים, ומצליחים באותם תחומים שיהודים מצליחים בהם .

ארון הספרים הקוריאני

" גיליתי שכאשר ישראלי מתיידד איתך, הוא עוזר לך מבלי לצפות לתמורה". לכן אני מעריך מאוד את החברות שיש לי עם ישראלים. אנחנו כל הזמן לומדים מכם .

מה המשמעות להיות יהודי?

פעמים רבות אנו פוגשים יהודים שחשים באמת ובתמים כי הם יהודים טובים. מי לא שמע ניסוחים כגון אלה: "תראה, אני לא דתי ולא שומר בדיוק את המצוות, אבל יש לי אמונה בלב ואני חושב שאני יהודי טוב. אני אזרח ישר, ממלא את חובותי למדינה, לא פוגע באיש ומשתדל לעזור לזולת. העיקר זה להיות בן-אדם, לא?"...

האמת היא, שהמשפט הנ"ל היה יכול להיות נכון לגמרי, לולא מלה אחת שהשתרבה לתוכו: המלה 'יהודי'. אם בן-שיחנו היה אנגלי או רוסי או הודי או ערבי, והיה מתאר את היותו אדם טוב וישר עם אמונה בלב - מבחינתו הוא היה בסדר גמור. זה מה שתובעים מבן-אדם בכלל - להאמין בקב"ה ולהתנהג ביושר ובצדק עם סביבתו. אבל מאיתנו, כיהודים, דורשים הרבה יותר מזה.

בחירה מחייבת

במעמד הר-סיני בחר הקב"ה בעם-ישראל מכל העמים והעלה אותו לדרגת 'עם סגולה'. בתורה מוגדרת מהותה של הבחירה בשתי מלים: "ואתם תהיו לי ממלכת כוהנים וגוי קדוש". כשם שבכל עם וקבוצה יש אנשים שנבחרו להיות מורמים מעם, הם בני מעמד הכוהנים, הקרובים יותר מאחרים אל עבודת הקודש, כך עם-ישראל כולו, לעומת אומות-העולם, נתמנה להיות "ממלכת כוהנים" - עם שלם שכולו קירבה יתירה אל הקדושה.

הבחירה הזאת של הקב"ה בעם-ישראל העניקה לו זכויות רבות, אך גם חובות. זו 'עיסקת-חבילה' שאי-אפשר להפריד בין חלקיה. אי-אפשר ליהנות מהזכות של להיות יהודי, בלי למלא אחר החובות שהיהדות מטילה על האדם. או במלים אחרות: אי-אפשר להיות 'יהודי טוב' ולעשות רק מה שצריך לעשות 'אדם טוב'...

השלמות שנדרשת מאומות-העולם מתמצתת בכללי ההתנהגות שמוכרים כ'שבע מצוות בני-נוח'. אפשר להגדיר מצוות אלה ככללי-יסוד לחברה אנושית מתוקנת: להאמין בבורא-העולם, לא לרצוח, לא לנאוף, לא להתאכזר לבעלי-החיים ולקיים מערכות צדק ומשפט שיבטיחו חיי-חברה תקינים וצודקים. גוי שמקיים את כל אלה - הוא אדם טוב. אין כלפיו דרישות נוספות. אבל מיהודי דורשים יותר.

קדושה בחולין

להיות יהודי זה הרבה יותר מלהיות אדם. החובות האנושיות הרגילות הן חלק קטן בלבד מנורמות ההתנהגות הנדרשות מיהודי. ליהודי לא מספיק להתנהג כ'אדם טוב', עליו להיות גם 'יהודי טוב', ופירוש הדבר - לקיים את הדברים הנדרשים ממנו בתור יהודי.

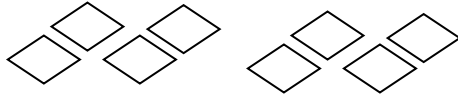
יושר, צדק ומוסריות הם דברים מובנים מאליהם עבור יהודי. לא בזה בלבד בא ייחודו לידי ביטוי - אם-כי הניסיון ההיסטורי הוכיח, שהעם היהודי שמר על כללי מוסר ועל צלם אנוש לאין-ערוך יותר מעמים אחרים. אבל היושר והמוסר הם רק חלק קטן מתבנית חייו של יהודי.

יהודי צריך להיות חלק מ"ממלכת כוהנים". ייחודו האמיתי הוא בקדושה של חייו, בכך שגם חיי היום-יום שלו רוויים קדושה והתעלות רוחנית. לא די בכך שיהודי לא יגע ברכוש הזולת, גם את רכושו שלו עליו לנצל כיהודי - להיזהר מאי **טוב להיות יהודי** על המזון, לאכול כשר. אלה הדברים המקדשים את החיים השיגריים והממלאים את משימתו של היהודי כחלק מ"ממלכת כוהנים".

לאחר שהקב"ה בחר בנו מכל העמים, שוב אין ביכולתנו להימלט מתפקידינו כיהודים. אין יהודי יכול לחזור ולהיות סתם אדם טוב. הוא יהודי, יש בו נשמה יהודית, יש לו כוחות של יהודי ושליחות של יהודי. השלמות שלו, יחד עם האושר והשמחה בחייו, יבואו רק

- פאזל האמונה -

כשימלא אחר הדברים הנדרשים מיהודי. כי טוב להיות יהודי!

לסיכומם של דברים

הוכחות לאמונה ברמה גבוהה יותר

(1) ההוכחה הראשונה: הסדר.

נתאר לעצמנו שהיינו חיים לפני אלפי שנים, ומוצאים לפתע שעון מן העתיד! כמובן שלא היה לנו מושג איך המכונה המורכבת הזאת הגיעה לפה, גם לא היינו יודעים מי יצר את זה. מתוך סקרנות היינו חוקרים את השעון, ועם הזמן מבינים שגלגלי השיניים נועדו לסובב את המחוגים. המחקר שלנו גם היה מגלה לנו שהשעון משתמש בסוללה עבור כח, ועם הזמן היינו מבינים שגלגלי השיניים נועדו לסובב את המחוגים העדינים. קרוב לודאי שעם התקדמות המחקר היינו מבינים שהשעון נועד להראות את השעה. אולי לא היינו יודעים מי יצר את השעון, אך היינו יודעים בוודאות שיש יוצר לשעון. לא תיתכן חוכמה בלי חכם. עכשיו, בדרך דומה אנו מביטים על היקום הגאוני שלנו, על חוקי הפיזיקה והכימיה (אותם לומדים מדענים במשך מאות שנים באמצעות משוואות מורכבות), על אטומים, ומולקולות, ומהירות האור, ומערכת השמש, ומחזור המים, וכח המשיכה, והכח החזק והחלש, וכו'. כל המדענים מודים שהיקום מורכב מאוד, והם עצמם עוד לא מבינים את כל סודותיו. לא ניתן להתכחש לחוכמה הנצפית בבריאה, ולכן חובה עלינו להסיק שיש יוצר חכם מאוד מאחורי היקום. זו ההוכחה הפשוטה ביותר לקיומו של א-לוהים.

(2) ההוכחה השנייה: יש מאין.

מבחינה מדעית הוכח שהיקום מתפשט, וחומרים דועכים, מה שמוכיח שהיתה ליקום התחלה. העולם שלנו לא תמיד היה, אלא נוצר בנקודת זמן מסויימת בעבר. עם זאת, מובן לנו שכלום לא יכול ליצור כלום, ולכן היה חייב להיות יוצר אשר ברא את כל הקיים. הבורא שיצר את היקום הוא ודאי איננו חומרי, כי הוא היה לפני היקום, והוא יצר את החומר יש מאין. מכאן אנו יודעים שהבורא הוא רוחני. אנו גם יודעים שהבורא יצר את החלל וחוקי הטבע, ומכאן שהבורא עצמו אינו כפוף לשום חוק ואין לו שום גבול. כך אנו יודעים שהבורא הוא אינסופי, כי אין לו גבולות. אנחנו גם יודעים מכאן שהבורא הוא אחד, בגלל שמי שאין לו גבולות גם לא יכול להיות שניים (שני גופים הם תמיד מוגבלים אחד ביחס לשני). עם היקום נברא גם הזמן, ומכאן שהבורא יצר גם את הזמן. מכיוון שהבורא יצר את הזמן, הוא עצמו אינו כפוף לזמן, כך שאין לו עבר הווה ועתיד. והוא קיים עד מינוס אינסוף – לכן אין לו מי שיברא אותו.

(3) ההוכחה השלישית: מגביל ומוגבל.

כל דבר שיש לו גבולות צריך סיבה. משהו קבע את הגודל של החדר שלך, ואת הגודל של הבניין בו אתה גר. באופן דומה היה חייב להיות מי שקבע את הגודל של היקום, את הכמות של החומרים, את חוקי הטבע וכן הלאה. בגלל שהיקום מוגבל לחוקים, מוכח שיש יוצר אשר הגביל אותו למימדיו. זוהי הוכחה פשוטה לקיומו של הבורא.

(4) ההוכחה הרביעית: חוקיות.

כאשר חומר מתנהג תמיד באותו אופן, ניתן לראות בכך חוקיות. לכאורה. אותו חומר נשלט בידי כח אחר המחייב אותו להתנהג תמיד באותו האופן. ביקום שלנו אנו רואים חוקיות, ולא אקראיות. ביקום קיימים חוקים, כמו כח המשיכה, הכח החשמלי, הכח החזק והכח החלש באטומים, וכיוצא באלה. חוקי הטבע הם הגדרה ממשית לגמרי, מכיוון שהטבע כולו מתנהג באופן מסוים. קיימת חוקיות ביקום, ומכאן ההוכחה שכל היקום כולו נשלט בידי

כח שמגביל אותו להתנהג בצורה מסויימת ולא בצורה אחרת. מתוך החוקים אנו למדים שהשליטה של הבורא חלה על כל היקום כולו, והוא נמצא בכל מקום ובכל זמן ביקום. החוקיות גם מלמדת אותנו שמי ששולט ביקום אינו חומרי בעצמו, בכוחו לשלוט בחומר, ועל כן הוא אינו חומר בעצמו. זוהי הוכחה נוספת לשליטתו של א-לוהים ביקום.

(5) ההוכחה החמישית: תוהו ובוהו.

ללא החוקים ביקום, היה הכל נעלם. קיימים כוחות מתואמים המקיימים את האטומים - בלעדיהם היו החלקיקים מתפזרים, והיקום היה ריק. קיימים כוחות חשמליים המחברים בין מולקולות ובין אטומים - בלעדי כוחות אלו לא היה קיים אפילו חומר אחד ביקום כולו. קיים גם כח הגרביטציה היוצר פעולות גומלין בין חומרים שונים (כמו השמש, העולם והירח) - בלעדי כח זה היו המבנים מפוזרים ביקום ללא שום תיאום ויכולת להכיל חיים. למעשה הכח השולט ביקום הוא גם מי שמקיים את היקום. בלעדיו היה היקום נעלם לתוך שממה של חושך וריקנות. מכאן אנו למדים שמי ששולט ביקום הוא גם יוצר היקום, כי בכוחו הוא מקיים את היקום כולו. החוקים ביקום מלמדים אותנו שהשולט ביקום הוא גם יוצר היקום, כי בלעדי כוחו התמידי המחזיק את היקום, היה היקום נעלם לתוהו ובוהו מוחלט. זוהי הוכחה נוספת לקיומו של א-לוהים ששולט ביקום.

(6) ההוכחה החמישית: הנשמה.

האדם הוא היצור היחיד שיש לו בחירה חופשית. כל בעלי-החיים פועלים על פי טבע מולד (אינסטינקטים). הנמלה לא לומדת כיצד ללכת בשורות, הציפור לא לומדת כיצד לעוף, והאריה לא חושב פעמיים לפני שהוא טורף זברה. כל היצורים החיים פועלים על פי הוראות יצרן קבועים. רק לאדם יש בחירה חופשית מה לעשות, האם להיות צדיק או רשע, והאם להתנגד לרצונותיו החומריים. האדם הוא היצור היחיד ששואף לרוחניות ולמציאות גבוהה מהחומר. הטבע החומרי לעומת זאת יכול לפעול רק בשתי דרכים, על פי חוקים קבועים, או באופן אקראי. אך הבחירה של האדם לעומת זאת היא חופשית, האדם אינו מוגבל בבחירה שלו, והוא גם אינו בוחר באופן אקראי. מכאן מוכח שהאדם אינו חלק מהטבע, והוא אינו חומרי בעצמו. בגלל שלאדם יש יצר טוב ויצר רע, תבונה ומצפון, ובחירה חופשית, ושאיפה לצדק ולאמת, ורצון למשמעות - אנו למדים שיש באדם נשמה בלתי חומרית, ומכאן שהיקום החומרי נברא עבורו. הנשמה של האדם הגיעה ממקור רוחני אשר הכניס אותה בתוך גוף חומרי, וזהו כמובן הבורא.

(7) ההוכחה האישית: האמונה.

האדם הוא למעשה היצור היחיד ביקום שיכול להבין שיש לו בורא. אם האדם היה רק חיה, אז או שהוא היה מאמין או שהוא היה כופר, אך לא היתה לאדם יכולת של אמונה ושל כפירה. האדם למעשה בוחר האם להאמין או לכפור בבורא. לבעלי חיים אין היכולת הזאת ללמוד את היקום ולבחור בדת. רק יש לאדם יכולת להבין שיש א-לוהים, אך מי נתן לו את היכולת הזאת?

הטבע הוא כמובן חומרי, והטבע לא יכול לתת לאדם את מה שאין לו. השאיפה של האדם לרוחניות והיכולת של האדם להכיר בבורא ולכפור בו מגיעה ממשוה גבוה יותר - מהיוצר עצמו. עצם היכולת של האדם להאמין או לכפור מוכיחה שהאדם נברא בידי בורא אשר מנסה אותו בעולם הזה. הבורא נתן לאדם את היכולת להכיר בקיומו, ומכאן שהוא מצפה מהאדם להסיק על קיומו. רק הבורא יכל לתת לאדם את היכולת להאמין או לכפור בו. וזהו אחד הנסיונות הגדולים ביותר של האדם בעולם הזה.

8) טיעון הבורא הרציונאלי:

כפי שאנו למדים מן היקום והאנטומיה, הבורא הוא רציונאלי ופועל בצורה רציונאלית בעולם. לכן אנו מצפים למצוא את הוראות היצרן שהוא מסר לאדם – את תורתו. אך כאן אנו נתקלים בבעיה מכיוון שכל הדתות בעולם נוצרו על ידי נביאים וקוסמים למיניהם שטענו כי הם מדברים עם הבורא, והוא מסר להם אמונה ומצוות, ואין כל דרך להחליט מי מהם משקר ומיהו דובר אמת. מוחמד טען שמלאך ניגלה אליו במערה ונתן לו את הקוראן, ישו טען שהבורא נגלה אליו ואמר לו שהוא המשיח, אפילו פרעה טען שהוא אל. כך נוצרה הנצרות, כך נוצר האיסלאם, כך נוצרו למעשה דתות בכל רחבי העולם.

בורא שהוא רציונאלי לא יעביר את הוראות היצרן החשובות כל כך בסתר, ולא ימסור ספר הדרכה בדרך שכל אחד יכול לזייף. הרי כל אדם יכול לטעון שהבורא דיבר איתו, וכל מוסד פסיכיאטרי שמכבד את עצמו מחזיק לפחות עשרה אנשים שמדווחים שהם מדברים עם א-לוהים, פיות, חייזרים ומפלצות. ישנם אינספור אנשים שהודים הזיות או משקרים לאנשים, וגם ידועים לא מעט מקרים של אנשים חולי סכיזופרניה שמדמיינים דברים שאינם קיימים במציאות.

אנו יודעים שהבורא הוא חכם (מהכרת הפיזיקה של היקום והאנטומיה של החי) ולכן אנו מבינים שהוא לא ימסור תורה בסתר לאדם בודד, שיכול להתגלות כשקרן נוסף בין כל נביאי-השקר בעולם. אנו סבורים שהבורא הוא חכם. לכן מלבד חילה לא נחפש את הוראות היצרן בדת שכל אדם יכול לבדוד מלבו. כך שתי הדתות שחיקו את היהדות – הנצרות והאיסלאם – יורדות מעל הפרק, היות ושתייהן טוענות לאדם בודד הטוען שהבורא או מלאכיו נגלו אליו במערה ומסרו לו חוקים ומשפטים. ההתגלות האלוקית חייבת להיות המונית, אחרת היא בלתי אמינה, וחסרת משמעות למחפש האמת.

תורת ישראל היא היחידה הטוענת למעמד לאומי, ולא להתגלות פרטית של נביא. היא התורה היחידה העומדת בפני מבחן ההיסטוריה וההגיון, פשוט, כי היא היחידה הטוענת לתורה שניתנה להמונים במעמד אלוקי לאומי. בכך התורה מתגלית כספר ההוראה היחיד בעולם שניתן מפי הבורא עצמו.

9) טיעון הפיכת-הטבע:

מי שמסיק שיש בורא לעולם, מבין שבכוחו של הבורא לברוא את העולם, ומכאן גם שהוא שולט בטבע עצמו. כך שהבורא מסוגל לכל דבר, כמו להפיכת המציאות וחוקי הטבע עצמם. לפיכך דת הטוענת לנסים בקנה מידה לאומי של הפיכת הטבע, יתגלו כמעשיו של הבורא, ומכאן גם יעידו על מסירתה מפיו. כאשר אנו מחפשים בין דתות העולם טענות להפיכת הטבע בפני המונים, אין אנו מוצאים יותר ממעשי קסם פרטיים, דוגמת הליכה על פני-המים ולהטוטים אחרים. כמעט כל דת בעולם מספרת על נביאים שעשו מעשי קסם בכדי שהעם יאמין בהם. אפילו תורת ישראל מספרת על חרטומי מצרים שידעו להפוך מקל לנחש בקסמיהם, ולבטח גרמו לרבים להאמין בהם.

הוכחות לוגיות

מעשי נסים פרטיים ולהטוטים לא יוכלו ללמד אותנו דבר, גם מכיוון שטענות לנסים-פרטיים נמצאים בכל רחבי העולם במידה שווה, וגם מכיוון שידוע לנו כי מעשי הטעייה וקוסמות הם טבעיים לחלוטין (באמצעות מעשי קסם, החובנים בהם טריק פיזי או מחשבתי טבעיים לחלוטין, מצליחים קוסמים ליצור אצל הקהל את התחושה שביכולתם להעלים דברים, לקרוא מחשבות או אפילו לכופף כפיות). גם אם קיימת מציאות על-טבעית בה ניתן להשתמש (כלומר, מעשי כישוף), אין ספק כי אלו מוגבלים מאוד, ורחוקים מן ההגדרה של הפיכת הטבע או נס אלוקי. מן הבורא עצמו אנו מצפים לשינוי חוקי הטבע, או לפחות להפיכת הטבע בקנה מידה המוני, המעיד כי הוא השולט בהם ולא אחר. ופעם נוספת, תורת ישראל היא הדת היחידה הטוענת לאירועים נסיים בקנה מידה שכל העם עד להם - כמו מכות מצרים, קריעת ים-סוף, עמוד האש והענן, מעמד הר-סיני, ארבעים שנה במדבר, כיבוש הארץ בצורה ניסית ועוד.

תורת ישראל היא התורה היחידה בהיסטוריה הטוענת לאירועים נסיים בסדר גודל של הפיכת חוקי הטבע, ובקנה מידה לאומי. הפיכת הטבע נמצאת באופן הברור ביותר בעשרת מכות מצרים, המראות כי העושה אותן הוא הבורא השולט על הטבע וחיי כל אדם. במכת הדם וחציית ים-סוף, הוכיח הבורא שהוא שולט על המים וכל הימים. במכת הצפרדעים והכינים, הוכיח הבורא שהוא שולט בכל הרמשים. במכת הערוב הוכיח הבורא שהוא שולט על החיות, במכת ארבה הוכיח

הבורא שהוא שולט על כל היצורים המעופפים, במכת החושך והברד הוכיח הבורא שהוא שולט על חוקי הטבע - עונות השנה, האש והקרח, במכת דבר הוכיח הבורא שהוא שולט על המחלות. ובמכת בכורות הוכיח הבורא שהוא נמצא בכל מקום (כדי להרוג את כל בכורי מצרים בו-זמנית), שיש לו זיכרון אוניברסאלי (לזכור בכל מקום מי בכור ומי לא), הוא נמצא בכל זמן (הוא צפה בכל לידה במצרים בכל זמן), ויש לו כח להרוג כל אדם (בכך שהוא הרג את כל בכורי מצרים ברגע אחד). תורת ישראל היא התורה היחידה בעולם שטוענת לנסים בקנה מידה שרק בורא עולם מסוגל לעשותם, ומכאן שהיא נכתבה מפיו.

10) הטיעון ההיסטורי:

באופן טבעי, נקבל כאמת כל היסטוריה שעם שלם טוען להיות עד להתרחשותה. אם נתכחש להיסטוריה לאומית בתולדותיו של עם מן העמים, נאלץ להתכחש גם לאינספור אירועים היסטוריים בכל רחבי העולם, אשר התרחשו בין עמים ובתוכם. אין כל סיבה רציונאלית להטיל ספק בהיסטוריה של עם, כאשר היא מועברת בנאמנות מאב לבן. כל היסטוריה לאומית היא הוכחה ישירה לאמיתות המאורעות המסופרים בה. אין זה טיעון על דרך השלילה כי אם טיעון ישיר מן ההיסטוריה. לכן נברר בין דתות העולם, ואם נמצא דת המבוססת על נסים בקנה מידה היסטורי-לאומי, נוכל לדעת כי בורא אחראי לנתינתה. תורה זו היא כמובן תורת ישראל, כי היא היחידה המועברת בידי המונים, כאשר כל העם נטען להיות עד למאורעות המסופרים בה ללא יוצא מן הכלל.

וכדי שלא יטעו הקוראים, נסביר מראש כי שום ספר לא יכול להעיד על אמיתות המאורעות המסופרים בו (טענה כזו היא טיעון מעגלי). קיומם ההיסטורי של מאורעות כמו מעמד הר-סיני מוכחים רק בשל העם המעביר אותם מדור לדור. מנקודת מבט היסטורית, התורה היא רק אמצעי בו השתמש העם בכדי לזכור את ההיסטוריה שהוא חווה על בשרו.

הוכחות לוגיות

העם היהודי מעביר את ספרי התורה במסורת מאב לבן לפחות אלפיים שנה, כפי שידוע לנו מתיעודים היסטוריים. בכך מדווח העם על אמיתות ההיסטוריה המקראית, כפי שהיו עדים לה אבותיו אשר העבירו דרכו את המאורעות לבניהם. כך שהתורה אמנם כתובה בספר, אך מה שהופך את המסופר בחומשי התורה להיסטוריה הוא העם המעביר אותה בנאמנות מדור לדור. בני העם היהודי מעבירים בקפדנות את ספרי התורה במשך אלפי שנים, כתייעוד היסטורי לחוויות שעברו על אבותיהם.

11) הטיעון על דרך השלילה:

אין ספק כי באופן טבעי נאמין בכל היסטוריה המועברת בידי עם שלם בקפדנות (במיוחד כאשר ידוע לנו שהעם העביר אותה אלפי שנים בנאמנות, ומבלי לטעות במסירתה). עם זאת, ניתן להוכיח טענה היסטורית גם על דרך השלילה. כאשר יוכח שדת מן הדתות מבוססות על מאורעות היסטוריים לאומיים שאינם ניתנים לזיוף, יוכח גם אמיתות המסופר בהם. הדרך לבחון האם דת כלשהי ניתנת לזיוף או שלא, היא באמצעות חיפוש דת עם טענות דומות במקום אחר (מבחינה גלובאלית זיופים חוזרים על עצמם ברחבי האנושות, בשל הטבע האנושי המבקש לשלוט בהמונים או למצוא לו משענת רגשית).

ובכן, תורת ישראל היא היחידה בעולם הטוענת למאורעות נסיים בקנה מידה לאומי. מכיוון שאירועים אלו נטענים להיות בקנה מידה לאומי (ולא פרטי, כמו בכל הדתות), לא יתכן לומר שהיא זוייפה. אמנם מצוי הדבר שהמונים יהיו מסוגלים להאמין בסיפורים אישיים או התגלויות פרטיות של נביאים מן העבר, אך שום עם לא יוכל לעולם להאמין לפתע בהיסטוריה לאומית שכל אבותיו נטענים להיות עדים לה.

אילו היה ניתן להמציא היסטוריה לאומית, כלומר היסטוריה שכל העם עד להתרחשותה, היה עלינו למצוא היסטוריות לאומיות מזוייפות ברחבי כל העולם כולו, ובמיוחד בין הדתות המבקשות לבסס עצמן ככל האפשר על התגלויות אלוקיות ומעשי נסים. עם זאת, זיוף היסטורי לאומי מעולם לא נשמע, ודתות נמצאות באופן טבעי כפרמידה הפוכה, כאשר סיפורו של אדם בודד מהווה סיפור אמוני לעם שלם.

מעמד הר-סיני הוא ככל הנראה מה שהופך את התורה ליחידה בעולם שאינה ניתנת לזיוף. קשה לדמיין, ואפילו באופן תיאורטי, כיצד ניתן "להשתיל" או לזייף תורה המציינת אירועים בסדר גודל שכל העם הוא עד להם: מכות מצרים, קריעת ים סוף, ארבעים שנה על-טבעיים במדבר, שבירת חומות יריחו ועוד).

תורת ישראל היא התורה היחידה בעולם הטוענת למעמד לאומי בו נכח כל העם היהודי ללא יוצא מן הכלל (גברים, נשים, זקנים וטף), וקיבל את התורה מפי בורא עולם בכבודו ובעצמו. כל עם ישראל קיבל את התורה, ולא רק משה בסיני. בכך שונה תורת ישראל מכל תורה אחרת בהיסטוריה האנושית. מכות מצרים והנסים המתוארים במקרא, כמו גם מסירת התורה מפי הבורא להמונים, מעידה על אירועים היסטוריים שהתרחשו בפני המונים, ובכך גם על קיומו של הבורא ומסירת התורה מפיו לעם ישראל.

לכך נוסף חיזוק נוסף, מן התורה עצמה. הקורא בתורה יגלה שהתורה עצמה מאתגרת על כל דתות העולם להצגת היסטוריה דומה מבורא. בספר דברים (ד, לג) נאמר: "השמע עם קול א-לוהים מדבר מתוך האש, כאשר שמעת אתה - ויחי. או הינסה א-לוהים לבוא לקחת

הוכחות לוגיות

לו גוי מקרב גוי, במסות באותות ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים, ככל אשר עשה לכם ה' אלוהיכם במצרים - לעיניך"
אתגר זה עמד בהצלחה, מכיוון שלא ניתן לזייף מאורע היסטורי בקנה מידה שכל העם עד לו. כותב התורה היה מודע לכך, ולכן כתב זאת כראיה לאמיתות המסופר בתורה.

12) טיעון המסורה:

מתורה אמיתית היינו מצפים להוכחה ישירה, כמו התגלות אלוקית להמונים בתקופה כלשהי מן התקופות, שיעידו כי הבורא בעצמו מסרה. הדתות בעולם נמצאות מתגלות במבוססות על סיפורו של אדם יחיד. במקרים כאלו יוצר "טלפון שבור" ללא ספק, ולא נוכל לדעת האם המסופר בהם התרחש במציאות בכלל. כאשר סיפור מועבר על ידי קומץ אנשים, או שרשרת אנשים בה אדם יחיד מוסר סיפור לאדם אחר, אין ספק שיווצרו שיבושים מהעברה להעברה. כך היא הנצרות למשל, אשר הועברה בין יחידים עד אשר נכתבה, וגם אז שובשה לאינספור גרסאות שונות.

בשרשרת של אנשים המספרים סיפור בין יחידים, כמעט תמיד ישתבש הסיפור המקורי. לעומת זאת במאורע היסטורי לא יתכנו שיבושים, מכיוון שכל העם כולו הוא עד לאותו מאורע, והמונים ממשיכים להעביר את אותה חוויה היסטורית להמונים הבאים אחריהם. אם ההיסטוריה גם מתועדת בספר, המקובל על ידי העם ומועבר על ידו - מובן שלא יתכן שיבוש היסטורי כלל. מבין כל דתות העולם, תורת ישראל היא התורה היחידה הטוענת לאירועים היסטוריים שכל העם היה עד להם.

עצם המסירה הנאמנה של עם שלם, מעידה על הזיכרון הקולקטיבי של ההיסטוריה המקראית. היא עדות ישירה לאמיתות ההיסטוריה המועברת על ידו באמצעות ספר או סיפור על-פה. ככל שמסירת ההיסטוריה חשובה יותר לעם, כך גוברת אמינותה.

תורת ישראל היא היחידה ברחבי העולם שדורשת פעולות ומעשים שנתיים ויום-יומיים בכדי לזכור את המאורעות המסופרים בה ולהעיד על אמיתותם. התפילין נועדו לזיכרון יציאת מצרים הנסית בידי בורא, וכך היא גם המזוזה, יום השבת, חג הסוכות וחג הפסח. התורה מחייבת את היהודי במצוות מעשיות רבות בכדי שיזכור את המאורעות ההיסטוריים שחוו אבותיו, ומחייב אותו להעביר את המסורת ההיסטורית מדור לדור.

בשונה מדתות רבות, ספר התורה לא נועד לצבור אבק או להיות נחלת כהני-הדת והמלכים. התורה מיועדת לכל אדם מישראל, וגם פשוטי העם מחוייבים ללמוד אותה ולהעבירה לבניהם בדיוקנות. התורה מזהירה על כך מכל משמר, ומחייבת את כל בני העם לעסוק בה (מנהיגי העם ופשוטי העם גם יחד) ולהעבירה בנאמנות מדור לדור: (דברים ד): "רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך".

(שמות יג) "ויאמר משה אל העם, זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים... והגדת לבנך ביום ההוא לאמור - בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים, והיה לך לאות על ידך ולזיכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך, כי ביד חזקה הוציאך ה' ממצרים, ושמרת את החוקה הזאת למועדה מימים ימימה".

(דברים ו): "ואהבת את ה' אלוך בכל לבבך, ובכל נפשך, ובכל מאודך, והיו הדברים

הוכחות לוגיות

האלה אשר אנוכי מצווח היום על לבבך, ושיננתם לבניך, ודיברת במ בשיבתך, בביתך, ובלכתך בדרך, ובשכבך ובקומך, וקשרתם לאות על ירך והיו לטוטפות בין עיניך, וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך".

(דברים יא): "והיה אם שמוע תשמעו אל מצוותיו אשר אנוכי מצווה אתכם היום... ונתתי מטר מטר ארצכם בעיתו... הישמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם א-לוהים אחרים והשתחיתם להם... ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם... ולימדתם אותם את בניכם לדבר במ בשיבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך... למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ... אם שמור תשמרו את כל המצווה הזאת אשר אנוכי מצווה אתכם לעשותה.... והוריש ה' את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדולים ועצומים מכם".

פסוקים אלו מראים על מידת הנאמנות ההיסטורית של התורה, הדורשת מן העם מצוות מעשיות רבות בכדי לזכור אותה ולהודות במאורעות המסופרים בה. רק עם אשר מכיר בהיסטוריה שלו היטב מסוגל לקיים את אלו. יתירה מכך, התורה מזהירה על זכירתה, ומנגד מציגה קללות ועונשים קשים במידה ולא יעסקו בזכירתה. כל אלו מלמדים על אמינותה ההיסטורית של התורה, אשר באופן טבעי לא היתה מתקבלת על ידי העם, אילולא התרחשה במציאות לנגד עיניהם.

13) טיעון ההווה:

אין ספק שדת תקבל יחס מיוחד מבחינה היסטורית, כאשר תעמיד בבסיסה מסמך היסטורי המדווח על מאורעות שהתרחשו בהווה. מרבית הדתות ברחבי העולם נכתבו שנים רבות לאחר ההתרחשויות המסופרות בהן. הנצרות למשל נכתבה כמאה שנה לאחר צליבתו של ישו. אף על פי שהברית החדשה נכתבה לפני יותר מאלף שנה, הנוצרים לא יכולים להסתיר את העובדה שהיא נכתבה זמן רב לאחר המאורעות המסופרים בה. באופן טבעי, כל טענה היסטורית שורדת רק כאשר העם מכיר בה ומעביר אותה לבניו. מסיבה זו לא תיתכן היסטוריה המספרת סיפור בשם העם מאות שנים לאחר התרחשותה. אם יקרה הדבר, העם יהיה מודע לכך ולא יהיה מוכן להעבירה הלאה. היסטוריה הנכתבת מאות שנים לאחר נתינתה לא תסופר כתיעוד עכשוי של מאורעות אלא כסיפורים היסטוריים על העבר.

לעומת זאת, תורת ישראל נטענת להכתב בזמן המאורעות האמורים בה. היא מצטטת אמירות ישירות של הבורא ומשה, כמו גם אמירות ישירות כלפי העם. תורת ישראל היא למעשה התורה היחידה בעולם המתארת אירועים נסיים בקנה מידה לאומי הכתובים בסמוך לעת התרחשותם (בגוף שני בלשון הווה), מה שלא מאפשר את זיופה. ישנן דוגמאות רבות לכך:

(שמות כ, יט): "אתם ראיתם כי מן השמיים דיברתי עמכם", (דברים זט, ט): "אתם ראיתם את כל אשר עשה ד' לעיניכם", "אתם ניצבים היום כולכם", "ה' אלוקינו כרת עימנו ברית בחורב: לא את אבותינו כרת ה' את הברית הזאת כי איתנו אנחנו אלה פה היום כולנו חיים", "פנים, בפנים דיבר ה' עימכם בהר מתוך האש"

(דברים ג): "רק הישמר לך ושמור נפשך מאוד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני ה' אלוקיך בחורב."

(דברים ב): "וזכרת כי עבד היית בארץ מצריים ויוציאך ה' אלוקיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה, על כן ציוה ה' אלוקיך לעשות את יום השבת."

הוכחות לוגיות

(שמות, יא, יד): "והיה כי ישאלך ה' מחר לאמור, מה זאת? ואמרת אליו: כי בחוזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים.
(דברים ד) "אתה הראת לדעת כי ה' הוא הא-לוהים, אין עוד מלבדו. מן השמים השמיעך את קולו ליסרך, ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש".

דיווחים כאלו, המסופרים בהווה ובסמוך למועד התרחשותם, מהווים תיעוד היסטורי אמין ביותר בספר. התורה מועברת על ידי העם ומדווחת על מאורעות כמי שהיו עדים להם. באופן טבעי, שום עם לא יוכל להאמין בהיסטוריה מזוייפת המספרת על אבותיו (במיוחד כשמדובר בהיסטוריה טרייה כל כך). קל וחומר הוא הדבר, כאשר המאורעות ההיסטוריים מסופרים בספר בהווה. ניתן לתאר כי בכל תקופה מן התקופות היה העם מתכחש להיסטוריה מזוייפת המספרת כיצד הוא עצמו היה עד להתרחשויות אלו ולציטוטים ישירים שנאמרו אליו מפי משה ובהר-סיני. אין ספק כי ציטוטים ועדויות ישירות כל כך היו יכולים להינתן רק במועד התרחשותם. ואכן, לפי המסורת היהודית נמסרה התורה כולה ממשה בתום ארבעים-שנה של נדודים במדבר, והעם קיבל וממשיך להעביר אותה מאז ועד היום.

14) הטיעון הכרונולוגי:

אין ספק שתורה העומדת בסדר כרונולוגי עם עשרות ספרים המתארים את התקופות הבאות אחריה, תקבל אמינות יתירה מתורה שהיא מסמך יחיד בהיסטוריה. כל ספר שיכתב לאחר נתינת התורה (ובסמוך לה, לפחות מבחינה כרונולוגית), מהווה עדות נאמנה למסופר בה. מה עוד שספרים אלו יתקבלו גם הם בעם, ומהווים בכך מסמכים היסטוריים ותיעוד לאמונתו הקדומה של העם בתורה והמסופר בה.
גם בכל מיוחדת תורת ישראל מכל הדתות כולן, היות ואחריה מופיעים עוד עשרות ספרים שנכתבו בידי כותבים שונים (חלקם גם לא נכנסו לתנ"ך), והם כולם מעידים על המסופר בתורה. ספרים אלו מהווים עדות לעם המקבל ומעביר את התורה מדורי דורות, במיוחד כאשר ספרים אלו ידועים ברמתם הביקורתית כלפי העם והתנהגותו.

בין ספרים אלו ניתן למנות, בסדר כרונולוגי את ספר יהושע (המתאר את כניסתו של עם ישראל לארץ ומלחמותיו מיד לאחר ארבעים שנה במדבר ופטירת משה), ספר שופטים (המתאר את התיישבותו של עם ישראל וקורותיו, כמו גם השופטים שעסקו בהנהגתו), ספר שמואל (המתאר את ימי מלכותו של שאול המלך, מלחמות ישראל, ולבסוף גם את חייו של דוד המלך), ספר מלכים (המתאר את ימי דוד המלך עד פטירתו וגלות יהודה). אחריהם מופיעים ספרי הנביאים המתארים את תולדות עם ישראל לאחר ימי המלוכה. ספר ישעיה, ירמיה ויחזקאל. בין התקופות מצויות גם מגילות רבות העוסקות במוסר וסיפורים אישיים, כמו מגילת רות, תהילים, משלי, שיר השירים וקהלת.

גם לאחריהם מתוארים מעשי העם וקורותיו, כמו גם הנביאים שעסקו בהנהגתו: כמו יהושע, יואל, עמוס, עובדיה, יונה, מיכה, נחום, חבקוק, צפניה, חגי, זכריה ומלאכי. ולאחר חורבן בית המקדש מופיעים גם איכה, אסתר, דניאל, עזרה ונחמיה. מצוי בתולדות עם ישראל גם תיעוד כרונולוגי נוסף של המסופר בתורה, מבריאת העולם ועד חורבן בית המקדש הראשון – הוא ספר דברי הימים.

כל הספרים הללו, כמו עוד רבים נוספים שלא נכנסו לתנ"ך, מלמדים על אמינותה ההיסטורית של התורה. בכל ימי העם, וזכרוננו הקולקטיבי חקוקים דברי התורה ומוכרים

(15) טיעון העמים:

תורת ישראל מדווחת על מאורעות היסטוריים כלל-לאומיים, אשר השפיעו לא רק על עם ישראל אלא גם על העמים הסמוכים לו. התנ"ך מתאר התקלויות נוספות עם מצרים גם לאחר נתינת התורה, כמו גם עם העמים היושבים בארץ. אמנם כיום לא ניתן להתחקות אחר ההיסטוריות הצולבות של עמים אלו, כי הן נכחדו, ואינספור תרבויות נוספות כבשו אותן, הרסו אותן ותפשו את מקומן מעל בימת ההיסטוריה. אך אין ספק שבעבר היה ניתן לבדוק זאת בקלות. ידוע לנו כי התורה ניתנה לפני יותר מאלפיים שנה, ולפי המסופר בה, לפני בשלושת אלפים ושלוש מאות שנה. יש לשער כי אם התורה היתה מדווחת על מאורעות היסטוריים שלא התרחשו כלל במציאות, היו הן מוכחות מן ההיסטוריה הטריה של העם, כמו מן ההיסטוריות של העמים החיים סביבו ובתוכו.

משה רבנו ומעמד הר-סיני, יציאת מצרים, קריעת ים-סוף בו נהרגו לוחמים רבים, המלחמה הנסית של יהושע בינו, שבירת חומות יריחו וכיבוש הארץ – בעבר הם היו כולם טריים מאוד בזכרוננו של העם, כך שלא ניתן לתאר זיופים של אלו. גם ההתקלות הבלתי-נמנעת של עם ישראל עם האומות שמסביבו לא יכלו להכחיש את המאורעות המסופרים מפיו. היסטוריה לאומית המדווחת על היתקלויות בעמים אחרים צריכים להותיר רושם גם על העמים המעורבים בהם. העם היהודי הוא היחיד ששרד עד ימינו אנו, אך מן ההיסטוריה שלו ניתן ללמוד כי היא היתה מקובלת וידועה לו ובקרב העמים עימם נתקל, והללו אשר חיו סביבו ובתוכו.

(16) טיעון הזיכרון:

אין ספק שהעברת היסטוריה לאומית של עם היא אמינה ביותר, אך היא אמינה אפילו יותר כאשר נעשים ימי זיכרון בשמה, או מעשים לזכרה. הקרבה אישית של עם שלם בזכירת מאורע כלשהו מוכיח שהמאורע הותיר רושם רב על אבות העם. מובן מאליו ששום עם לא יסכים להקרבה אישית, אלא אם אבותיו הנחילו לו זאת בצורה חריפה ביותר. דומה הדבר לעגלה הנוסעת במהירות על מישור, ומובן שהיא נדחפה לפני כן בחוזקה. תורת ישראל היא התורה היחידה בעולם המחייבת אינספור מצוות מעשיות לזכר מאורעות לאומיים. את אירוע יציאת מצרים הנסי זוכרים בני העם היהודי באמצעות מצוות רבות: הנחת תפילין ולבישת ציצית מידי יום, יום שבת מידי שבוע (בו נאסר להעביד אפילו את העבד או הבהמה בחצר), דיני נידה ועוד – הדורשים כולם הודאה מוחלטת של בני כל העם היהודי בהיסטוריה המקראית. אליהם נוספים עוד חגים וימי זיכרון רבים לזכר ההיסטוריה המקראית.

הבה ננסה תרגיל מחשבתי קצר המראה כיצד אדם רציונאלי בוחן טענות היסטוריות ואת האמינות שלהן. בשואה רצחו הגרמנים למעלה ממשוה מיליון יהודים, וניצולי שואה מעידים עד היום על משפחותיהם שנספו. מכחישי שואה עשויים לטעון ש- (1) את העדויות ניתן לזייף בקלות רבה יחסית (בימינו ניתן לזייף בקלות מחנות, ליצור קעקועים ולסחור שחקנים שיבכו לפני המצלמה), (2) בנוסף ישנו גם אינטרס לאומי לשואה (בכך זכתה לכאורה מדינת ישראל לרחמי העולם בכיבוש הפלסטיני, כמו גם סיבה להצדקת מדינה יהודית בשל הסכנה האנטישמית, וסיוע כספי מגרמניה). כמו כן, (3) מתווסף גם איום כמעט כלל-עולמי על הכפירה בשואה (עד עשרים שנות מאסר, מה שמאלץ

הוכחות לוגיות

היסטוריונים לבלום את פיהם בכל הנוגע לשואה), מה שיכול להזכיר את איסור הכחשת הנצרות באלפיים השנים האחרונות. לאור הנתונים האמורים לעיל, לא יהיה זה תמוה אם בעוד אלף שנה (וכנראה הרבה פחות) יכחישו היסטוריונים וארכיאולוגים בכל העולם את השואה, או לפחות יקטינו את ממדיה בצורה קריטית.

הבה נתאר לעצמנו מלחמת עולם שלישית, מהפכות שלטוניות והיכחדות של עמים – התפתחויות היסטוריות שאורכות אלף שנים או יותר. בקלות נוכל לתאר כיצד לאחר אירועים גלובאליים תשכח השואה, וכיצד עמים אשר הודו בעבר בקיומה יתכחשו לה. כיצד נוכל כחוקרים, לאחר אלפי שנים והתפתחויות רבות כל כך להחליט האם השואה התרחשה במציאות? החושב על כך ברצינות, יגלה שלא נצרכים אלפי שנים להכחשת מאורע כמו השואה, כי ככל שהזמן חולף קמים להם עוד ועוד מכחישים, או חוקרים המצמצמים את המאורע הקשה, את כמותו או את המעשים שנעשו בו. הסברה אומרת שזהו רק עניין של זמן עד שהשואה כפי שהיא מוכרת במימדיה הקיצוניים הידועים כיום, תשכח ותעלם. באופן דומה לכך נמצאת כיום התורה, אשר טוענת לאירועים לאומיים שכל העם היה עד להם, כמו גם עמים אחרים עימם התנצח. התורה מתארת מזבחות ואירועים המותירים אחריהם רושם ועדויות רבות, אלא שמאז נכבשה הארץ אינספור פעמים וכל התרבויות הידועות השתנו ונעלמו בדרך זו או אחרת ממפת ההיסטוריה (ביניהן גם מצרים הקדומה, פרס, בבל, יוון ורומא).

כיצד איפוא נוכל לשמור על השואה כהיסטוריה אמינה וידועה גם בעוד מאות ואלפי שנים מהיום? ובכן, החושב על כך יגלה ששום ראייה לא תחזיק מעמד. תמונות וסרטים ניתן בקלות לזייף, מכוונות כתיבה ותאי גזים יכולים להיות מזוהים בעתיד כשייכים לאירוע אחר (בדומה לקברי האבות בדת היהודית). מבקרי שואה יוכלו להמשיך את עבודתם של מבקרי המקרא ולדמיין כיצד העם המציא את השואה מטעמים אידיאולוגיים ולאומיים שונים. אין ספק שגם החוקים האוסרים את הכחשת השואה בימינו יוכלו להוות תירוץ למכחישי השואה בעתיד. האמנם סופה של השואה להישכח? האם יקומו לה בעתיד עוד ועוד מבקרים ויקטינו את מימדיה עד לבלי היכר? האם במקרה של מלחמת עולם שלישית ואלפי שנים של הפיכות שלטוניות תשכח השואה מתולדות העם?

לא בהכרח. ישנה עובדה אחת שתוכל להוכיח את אמינותה ההיסטורית השואה גם בעוד אלפי שנים – והוא הדיווח ההיסטורי של העם המעביר את סיפור השואה מדור לדור. אין ספק שהשואה הפכה לזיכרון קולקטיבי של העם, כאירוע לאומי שהעם ידע עליו וגם היה עד לו. מה עוד שסימני-זיכרון רבים ככל האפשר רק יגבירו את תודעת העם, ויחזקו את טענתו ההיסטורית לשואה. לדוגמה, יום השואה. אמנם איש לא יניח על ראשו תכשיט כלשהו מידי יום או יכתוב על דלת ביתו שהיתה שואה, גם איש לא יצום יום בשנה או לא יאכל חמץ שבוע ימים לזכרון השואה. סימני-זיכרון כאלו הם אפשריים רק במידה והעם רוצה לשמר את המסורת ההיסטורית שלו בכל מחיר, וגם להקריב זמן וכח עבור זכירתה. אך העם הישראלי בכל זאת בחר בסימן אחד כדי לזכור את השואה, והוא יום בשנה שיוקדש לזכר קורבנותיה וצפירה במהלכה יעמדו אנשים.

הוכחות לוגיות

יום השואה נקבע בראשית ימיה של מדינת ישראל ליום אבל לאומי לעם היהודי, לזכרון שישה מיליון יהודים שנספו בשואה. מובן כי יום זיכרון לאומי אינו ניתן לזיוף או ל"השתלה", לכן כל עוד העם היהודי יתאבל על השואה וישתדל לזכור אותה מידי שנה - תוכח אמיתותה של השואה ותזוהה על ידנו כמאורע היסטורי אליו היו עדים אבות העם היהודי.

כעת, אם נערוך השוואה פשוטה, נגלה שימי הזיכרון והחגים התורניים הנחגגים מזה אלפי שנים אינם שונים מהזכרון הטרי של השואה. למעשה העם נאלץ להשקיע מאמץ וזמן רב הרבה יותר בזכירת המאורעות המסופרים בתורה. ביום הכיפורים צם כל העם היהודי על פי היום האמור בתורה, בחג הפסח מתנזר העם היהודי במשך שבוע מכל חמץ לזכר יציאת מצרים, בחג הסוכות מתנזר כל העם היהודי במשך שבוע משינה ואכילה בבית לזכר השהייה בסוכות לאחר היציאה ממצרים, בספירת העומר סופר כל העם היהודי 49 ימים עד היום בו ניתנה התורה בהר סיני, ובחג שמחת תורה חוגג העם היהודי את מתן התורה בהר-סיני.

החגים וימי הזיכרון בתורה דורשים מאמץ רב מבני העם היהודי, בעבר הם היו דורשים גם עלייה לרגל מידי שנה אל בית-המקדש (ספק גדול אם היו יהודים מוכנים לעזוב את ביתם וללון בביקטה במשך שבוע לזכר קשיי השינה בגטאות, או שלא לאכול חמץ במשך שבוע לזכר הרעב, או אפילו רק להעלות פעם בשנה למוזיאון יד-וושם). סימני-זיכרון אלו הם מה שהופכים את ההיסטוריה היהודית לאנטי-אינטרסנטית ממדרגה ראשונה, ואפילו יותר מזיכרון השואה. בהתאם לתרגיל מחשבתי זה ניתן להסיק מסקנות היסטוריות פשוטות בדבר אמינות ההיסטוריה המקראית. אם אכן ברור ומובן שהשואה התרחשה במציאות, קל וחומר שהחגים וימי הזיכרון היהודיים מעידים על אמיתות ההיסטוריה התורנית לא פחות ואפילו יותר.

תרגיל זה הופך את הנסיון של מבקרי-מקרא בני ימינו לסתור את ההיסטוריה המקראית, דומה לנסיון של "מבקרי-שואה" להכחיש את השואה (מובן איפוא כי לשני המאורעות היו עדים מיליוני אנשים, ונקבעו ימי זיכרון לזכירתם, כאשר להיסטוריה התורנית נוספים ימי זיכרון הדורשים גם הקרבה אישית).

ואלו שני סוגי ההוכחות, הלוגיות וההיסטוריות, לאמיתות התורה. אך ישנן עוד הוכחות רבות נוספות, גם לוגיות וגם היסטוריות, לאמיתות הדת היהודית.

"האמונה היהודית בבורא"

תוכיח לי שיש אלוקים", היא שאלת אתגר שגילה כגיל האנושות. הגדרתה המילונית של הדת הוא "אמונה בקיום כוח על אנושי ששולט על היקום כולו". כיהודים, אמונתנו בבורא היא חד משמעית וללא עוררין. אעפ"כ, רבים מבני עמנו אינם שלמים עדיין עם יסודות אמונתנו.

המשימה לתת מענה משכנע לשאלות אלה ואחרות, אינה קלה כלל ועיקר. יתר על כן, כל תשובה שתינתן, גוררת אחריה בדרך כלל מבול של קריאות מחאה, המנסות לקעקע את עיקרי האמונה, כדוגמת השאלה, "אם יש אלוקים, איפה הוא היה בשואה?" וכן "מדוע דברים רעים קורים לאנשים טובים?". הפרק שלפנינו מנסה לגעת בלב לבו של הנושא. קודם שנתחיל במלאכה, מן הראוי לציין בקצרה מהי האמונה היהודית בבורא. יהודים רבים נוהגים להזכיר בתפילתם יום יום את שלושה עשר עיקרי האמונה, שמבוססים על פירושו של הרמב"ם למסכת סנהדרין (י' א'). להלן ארבעת הראשונים מביניהם:

1. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו, הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים.

2. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו, הוא יחיד ואין יחיד כמוהו בשום פנים והוא לבדו אלוקינו, היה הווה ויהיה.

3. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף ואין לו שום דמיון בכלל.

4. אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו, הוא ראשון והוא אחרון.

"תוכיח שיש אלוקים". למעשה, מן הראוי תחילה לנתח את השאלה לפני שננסה להשיב עליה. ראשית, מהי בעצם הוכחה? איך נוכיח את קיומו של דבר מסוים? ניקח לדוגמה איש עיוור. האם לגביו יש מושג שנקרא "צבע"? ברור לכל שאע"פ שאותו עיוור אינו יכול לראות צבע, על כל פנים הצבע קיים. עובדה זו מיוסדת על אלה שמסוגלים לראות. העיוור מאמין ובוטח שלמרות שאצלו חוש הראיה אינו תקין, אלה שגורלם שפר עליהם יותר ממנו, יכולים להעיד על קיומו של צבע במציאות חיהם.

החשמל, כדוגמה נוספת, יבהיר את הנקודה עוד יותר. כשאנו מדליקים אור, האם אנו רואים את החשמל? מובן שלא. מה שנגלה לעינינו הוא רק ההשפעה שהוא יוצר. על דרך זו, גם כוח המשיכה אינו נתפש באחד החושים – ברגע שחפץ נופל, איננו רואים, שומעים, מריחים או מרגישים בו. אין כל עוררין על כך שכוח זה קיים בטבע, שהרי תוצאותיו ניכרות היטב. ואכן, עד לעצם ימינו, המדענים מתחבטים בשאלה מהו אותו "חומר" שמוגדר כ"כוח משיכה".

מכאן שההוכחה לקיום הדבר אינה בהכרח מחייבת את הרגשת נוכחותו באחד מחושי הגוף. הדבר קיים מאחר שאנו רואים את תוצאותיו, או במקרה של העיוור, אנו מאמינים לאלה שמסוגלים להוכיח על קיומו של צבע בעזרת חוש ראייתם. לפי עיקר נוסף באמונה, לבורא אין גוף או צורת הגוף. ה' נמצא בכל מקום והוא בורא כל ההווה והזמן בכללה. למעשה, בן אנוש אינו יכול לייחס כל תכונה גופנית שהיא לבורא, וודאי שהוא אינו מסוגל לראותו. לכן, כדי להוכיח את קיומו, עלינו לסמוך על ראיית השפעת נוכחותו בעינינו או בעיני אחרים שהיו עדים לה (כדוגמת העיוור).

לסיכום, הוכחת קיומו של ה' יכולה להיעשות בשתי דרכים: בראשונה, עלינו לברר האם יש מישהו שהיה עד לאיזו תופעה אלוקית כלשהי ובשנית יש להסיק מסקנה לעצם קיומו מתוך כוח השפעתו על העולם. במילים אחרות, עלינו להסתמך או על מסורת הדורות או על הוכחה על טבעית. בהמשך נעיין גם כן בתולדות העם היהודי והתגשמות הנבואות,

כאפשרויות נוספות.

קודם שנבחן אותן נקודות, ראוי להזכיר כי גדולי הוגי הדעות היהודיים נחלקו באשר לשאלה מהי ההוכחה החזקה ביותר. רבי יהודה הלוי בספרו "הכוזרי" (ב': כ"ו) טוען כי "מה שהוא יותר נפלא ונעלה, היא תורת ה' ממי שקבלה קיבול שלם מבלי שיתחכם בה בשכלו, הוא מעולה ממי שיתחכם בה וחקר, אך מי שנטה מהמדרגה העליונה ההיא אל המחקר, טוב שיוציא בהם מוצאי החכמה", פירוש שהדרגה העליונה מכל היא קבלת התורה כפי שהיא, בלי לחקור ולהתחכם כלל. אך מי שבדרגה נמוכה מזו ורואה לנכון לעסוק בחקר המקרא, ראוי לו לפחות להסיק מסקנות חכמות ומועילות. על כך חולק הרמב"ם ב"מורה נבוכים" (ג': נ"א), באומרו כי שורש אמונתנו טמון במסורות שקיבלנו מאבותינו, הן בע"פ והן בכתב והפסוק "שמע ישראל, ה' אלוקינו, ה' אחד" (דברים ו': ד'), הוא הוכחה ניצחת לדעתו. ברם מדרגת האמונה הגבוהה מכל יכולה להיות מושגת רק ע"י חקירה. לכן המשימה מוטלת על כל מי שמוכשר לכך, להוכיח את יסודי התורה בדרך זו.

במאמרנו נעשה ניסיון לבחון את הדעות על כל צדדיהן כדי לבוא לידי מסקנה, לפיה כל יהודי שמתבונן בשכלו יוכל להגיע לאמונה חזקה בקיום הבורא דרך צירוף הוכחות שמיוסדות על מסורת הדורות, על הפילוסופיה ועל ההיסטוריה היהודית.

הוכחה ממסורת הדורות

בכל בית משפט, ההוכחה החזקה ביותר לדבר שהתרחש או שהיה קיים, היא הצהרת עדות. אתה מאמין במה שאתה רואה. אינה דומה שמיעה לראיה. כל מאורע היסטורי ניתן להוכחה ע"י אלה שנכחו בו ותיעדו את מהלך התרחשותו. מכאן שככל שמספר העדים גדול יותר, כך העובדה מוצקה יותר. מבין כל החגים, חג הפסח הוא חג שנחוג כמעט בכל בתי ישראל. בליל הסדר, יהודים מכל קצווי עולם נאספים בחוג המשפחה לספר ביציאת אבותינו ממצרים. מנהגים רבים קשורים לערב זה, שמודרך ע"י "ההגדה" הנאמרת בו. אצל כולם, המצה, אותו לחם עוני, היא המאכל העיקרי שנאכל בהזדמנות חגיגית זו. הזהר (ספר קבלה עתיק יומין) מכנה את המצה "לחם אמונה", שמטרתו להזכיר לנו את הלחם שאכלו אבותינו, ערב צאתם ממצרים. אף כי המנהגים שונים מבית לבית, סיפור יציאת מצרים משותף לכל תפוצות ישראל, ממרוקו, תימן, רוסיה ועד אוסטרליה הרחוקה. שאל כל יהודי מזדמן, כמה מכות היו במצרים ותשובתו תהיה על אתר: עשר מכות. אם משהו יטען שמספרן היה 11, מיד יעמידו אותו על טעותו, לא רק מפני שבתורה כתוב אחרת, אלא משום שמידי שנה בליל הסדר, אנו שבים וקוראים על כך בהגדה. הרי אנו נוהגים לשפוך מעט יין כל פעם שמזכירים מכה נוספת וודאי שהיינו זוכרים לו מספר המכות היה שונה. מכל מקום, אם סיפורי התורה היו רק בבחינת שמועות חסרות בסיס העוברות משך הדורות מפה לאוזן, סביר להניח שהתוצאה הייתה גירסאות שונות ומשונות. אלא שסיפור יציאת מצרים ומתן תורה ארבעים ותשעה יום לאחר מכן, מעמד בו בני ישראל שמעו במו אזניהם את עשרת הדיברות מפי הקב"ה, ברור כשמש לכל בר דעת. עובדות אלה ידועות לא רק מפני שהן כתובות בספר (התורה), אלא כיוון שהן היו בשעתו נחלת כלל האומה ועברו מאב לבן בשרשרת בלתי פוסקת. היהודים יוצאי מצרים, שהיו עדים לעשר המכות, שחוו על בשרם את היציאה מתוך אותה גלות קשה וזכו להתגלות הנפלאה בסיני, הם שהנחילו לדורות אחריהם את סיפורם האיש. לאורך תולדות העם היהודי, תמיד היו לפחות מיליון מבני עמנו שהעבירו מסורת זו לבאים אחריהם, כך שעובדות היסוד נותרו זהות למקורן, גם לאחר שהיהודים נפוצו לכל קצווי

תבל. בסיני, שש מאות אלף גברים (מתחת לגיל 20 ומעל גיל 60), נשים וטף – בסה"כ קרוב לשלושה מליון איש – שמעו את עשרת הדיברות ישירות מפיו של הקב"ה. כיוון שלמאורע זה עליו מסופר בתורה, ישנה עדות מוצקה, לכן אין עליו כל עוררין ומי שמעז להטיל בו ספק, מתכחש לאמת הצרופה.

חשוב לזכור כי ההתגלות האלוהית בסיני, אינה דומה כלל וכלל להתגלויות עליהן טוענים בני דתות אחרות. בנצרות, ההתגלות מיוחסת לאדם אחד או לקבוצת תלמידים קטנה, בדומה לאיסלם (למוחמד) ולבודהיזם (לחכם הודי המכונה בודהה – הנאור – שתלמידיו אימצו את שיטתו וקראו לעצמם בודהיסטים על שמו). ביהדות, לעומת זה, ההתגלות הייתה לנוכח אומה שלימה.

החכם המופלא, רבי שלמה בן אדרת (הרשב"א), מסביר שמעמד סיני היה מעמד הכרחי, שאם לא כן, לו משה היה העד היחיד, תמיד היו אלה שהיו מטילים ספק על עצם ההתגלות. נתאר לעצמנו, אומר הרשב"א, את המעמד שעה שמשה בא למצרים והודיע לבני ישראל שהגיע זמן גאולתם. אף כי תחילה הם הטילו ספק בדבריו, אלא שעשר המכות השמימיות שבאות על המצרים, דיין היה לשכנעם בצדקתו. גם בעניין האותות שעשו חכמי מצרים, יד משה הייתה על העליונה, עד כי הם נאלצו להודות: "אצבע אלוקים" היא השולטת. לפני כל מכה ומכה, משה חוזר ומתריע בשם ה'. לאחר עשר המכות, יציאת מצרים ובעיקר אחרי קריעת ים סוף, התורה מעידה על אמונתם השלימה של בני ישראל, "ויאמינו בה' ובמשה עבדו".

על כל פנים, עלולה להתעורר בעיה אחת: בסופו של דבר, היה זה משה, יצור בשר ודם, שהודיע על הגאולה. עובדה זו עלולה הייתה להשאיר פתח לספקנים, בעיקר בדורות מאוחרים יותר. משום כך, טוען הרשב"א, מעמד הר סיני היה חיוני ביותר. במעמד זה, הקב"ה בכבודו ובעצמו, נתן את עשרת הדיברות וכלבני ישראל ומשה רבנו בכללם, זכו לאור האלוהי במידה שווה. מאז, כל אימת שמשה דיבר לעם, אף אחד לא העלה ספק בכך ששכינה מדברת מתוך גרונו.

יש לזכור שבאותם זמנים, בני ישראל לא היו עם של עבדים בורים שניתן להוליכם שולל בקלות רבה. אדרבה, ביניהם היו חכמים גדולים, כהנים, אומנים ובנאים בעלי שם, שהצליחו לבנות את הפירמידות הנודעות ושאר פלאי עולם, שעד ימינו מעוררים השתאות רבה בקרב אנשי מקצוע מומחים. לא בכדי זכו יוצאי מצרים לכינוי "דור דעה", על אף שלעיתים קשיות עורפם וחוסר שביעות רצונם היו בעוכם. לכן, לו סיפורי התורה היו פרי דמיונם של חלק מהעם, וודאי שהיו קמים נגדם אחרים שהיו דוחים את סיפורם על הסף. יציאת מצרים ומעמד הר סיני הן עובדות היסטוריות מוצקות. כפי שהוזכר קודם לכן, כל עדות שהיא בבית המשפט, משמשת הוכחה חותכת לכל דבר, על אחת כמה וכמה עדות ראייה של עם שלם! אחרי הכל, זו ההוכחה המדעית המוצקה ביותר למציאות הבורא. אף שעניינו אינן יכולות לראותו, בדומה לעיוור שאינו יכול לראות צבע, אבותינו הם שראו במו עיניהם את התגלותו ומסרו לדורות אחרים עדות זו הן בכתב והן בע"פ. יתכן שזו הסיבה שבדיברה הראשונה, ה' אומר, "אנכי ה' אלוהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים".

נשאלת השאלה, הרי בריאת העולם, עולה עשרת מונים על יציאת מצרים בהיקפה ובמורכבותה. מדוע, אם כן, ה' לא אומר, "אני ה' אלוהיך אשר בראתי שמים וארץ"? תשובה אחת היא שגם בימינו, מדענים עדיין חוקרים את ראשית היקום ויש מהם שמתעלמים לגמרי מקיום הבורא. בשעת מתן תורה, הקב"ה דיבר אל העם בדיבור ישיר ולכן לא היה כל צורך בהוכחות פילוסופיות שיאמתו את מציאותו, שהרי בגופם הם נכחו במעמד, במו עיניהם ראו ובאזניהם שמעו!

מבין כל התפילות המופיעות בסידור התפילה, "שמע ישראל" היא היותר ידועה. האות ע'

של "שמע" והאות ד' של "אחד" בספר תורה או במזוזה, כתובות בכתב גדול וצירופן יוצר את המילה "עד". כלומר כל פעם שיהודי אומר את "שמע", הוא מעיד על קיום ה' אחד, מכוח עדותם של אבות אבותינו שנכחו במעמד הר סיני ומסרו את עדותם הלאה בשרשרת בלתי פוסקת מאב לבן.

הוכחות פילוסופיות

נוסף להוכחות בדרך המסורת, נציג עתה כמה הוכחות ברוח הפילוסופיה. אף כי רבות ומגוונות הן, נתרכז בפרק זה באלה היותר מוכרות והיותר ידועות.

1. בספר היסוד "חובות הלבבות" (א': ו') מביא משל יפה. פעם נכנס רב אחד לארמון המלך לפגישה בארבע עיניים. המלך שאל את הרב, "איך אתה יודע שאלוקים קיים?". הרב ביקש מהמלך בנימוס לצאת לרגע מן החדר. על השולחן היו מונחים קולמוס, קסת דיו וכמה דפים. בהעדרו של המלך, הרב כתב שיר יפה על גבי הנייר. כשהמלך שב, הוא ראה את השיר ונדהם מסגנונו המיוחד. הדיו שעל הנייר עדיין לא יבשה. המלך שבח את הרב על שירו הנפלא. הרב, לעומת זה, טען שלא הוא זה שכתב את השיר, אלא הדיו נשפך על השולחן והאותיות נוצרו מאליהן. המלך לעג לו, באומרו שלא ייתכן שהדיו יהפוך מעצמו לצורת אות, וודאי שלא למילה או למשפט ועל אחת כמה וכמה לא לשיר נפלא! ענה הרב, "כאן טמון המענה לשאלתך. אם דיו לבדו אינו יכול ליצור שיר מבלי יד האומן שכתבו, ברור מאליהו שעולמנו זה, המורכב לאין ערוך מאותו שיר, לא יכול לברוא את עצמו ללא יד הבורא!"

סיפור דמיוני נוסף, בן זמננו, מספר על האמריקנים, הרוסים והסינים, שהחליטו לשלוח חללית מאוישת למאדים. לאחר השקעה כספית עצומה מצד כל הגורמים ולאחר שנים של הכנה, החללית יוצאת סוף סוף לדרכה. כעבור זמן קצר, נראה האסטרונאוט פוסע צעד קטן לאדם אך צעד גדול לאנושות על אדמת המאדים. המצלמות מנציחות למען תושבי כדור הארץ כל תנועה מתנועותיו. לפתע, העולם כולו עוצר את נשימתו למראה פחית קוקה קולה המונחת לה לתומה על אחד הסלעים. האסטרונאוט מרים את הפחית ומאמת על פי הכיתוב "מיוצר בארה"ב", כי מדובר בפחית מקורית. הרוסים והסינים משתוללים מכעס – נראה שהאמריקנים רימו אותם ושלחו חללית נוספת קודם לכן. האמריקנים דוחים את ההאשמה, אך נבוכים גם הם למראה הפחית. לבסוף העיתונות מראיינת פרופסור מאוקספורד שמנסה להרגיע את הרוחות בהשערה כי לפני ביליוני שנים, נוצרה אותה פחית קוקה קולה בתהליך האבולוציה, ועליה מוטבעות לא פחות ולא יותר, המילים "תוצרת ארה"ב."

מובן שהערותיו זוכות לקיתון בוז כלל עולמי. אפילו אחרי ביליוני שנים, ההסתברות המתמטית שמילים אלה ייווצרו מאליהן, היא אפסית. על אחת כמה וכמה בריאת עולמנו שהוא בבחינת חידה סתומה!

גם בימינו, אנשי מדע הגיעו למסקנה שהם הצליחו לחקור רק אפס קצהו של היקום. איך יתכן, אם כן, שהעולם נוצר מעצמו, ללא כל יד מכוונת? סיפור דומה מסופר על איש שנכנס למפעל אוטומטי למכוניות. לאחר שראה את התוצרת: מכונית שנבנתה במכונה מתחילתה ועד סופה, האיש הגיע למסקנה שמכוניות אלה בונות את עצמן! אך כל בר הדעת מבין היטב שמפעל זה הוקם ע"י אנשי מקצוע מנוסים!

2. הרב אריה קפלן כותב בספרו על מחשבת היהדות (א': א'):

ההוכחה למציאות של בורא כל יכול, מתבקשת מהעובדה שהעולם הדומם מכיל כל מה שנדרש לקיום עולם החי. עולמנו הוא עולם חיוני שוקק חיים ואין כל שחר לסברה שכל אותה חיות היא מקרית בלבד. מבחינה מתמטית, ככל שהדבר מורכב יותר, כן קטנים הסיכויים שהוא נוצר בדרך של מקריות. חידת עצם החיים על כל מורכבותם, היא תעלומה

פלאית מאין כמוה. מאחר שעולמנו נברא מחומר אחד, כלל לא נתפש בשכל האנושי שהוא יכול את כל המרכיבים הכימיים והפיזיים שנדרשים לקיום חיים, אלא אם כן יד ההשגחה העליונה היא הכוח שפעל.

22. לדעת התלמוד, האדם הוא עולם קטן. המסקנה המתבקשת מתוך התבוננות בגוף האדם, היא שבדומה לעולם שנברא מאלוקות, כך גופנו הוא בריאה אלוקית בתכליתה, שהרי גם ביליוני שנות מחקר לא יצליחו להגיעה לתוצאה בה מופלאה. לשם המחשה, הבה נביט לרגע על העין האנושית. לעין התינוק, שמתחילה להיווצר בעובר בגיל 19 יום, ישנן מעל 12 מיליון נקודות מרושתות על כל סנטימטר מרובע. ברשתית עצמה, נמצאות יותר מחמישים ביליון נקודות כאלה. אעפ"כ התמונה אותה העין קולטת היא אחידה, כיוון שאותן נקודות מצטרפות לדבר שלם. לשם המחשה, די אם תסתכל דרך זכוכית מגדלת על תמונה בעיתון כדי לגלות שהיא מורכבת ממאות נקודות, בהירות וכהות, שמצטרפות לתמונה אחידה, כפי שהיא נראית לעין ממרחק גדול יותר. אותה פעולה בדיוק נעשית ע"י העין, אם כי בצורה עדינה יותר.

להלן דוגמה נוספת מתהליך התפתחות העובר: כל אותם ביליוני תאים הנמצאים במערכת העצבים, מקורם מהביצית המופרית, שממשיכה להתחלק אחרי החודש הראשון להיריון, כדי ליצור את הרקמות והאיברים של התינוק. במחקרים נמצא כי ניתן להכניס בתוך אצבעון קטן את שני ביליוני תאי העצב האחראים על רמת המשכל ונמצאים בשכבה החיצונית של המוח, אם כי בתום החודש הראשון להתפתחות העובר, היווצרותם של חלקי מוח, עמוד השדרה, העצבים או איברי החושים עדיין לא הושלמה, מכל מקום תשתיתם כבר קיימת והם ממשיכים להתפתח גם לאחר הלידה.

התפתחות המוח ומערכת העצבים ויחסי הגומלין בין כל מערכות הגוף, הם אחד מנסתרי הבריאה המופלאים ביותר.

כל מי שלומד על מבנה העין המתוחכם, אינו יכול שלא להתפעל ממעשי הבורא: בשלב העוברי, העיניים נוצרות בצדי הראש והן מכינות עצמן לחיבור לעצבים האופטיים היוצאים בנפרד ממנו. אמנם עד עתה לא הצליחו לגלות מהו הגורם האחראי לאותו חיבור, ברם ברור ללא ספק שכוחו רב, שהרי מדובר על למעלה ממיליון סיבי עצב אופטיים בכל עין. עם כל הפלא במה שנחשב לגולת הכותרת בהנדסת אנוש – חפירת מנהרות משני צדי האלפים, שאמורות להיפגש ולהתלכד לכביש מהיר אחד, כמוהו כאין וכאפס בהשוואה לכל אחת מהפעולות שמתרחשות אצל העובר כחלק מהתפתחותו השגרתית.

באותה מידה, גם נשימתו הראשונה של התינוק שיצא לאוויר העולם, היא הפלא ופלא. לאחר שהוא קיבל חמצן דרך חבל הטבור משך תשעה חודשים, תוך דקות ריאותיו נפתחות מאליהן ומסתגלות למצב החדש. לפני הנשימה הראשונה, כלי הנשימה הם בחוסר פעולה מוחלט ואילו לאחריה, הם נכנסים לתפקוד מלא.

בחרנו בשתי דוגמאות בלבד מפלאי הטבע, מתוך אין ספור אחרות, שמעידות כאלף עדים שרק הבורא הכל יכול, הוא זה שברא מאין ליש את כל המערכות הקיימות במציאות חיינו, על כל מורכבותן הרבה. לא בכדי טוענים חכמי הקבלה שאת הנשמה ניתן לראות דרך העין. באותה רוח כותב דוד המלך בתהילים שיש להודות לה' על כל נשימה ונשימה.

הכרה זו מתחזקת שבעתיים בעקבות מחקרים אחרונים שהצליחו לפענח את הגנים האנושיים השייכים לשרשרת ה - כמות המידע הגנטי העצום שנמצא בתוך אותה שרשרת גנים, מעורר השתאות רבתי. האם יש מי שיטען ברצינות, שאותן שרשראות ייצרו את עצמן?

מסקנה

מעצם מציאות החיים ומורכבותם, המסקנה המתבקשת היא שרק כוח עליון הוא זה

שאחראי להם וממשיך לקיימם. היה זה אברהם אבינו, שהגיע דרך התבוננות שכלית בעולם הטבע, להכרה בכוח אחד ויחיד שברא עולם ומלואו, על כל רב גווניותו ושונותו. בימיו, אברהם החדיר בהמונים אותה אמונה, שעברה בהמשך לצאצאיו אחריו. שבעה דורות לאחר מכן, עמדו בניו בסיני עת נהיו לעם, לקבל את התורה הקדושה ישירות מבעליה. כלומר הוכחת מציאות הבורא מוצאת סימוכין הן בעובדה ההיסטורית המוצקה, היינו ביציאת מצרים ובקבלת התורה בסיני והן בכוח עליון שברא ויצר הכל אין מאפס.

ההוכחה ההיסטורית

עדיין נותרה הוכחה אחרונה למציאות הבורא, שאינה מסתמכת לא על מסורת ולא על פילוסופיה כי אם על נתונים היסטוריים. העם היהודי מכונה "העם הנבחר", משום שהוא זה שנבחר ע"י הקב"ה למלא תפקיד מיוחד – שמירת תורה ומצוות – הכלים להורדת השכינה כאן למטה. סקירה עיונית בתולדות עמנו, מובילה לאמונה בה' אחד בורא שמים וארץ.

בנידון דידן, כותב הרב מאיר שמחה סוקולובסקי בספרו "נבואה והשגחה" – התגשמות נבואות התורה במהלך תולדות עמנו (הוצאת פלדהיים):

תורתנו מורה לנו לזכור את אירועי העבר וללמודם. לימוד העבר מוביל בהכרח למסקנה שכל מהלך התנהלות ההיסטוריה על כל פרטיו, נקבע מראש וכל ההתרחשויות בעולם בכלל ובעמנו בפרט היו פרי תכנית אב שקדמה להן. כל בר דעת מבין היטב כי הבורא ששולט על ההיסטוריה ומכוון את צעדיה, הוא זה שאחראי הן על התכנית עצמה והן על התגשמותה בפועל.

כותב הספר מבאר באריכות רבה כיצד:

1. תולדות עמנו עד עצם היום הזה תואמות להפליא לכל נבואות התורה.
2. לפי חוקי הטבע, היה על ההיסטוריה היהודית להתנהל במסלול שונה לגמרי מזה שאכן התרחש במציאות. מכאן שרק מי שברא את העולם ושולט על כל כוחותיו, הוא זה שיכל להחליט מראש מה ילד יום.
3. מאורעות ימינו מעוררים השתאות ופליאה רבה ומלבד היותם צפויים מראש, הם מהווים הוכחה חותכת ליד אלוהית שמכוונת מלמעלה ושומרת על בני העם הנבחר.
- לכל החפץ לבסס את ידיעותיו בנושא, מומלץ לקרוא ספר זה כולו. מכל מקום, לפנינו מקורות נוספים, שמטרתם לעודד את הקורא להעמיק ולהפנים את המסרים שנלמדים מהם. כהקדמה, החלטנו להביא את דבריו של הסופר הידוע מארק טווין בספרו "בנוגע ליהודים":
- "אם הסטטיסטיקה מדויקת, הרי שהיהודים הם רק אחוז אחד של הגזע האנושי, כוכב קטן מהבהב, עכור ועלוב, האובד בזוהר שביל החלב. לפי ההיגיון, שמו של היהודי לא היה צריך לעלות לכותרות כמעט בכלל, אבל שומעים עליו בהווה, ותמיד שמעו עליו בעבר. הוא זוהר ככוכב לכת בשמיים, לא פחות מן המעצמות הגדולות. חשיבותו המסחרית מרקיעה שחקים, בחוסר כל יחס למספרו באוכלוסייה הכללית. תרומתו לרשימת הכבוד של אישים בספרות, מדע, אומנות, מוסיקה, כלכלה, רפואה ומדעי הרוח, חורגת מכל קנה מידה סביר. הוא זה שידע להילחם על נפשו בכל הדורות, גם כשידיו כפותות לאחור ומותר לו להתהדר בכך. לעומתו, המצרים, הבבלים והפרסים קמו בזמנם, מילאו את שמי הארץ ככוכבי שביט, עד שזיוו דעך ונמוג לחלוטין; בעקבותיהם באו היוונים והרומאים ברעמים כבירים, עד שגם הם נשתתקו ונעלמו; עמים אחרים זינקו והחזיקו בלפיד הגדול עד שכבה, וכיום הם יושבים בחשכה תחת השמש. היהודי צפה בכולם, ניצח את כולם ואעפ"כ איננו מראה סימני התדרדרות, גם לא תופעות של זיקנה, תשישות או אובדן תנופה. ערנותו לא כהתה וחכמתו לא פגה. כל הברואים חדלים פרט ליהודי, כל עוצמה מתפוגגת

לאיטה, רק חוסנו שריר וקיים. מהו סוד חיי הנצח?"

(ירחון הארץ, יוני 1899).

אחד מעיקרי האמונה היהודית הוא כי ה' מעניק כוח נבואה לבני אדם. אם נביא חוזה את העתיד ונבואתו מתקיימת במדויק כחוט השערה, אנו מובטחים שה' מדבר מתוך גרונו. עיקרון זה משתקף יותר מכל בחמישה חומשי התורה, בעיקר בשלושה מקומות בהם משה מגלה לבני ישראל את אשר יקרה להם באחרית הימים. בספר "נבואה והשגחה", הרב סוקולובסקי עומד באריכות על דיוקה של כל אחת מהנבואות הנ"ל ואיך היא התגשמה למעשה במהלך ההיסטוריה היהודית. בפרק זה ננסה לתמצת את דבריו.

תאר לעצמך שנבחרת לסקר את סיפור יציאת בני ישראל ממצרים. ככתב האירוע, מצאת את עצמך מסתובב בשטח המצרי, היית עד לעשרת המכות ולקריעת ים סוף, צעדת במדבר לצד העם ארבעים שנה ועכשיו אתה על סף אדמת הארץ המובטחת. בעוד זמן קצר אתה עתיד להשתתף במסיבת עיתונאים עם מנהיג העם, משה רבנו, שעומד למסור לעולם כולו את צוואתו ערב פטירתו. היית מצפה לשמוע דברי תוכחה לעם, כמו אב מסור שמתרה בילדיו להמשיך ללכת בדרכיו. אלא שבפועל התמונה שונה לגמרי: משה מגולל בשם ה' בפני שומעיו את מסכת חייהם עתידית, מרגע הכניסה לארץ ועד אחרית הימים. אתה אחוז תדהמה – איך יודע משה בדיוק נמרץ מה יתרחש לעם בשלושת אלפי השנים הבאות. החידה מתחדדת עוד יותר נוכח העובדה שהתחזית היא כה מסעירה ועגומה, עד כי נדמה שהיא חסרת בסיס ומקורה בדמיונו הפרוע של משה. שכן איך יכול אדם מן הישוב הניצב אי שם בערבות מואב לגלות עתידות? הבל הבלים, וודאי תהיה תגובתך.

אלא שבמבט אחורנית אתה נוכח שכל דבריו היו אמת והתורה היא אמת. הכיצד? על כך ישנה תשובה אחת ומסקנה אחת בלבד. משה היה נביא אמת ודבריו היו דברי אלוקים חיים. רק הבורא הוא שיודע את נסתרות העתיד והוא שאחראי להתגשמותם. מי שסוקר בכובד ראש את מהלך חיינו בעבר, אינו יכול שלא להגיע למסקנה האחת והיחידה בדבר קיום ה'.

לפנינו נקודה אחרונה, קודם שנתייחס לנבואות עצמן. כבר מראשית התהוות האומה היהודית, זכו בניה להיות מונהגים ביד ההשגחה העליונה בגלוי ובמוחש. העם כולו ראה בעליל כי יש ה' בישראל. אולם מרגע שהם שינו מדרך התורה, השתנתה גם ההנהגה האלוקית כלפיהם והפכה להיות נסתרת, כפי שמעידה התורה (דברים ל"א: י"ז), "וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרת פני מהם...". כש"אותו יום" נמהר אכן הגיע, חדלה מציאותו של הקב"ה להתגלות בעולם בדרך נסית והחלה תקופה של העלם והסתר בהיסטוריה היהודית. מצב זה, כאילו ה' נטש את עמו, נתן פתח לאפשרות של חטא וספק. מאז ועד ימינו, נוכחות ה' מתבטאת בשני אופנים מנוגדים: מבט חטוף בלוח השנה מגלה לנו פלא גדול: מחד, בפסח, שבועות וסוכות אנו שמחים שה' הוציאנו ממצרים, נתן לנו את התורה והגן עלינו בעזרת ענני הכבוד. בחנוכה אנו חוגגים את נצחוננו הגשמי על היוונים, ומדליקים חנוכיה לזכר הנס הרוחני של מסירת הטמאים ביד הטהורים. בפורים אנו מרבים בשמחה על ביטול גזירת המן להשמיד את כל עמנו.

בכל אותם ימים, יד ה' גלויה לעיני כל. לעומת זאת, בתשעה באב אנו מתאבלים על חורבן שני המקדשות ובשאר הזמנים בהם חלה תענית ציבור, אנו מציינים מתוך צער ויגון את המאורעות הקשים שהובילו לחורבן ולצרות האחרות שפקדו את עמנו. בדורנו כל אחד עדיין מבכה את האובדן והשכול שהיו מנת חלקנו בשואה האיומה, שאז יד ה' נעלמה כלא הייתה.

ביהדות, אבל ויום טוב משמשים בערבוביה. היהודי היטב יודע שגורלו לא מוכתב ע"י הטבע ושכל הניסיונות ותהפוכות הזמן, אינם מתרחשים בדרך מקרה, אלא כחלק מתכנית קדומה ומחושבת שמקורה ברצון העליון. אמונה זו, היא שנוסכת ביהודי כוח לרחף

מעל גלי השנאה ולעמוד איתן נוכח פרצי האיבה מצד האומות הסובבות אותו. היהודי מכיר בנצחיותו ובסוד הישרדותו, שהרי הוא כבר מובטח מקדמת דנא (ירמיה ה': י"ח), "וגם בימים ההמה, נאום ה', לא אעשה אתכם כלה" וכן (ויקרא כ"ו: מ"ד), "לא מאסתי ולא גאלתי לכולתם".

כעת, הבה נבחן בעיון את הנבואות הנ"ל. בשני מקומות בתורה, לאחר שמושה מוכיח את העם, בחומש ויקרא פרק כ"ו ובדברים פרק כ"ח, הוא מגלה להם מה תהיה אחריתם. הרמב"ן בפירושו על התורה, מבאר ששתי נבואות אלה התגשמו במלואן, חורבן בית המקדש הראשון כנגד חומש ויקרא וחורבן הבית השני והגלות שבאה בעקבותיו כנגד חומש דברים. פרק ל' בספר דברים עוסק בחזרה בתשובה מצד העם ובגאולה העתידה.

ויקרא כ"ו

"ואתכם אזרה בגויים" – הגלות הראשונה לבבל.
"והשימותי אני את הארץ" – הכליה שבאה על ארץ ישראל.
"והשמדתי את במותיכם" – חורבן בית המקדש הראשון.
"ולא אריח בריח ניחוחכם" – הפסק עבודת הקרבנות במקדש הראשון.
"אז תרצה הארץ את שבתותיה" – שבעים שנות גלות בבל, כנגד שבעים השנים בהם בני ישראל לא שמרו את השמיטות כהלכה.
"ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם" – נבואה שהתגשמה, כפי שמוכיח ירמיה במגילת איכה (ב': כ'), שנכתבה בעקבות חורבן הבית הראשון.
ואם יקשה המקשן, כיצד ידע משה מראש, שלאחר למעלה משמונה מאות שנה מאז כניסת בני ישראל לארץ תחת מנהיגותו של יהושע, יבואו הבבלים, יחריבו את בית המקדש הראשון ויגלו את העם לשבעים שנה? איך הוא חזה את שאר הנבואות? כל מי שדעתו שפויה, אינו יכול להתכחש לעובדה שדברי משה נמסרו לו בנבואה מאת הקב"ה, שברא את העולם וממשיך לחיותו ולנהל את מהלכיו בכל עת ובכל שעה.

דברים כ"ח

"והפיצך ה' בכל העמים" – גלות בית שני.
"בניך ובנותיך נתונים לעם אחר... ועבדת את אויבך ברעב ובצמא" – לפני הגלות.
"ישא ה' עליך גוי מרחוק מקצה הארץ" – רמז לרומאים.
"כאשר ידאה הנשר" – רמז לצבאות הרומאים שחייליו ענדו סמל של נשר.
"והצר לך בכל שעריך עד רדת חומותיך הגבוהות והבצורות" – הארץ עתידה להיכבש, להיות מושמת במצור עד נפילת חומותיה.
"הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה" – רמז להורדוס.
"אשה תארש ואיש אחר ישכבנה" – רמז לגזירת הרומאים.
"והפיצך ה' בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ" – ה' עתיד להגלות את היהודים לארבע רוחות השמים.
"ובגויים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכך רגלך... ופחדת לילה ויוםם" – מצב היהודים בגלות.
"והיו חייך תלואים לך מנגד" – חוסר בטחון כלכלי.
"יתנך ה' ניגף לפני אויבך..." – היהודים הם טרף קל לכל העמים.
"בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר" – צרה רודפת צרה.
"גם כל חולי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת" – יסורי הגלות הרבים.
"ועבדת שם אלוהים אחרים... עץ ואבן" – "עץ" רומז לצלב עליו נהרגו המונים מבני עמנו שמסרו נפשם על קידוש ה' ובלבד שלא להמיר דתם בדת הנוצרית. ה"אבן" היא זו שנמצאת במכה ובמדינה, סמל האיסלאם.

"יכבה ה' בחרב... ורדפוך עד אבדך" (ראה ויקרא כ"ו: ל"ג, ל"ח) – גזירות השמד בגוף וברוח.

"ונשאתם במתי מעט..." – לאמיתו של דבר, עובדת הישרדותם של היהודים בתקופת ימי הביניים אינה נתפשת כלל בשכל.

"והיית... למשל ולשנינה" – היהודי הנודד יהפוך סמל לנרדף ולאומלל.

"והיו בך לאות ולמופת" – אותות הזיהוי אותם הצטוו היהודים לענוד משך הדורות.

משה מנבא בפרטי פרטים את חורבן בית המקדש השני ואת הגלות שבאה בעקבותיו, מאורעות שהתרחשו 1500 שנה אחרי פטירתו. איך משה צפה הכל מראש?

ואעפ"כ ולמרות הכל, עם ישראל חי וקיים.

"כי אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם" (מלאכי ג': ו') – נצחיות העם היהודי.

"אם ימשו החוקים האלה מלפני נאם ה', גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים" (ירמיה ל"א: ה').

חרף הרדיפות, הסבל והגלות המרה, קול התורה עדיין נשמע בגאון. לאורך כל הדורות פרחו ישיבות ובתי מדרשות שטיפחו תלמידי חכמים גדולים שמסרו לבאים אחריהם את דגל התורה. בכך התגשמה נבואת ישעיה (נ"ט: כ'–כ"א), "לא ימוש (דברי התורה) מפיו ומפי זרעך."

בכל שנות קיומנו, היהודי הקפיד תמיד לשמור את השבת.

"ביני ובין בני ישראל, אות היא לעולם", "לעשות את השבת לדורותם" (שם).

האין זה פלא פלאים שכשהנוצרים והמוסלמים רצו לקבוע לעצמם יום מנוחה, הם בחרו ביום ראשון וביום שישי ואילו שבת נשארה יום מנוחתם של היהודים? הרי עובדה זו נצפתה מראש שנים רבות קודם לכן.

מעל הכל, אין מי שיישאר אדיש נוכח הנבואות הנוגעות לארץ ישראל לאחר הגלות "ושממו עליה אויביכם היושבים בה" (ויקרא כ"ו: ל"ב). ארץ ישראל שייכת ליהודים גם בשעה שאין הם יושבים עליה. הפסוק, "מפני חטאינו גלינו מארצנו", הוא חלק מתפילתו של היהודי. האין זה מפליא להיווכח שלפני החורבן, הארץ הייתה פוריה ומאוכלסת ואילו אחריה אדמתה הפכה להיות נטושה ובוצית? הסופר מארק טווין בביקורו בארץ, מביע את השתוממותו – הזוהי הארץ המבטחת, ארץ זבת חלב ודבש? מספר התושבים הגדול ביותר מאז הגלות השנייה עמד על שלוש מאות אלף בלבד (בזמן הטורקים) וגם אז מספר זה התמעט בשל רעידות האדמה שפקדו את הארץ. כיום, לאחר שרבים היהודים ששבו לאדמתם, מספרם נאמד במיליונים: הביצות יובשו והאדמה חזרה להיות גן פורח, משל חיכתה הארץ לשוב בניה.

עובדה מפתיעה נוספת היא הישרדותו של הכותל המערבי, שריד בית המקדש. גדולי התורה קבעו כי השכינה הקדושה לעולם אינה זזה ממקומה, היינו מהכותל.

ועדיין סיפורנו, לא תם ולא נשלם. פרק ל' בחומש דברים מגולל את שבותם של בני ישראל לארצם ואת גאולתם.

והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה – הברכה והקללה אשר נתתי לפניך – והשבות אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלוקיך שמה. ושבת עד ה' אלוקיך ושמעת בקולו ככל אטשר אנכי מצוך היום, אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך. ושב ה' אלוקיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלוקיך שמה. אם יהיה נדחך בקצה השמים, משם יקבצך ה' אלוקיך ומשם יקחך. והביאך ה' אלוקיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטיבך והרבך מרבותיך. ומל ה' אלוקיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך.

ונתן ה' אלוקיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שונאיך אשר רדפוך. ואתה תשוב

ושמעתי בקול ה' ועשית את כל מצוותיו אשר אנכי מצוך היום. והותירך ה' אלוקיך בכל מעשה ידיך בפרי בהמתך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה, כי ישוב ה' לשוב עליך לטוב כאשר שש על אבותיך. כי תשמע בקול ה' אלוקיך לשמור מצוותיו וחוקותיו הכתובה בספר התורה הזה, כי תשוב אל ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך.

כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום, לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא. לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו אותה ונעשנה. ולא מעבר הים היא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אותה ונעשנה. כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו.

ראה, נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע. אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה' אלוקיך, ללכת בדרכיו ולשמור מצוותיו וחוקותיו ומשפטיו וחיית ורבת וברכך ה' אלוקיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה. ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחית לאלוהים אחרים ועבדתם. הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון, לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עובר את הירדן לבוא שמה לרשתה. העידותי בכם היום את השמים ואת הארץ, החיים והמות נתתי לפניך, הברכה והקללה; ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך. לאהבה את ה' אלוקיך ולשמוע בקולו ולדבקה בו כי הוא חיך ואורך ימים לשבת על האדמה אשר אשר נשבע ה' לאבותיך לאברהם, ליצחק וליעקב לתת להם. בתלמוד נוכל למצוא נבואות מופלאות על אחרית הימים. (ראה להלן פרק י"ב).

לסיכום:

בפרק זה הוכחנו את מציאות הבורא:

1. דרך עיניהם של כל אלה שהיו עדי ראיה למעמד קבלת התורה על הר סיני.

2. ה' הוכחה בדרך הפילוסופיה.

3. באמצעות סקירת התגשמות הנבואות עליהם ניבאו נביאי ישראל.

מהתלמוד, שמכנה את היהודים "מאמינים", בני מאמינים", משתמע כביכול שהאמונה בה' היא בבחינת ירושה. אך לאמיתו של דבר, שורש האמונה נובע מפנימיות נשמת היהודי. לא בכדי קורא איוב לנשמה היהודית "חלק אלוקה ממעל". פשטות אמונתנו באה מתוך הרגש פנימי, מתוך עצם מהותנו. לעיתים נדמה כי אותה מהות נעלמת וזאת בשל חומריות הגוף וצרכיו המאד גשמיים שאינם עולים בקנה אחד עם טוהר וזכות הנשמה. עם זאת, אותה נקודה יהודית נשגבת, אינה נתונה לשינוי כלל, תהיינה הנסיבות אשר תהיינה. ההוכחה לכך, שבזמנים מיוחדים, כאשר היא מאירה מבפנים, היהודי חש היטב מחובר אליה, אל עצם מהותו.